

AVUI AMB L'ARA
EL SUPLEMENT
ESPECIAL DE LES
FESTES DE LA MERCÈ

35

**XAVIER
ROIG**

enginyer i escriptor

A les pròximes eleccions cal
una candidatura unitària
de partidaris de la consulta,
amb gent del PSC, del Pont
Aeri i demòcrates del no-no

34

JEFFREY SACHS
dir. de l'Earth Institute, U. de Colúmbia

Si la UE i l'OTAN exclouen
un nou estat per haver
votat 'sí' a la independència,
seria un desastre per a la
democràcia a Europa

P 04-09

ESCÒCIA ES QUEDA A

UK

Els partidaris de quedar-se a la Gran Bretanya guanyen el referèndum, que ha sigut una gran festa de la democràcia amb un 85% de participació

El govern escocès reconeix la decepció i es prepara per negociar més competències després de les promeses de Cameron durant la campanya

NO | SÍ
55,4% | 44,6%

BONDIA

ANTONI BASSAS

DIRECTOR AUDIOVISUAL

Catalunya és al cantó correcte de la història

Entre els historiadors ha fet fortuna la idea que el segle XX va començar el 1914 amb un tret a Sarajevo i va acabar el 9 de novembre del 1989 quan va caure el Mur de Berlín. El segle XXI podria ben bé haver començat ahir a Escòcia, on el món ha vist un estat disposat a moure una frontera per decisió popular. Aquest és el missatge d'una profunda modernitat: votar és normal. Si la sobirania resideix en el poble, demostreu-ho. Escòcia ens ha fet el servei d'evidenciar que Catalunya és al cantó correcte de la història. Mentrestant, l'estat espanyol anuncia que no ho posaria fàcil a Escòcia (fent amics ja abans de néixer) i afirma que les urnes porten a la balcanització. Quina falta de respecte al poble i a la història. El segle XXI ha començat i a Madrid els ha passat per sobre.

a

L'EDITORIAL

Escoles bressol: una realitat preocupant

Com expliquem avui al diari, està comprovat estadísticament que, amb un nivell socioeconòmic idèntic, els infants que han passat per l'escola bressol treuen molt més bona nota a les proves PISA quan són més grans que els que s'han quedat a casa de petits. En realitat, des de Maria Montessori i el moviment de renovació pedagògica de fa més d'un segle, del qual ella va ser un pilar, sabem que l'atenció als més petits és crucial per al seu futur desenvolupament, tant des del punt de vista emocional com en el de les habilitats intel·lectuals o artístiques. Paradoxalment, aquest ensenyament abans de l'ensenyament reglat és clau per al futur dels joves. Si en aquesta edat tan tendra reben els estímuls adequats en un entorn de socialització, tindran el camí de la seva formació molt més ben traçat. En realitat, doncs, els mestres de les escoles bressol haurien de tenir formació de primer nivell i un reconeixement social molt superior del que reben. I les famílies i l'administració haurien de preocupar-se'n i dedicar a aquest moment inicial de l'escolarització, com

a mínim, tanta atenció, esforços i recursos com a les etapes posteriors. Per desgràcia, no és el cas.

La situació és preocupant. Des del curs 2010-2011, els preus de les escoles bressol públiques s'han disparat per la reducció dels recursos aportats pel Govern. Si el 2009-2010 la Generalitat finançava amb 1.875 euros cada plaça, cosa que representava un terç del total (els altres dos terços se'ls repartien ajuntaments i famílies), en el curs 2012-2013 l'aportació governamental ja només era de

875 euros (és a dir, una quarta part del total; una altra quarta part anava a càrrec de l'administració municipal i els pares es feien càrrec del 50% del preu). Naturalment, aquelles fa-

mílies que no tenen plaça en un centre públic paguen encara més. Però el més greu és que cada cop menys infants catalans tenen l'oportunitat, clau per al seu futur, d'anar a l'escola bressol: el curs 2012-2013 va caure un 9% la demanda de places, quan la baixada demogràfica va ser del 3%. D'aquí uns anys veurem com indefectiblement baixa el nivell educatiu. És urgent prendre mesures per corregir un pas enrere tan rellevant com aquest.

Cada cop menys infants poden anar a l'escola bressol i cada cop les famílies paguen més pel servei

DE FIT A FIT

PERILL: DESPRENIMENT DE DECLARACIONS

JORDI DURÓ

dietarivv

VICENÇ VILLATORO

19 DE SETEMBRE

El 9-N ha de passar una cosa molt important...

...per a Catalunya, Espanya i Europa. Fins a quin punt és important es va veure ahir amb l'interès mundial pel referèndum escocès. Per un criteri elemental de proporció, una cosa tan important no s'hauria de poder impedir de qual-sevol manera. No seria ni lògic ni proporcional voler-ho impedir només perquè el govern espanyol creu que la consulta seria il·legal, quan el govern espanyol no és competent per declarar-ne la il·legalitat ni ha demostrat gaire vista a endevinar què és legal i què no. Aquesta mateixa setmana un jutge els ha negat la raó en un contenciós contra l'Ajuntament de Vilassar de Dalt perquè consideraven il·legal no penjar-hi la bandera espanyola. Una consulta tan important com el 9-N no es pot parar només per una suspensió cautelar d'ofici mentre el Constitucional s'estudia si és legal o no. Per declarar il·legal una consulta així només seria políticament proporcional que hi hagués, com a mínim, un pronunciament clar i molt ben raonat del Constitucional abans del dia 9. Si volen convèncer el món que votar és una il·legalitat o un delicta, que es mullin. Que ho diguin i que ho facin amb totes les lletres. I no amagats rere un procediment burocràtic. I ja veurem què li semblaria, al món, després d'Escòcia.

Cases amb estiu inclòs.

Solvía.es

Ara també segones residències per llogar.

Consulta-ho a un dels nostres assessors personals trucant al 902 333 131.

Solvía **B S**

La immobiliària de Banc Sabadell

Urnas Decidir el futur

L'EUFÒRIA DEL NO

Els partidaris del no van esclatar d'alegria després de dies de nervis. ANDY BUCHANAN / AFP

Escòcia vota 'no'

Els escocesos s'aboquen a la urnes i rebutgen la independència en una inèdita fita democràtica

MARC VIDAL
ENVIAT ESPECIAL
EDIMBURG

Escòcia va rebutjar ahir la independència en un històric referèndum que es va viure com una festa democràtica amb una participació rècord, del 85%, que va sorprendre a tothom. Després d'un llarg recompte durant la matinada, a primera hora d'aquest divendres s'ha anunciat el resultat: el no es va imposar amb el 55,4% (1,9 milions de vots) davant del sí, que va arribar al 44,6% (1,5 milions de vots).

El no va guanyar a la gran majoria de les trenta-dues circumscripcions electorals. I ni un sonat triomf a Glasgow, la ciutat més poblada d'Escòcia, no va servir per revertir un resultat "profundament decebedor" en paraules de la vice primera ministra escocesa, Nicola Sturgeon, que va ser la primera a reconèixer la derrota en una entrevista a la BBC. L'eufòria es va desencadenar entre la campanya del no, aplegada a la plataforma Better Together.

La campanya del sí, aplegada en un centre de convencions darrere mateix del Parlament escocès, no se'n sabia avenir. El que durant tot el dia havien estat mostres públi-

ques de suport al sí es va transformar en un silenci que es fonia entre la nit i la fina pluja que ha caigut durant tota la matinada a Edimburg.

Només l'aparició del primer ministre escocès, just quan es feia de dia, va fer tornar l'energia a l'auditori. "Accepto aquest veredict democràtic", va arrencar. "Però 1,5 milions de votants del sí mostren que la independència és el futur d'aquest país", va dir com si no es donés del tot per vençut i volgués intentar un nou assalt per convertir Escòcia en un estat en un futur. "Els partits britànics ens han promès

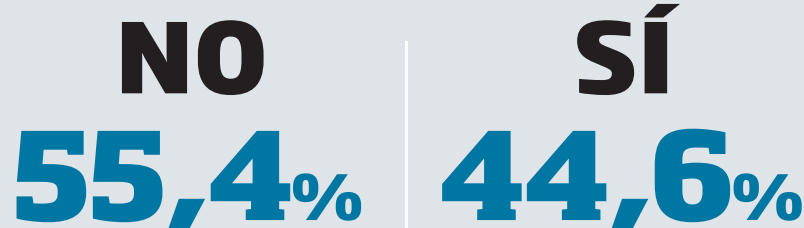
més poders per a Escòcia durant la campanya. Esperen que això sigui veritat i que es faci realitat de seguida", va clamar Salmond amb un nou lema sota el micròfon on parlava: *One Scotland* [Una Escòcia].

Una participació rècord

Més de 4,2 milions d'escocesos van tenir a les mans el futur de la seva nació i no van desapropiar l'oportunitat de dir-hi la seva. L'espectacular taxa de participació va superar en 30 punts la registrada a les últimes eleccions al Parlament escocès del 2011. La mobilització

Autonomia
Salmond va reclamar a Londres més poders per a Escòcia

Mobilitzats
La campanya electoral es va allargar fins a l'últim minut

El no es va imposar per un marge de més de 300.000 vots, per sobre del resultat que li donaven la majoria d'enquestes. El sí va guanyar a Edimburg.

L'independentisme va guanyar en tres circumscripcions electorals i va confirmar el triomf a Glasgow, la ciutat més poblada i capital econòmica d'Escòcia.

Participació: 84,5%

electoral, sense precedents al Regne Unit, és fruit d'una campanya molt polaritzada i de la feina feta especialment pels independentistes per assegurar-se que els seus electors anirien a les urnes.

És justament per això que el resultat, tot i perdre, no deixa de ser un triomf moral, ja que només fa unes setmanes les enquestes donaven 20 punts d'avantatge al no i, si es mira més enrere, l'avantatge dels contraris a la independència era de 30 punts. La remuntada meteòrica els va donar molta confiança, fins ahir mateix, però al final no va poder ser.

Els esforços per convèncer els indecisos van durar fins ahir, ja que, al Regne Unit, es pot fer campanya també el dia de la votació. Així va ser com les paradetes del sí –i algunes del no– van tornar a aparèixer a la capital escocesa. Molts cotxes circulaven ahir amb la bandera d'Escòcia, d'altres lluien el *Yes* darrere el parabrisa i alguns, molts menys, es passejaven amb el *No, thanks*. També es van veure samarretes, adhesius i xapes del sí i banderes escoceses –i alguna de britànica– penjades a l'esquena de grups de joves. "Els de la campanya del no ningú sap on són", deia el Gregor, com un indicatiu per agafar-se a l'esperança d'una victòria del sí.

"És increïble veure com gent que mai s'havia interessat per la política aquest cop sí que s'ha implicat i ha anat a votar", explicava el Gordon, un jubilat escocès, després de dipositar el seu vot en un col·legi prop del Parlament escocès. Era d'hora al matí i l'afluència d'electors encara era petita. A la sala habilitada dins d'un col·legi, els votants s'havien d'identificar amb la targeta censal i aleshores se'ls entregava la papere-ta de vot amb la pregunta: "¿Escòcia

LLÀGRIMES D'IMPOTÈNCIA
La festa dels independentistes a Glasgow va acabar en plors.
CATHAL MCNAUGHTON / REUTERS

hauria de ser un país independent?” Calia marcar amb bolígraf el sí o el no, i dipositar la butlleta dins de l’urna. Tan senzill com això.

El primer ministre escocès, Alex Salmond, va votar de bon matí a la regió d’Aberdeen i ho va fer acompanyat de dues joves de 18 anys que van votar per primer cop. Excepcionalment, també es va decidir fa temps que els joves de 16 i 17 anys poguessin dir la seva sobre aquesta decisió que podia capgirar les seves vides, tot i que l’edat legal per votar són els 18. “És l’oportunitat de les nostres vides. Un dia que tothom recordarà”, va dir Salmond per animar els votants a sortir de casa en un dia més aviat emboirat i humit a Edimburg.

El cap de la campanya Better Together, Alistair Darling, va mostrar confiança quan va dipositar el seu vot, també de bon matí, a Edimburg. “Han estat dos anys llargs de debat apassionat. I s’entén que hagi sigut així, ja que és la decisió més important que prendrem a les nostres vides”, va assegurar abans de concloure: “Cada cop tinc més clar que guanyarem”. I així va ser finalment.

La política de sempre

El triomf del no obre ara la incertesa de què passarà amb la promesa de donar més dels tres grans partits britànics, que s’han compromès a ampliar l’autonomia d’Escòcia. “Després d’un vot pel no, veurem com torna la política de sempre i com Westminster es preocupa només de les eleccions britàniques i el futur referèndum sobre la UE. En un Parlament de 650 diputats, els interessos d’Escòcia sempre estaran marginats”, escrivia ahir l’analista Iain Macwhirter al *Herald*. —

Cameron: “Era un repte que calia afrontar, no bloquejar”

El primer ministre britànic, David Cameron, respira alleujat. Les últimes dues setmanes se li han fet llarguíssimes, a partir del moment en què el sí va treure el nas a les enquestes. Aquest divendres ha comparegut a Downing Street per proclamar que l’opció que va prendre, la de convocar el referèndum, era la bona. “El podria haver intentat aturar. Però era un repte que calia afrontar, no bloquejar”, ha sentenciat Cameron al principi del seu discurs. El primer ministre ha confessat que estava encantat amb la decisió que han pres els escocesos i ha dit que és un sentiment compartit, no només al Regne Unit sinó també “a tot el món”. “La millor opció va ser una pregunta clara, de manera que el resultat és clar i la qüestió queda resolta per una generació”. Així s’ha defensat Cameron de les crítiques per haver rebutjat que l’opció de la tercera via –més poders per a Escòcia– fos a les paperetes. El primer ministre, que afronta la reelecció al maig, s’ha compromès a mantenir el calendari pactat durant la campanya del referèndum per ampliar els poders d’Escòcia. “Hem escoltat els que heu votat per la independència, ara tenim una oportunitat de millorar la manera com es governa el Regne Unit”, ha dit.

Al poble natal de Salmond no estan pendants del líder

Llargues cues d’escocesos omplen els col·legis

ORIOI GRACIÀ
EDIMBURG

Ahir era dia laboral a Escòcia. I malgrat la celebració del referèndum, els escocesos no tenien dret a absentar-se de la feina per poder anar a votar. Per això, a primera hora del matí ja hi havia cua en algunes meses electorals. “He votat a les set del matí, tan bon punt han obert els col·legis. M’espera un dia molt aprofitat”, explicava Nick Hutcheon, investigador a la Universitat de Leeds que s’ha instal·lat altra vegada a Escòcia, al seu poble natal, Linlithgow. Aquest poble pintoresc, situat als afores d’Edimburg, també és el lloc on el 1954 va néixer Alex Salmond, primer ministre d’Escòcia i principal líder independentista. “No crec que això tingui cap efecte en el referèndum. Salmond és del meu poble, una autoritat rellevant, però els ciutadans tenen el seu propi criteri, més enllà del que pugui dir el primer ministre”, comenta Hutcheon.

Els escocesos eren conscients de la dimensió històrica de la votació d’ahir. “Aquest referèndum no són unes eleccions al Parlament, no es vota una ideologia en concret, sinó un projecte de futur. Tot i així, he votat pensant en els partits polítics”, diu Hutcheon. Aquest escocès de 35 anys va votar per primer cop el 1997 i, com la majoria de la seva família, diu, va fer costat al Partit Laborista “perquè proposava un canvi polític, econòmic i social que semblava interessant”. Amb els anys, però, aquest canvi social no s’ha materialitzat, apunta, i això diu que li ha fet perdre la confiança en els partits de centreesquerra britànics. “La independència és l’únic camí que ens queda per poder impulsar un canvi social profund, per trencar amb l’*statu quo* de Westminster i crear un país socialment just”, explicava aquest investigador, que retrata clarament el viratge independentista que han fet molts votants del Partit Laborista.

Campanya fins a l’últim minut

A Edimburg, els col·legis també estaven oberts des de bon matí. Emma Hodcroft és d’Aberdeen, al nord d’Escòcia, i va votar per correu perquè ahir tenia previst ser a Londres. Però un canvi de plans d’última hora la va portar a Edimburg: “He aprofitat que tenia festa per venir fins a la capital i fer campanya pel no”, diu. Davant d’un dels col·legis electorals de George Bridge Street, al centre de la ciutat, intentava convèncer els electors que es dirigien a la mesa electoral. “Aquí no hi ha jornada de reflexió. No podem entrar a dins, però estem autoritzats per quedar-nos a la porta. Si encara puc convèncer algun indecís em

El primer ministre escocès, Alex Salmond, va votar a Strichen, la localitat on resideix. BEN STANSALL / AFP

Viratge
Molts electors tradicionals laboristes, ara desencantats, es passen al sí

Preocupació
La incertesa pel futur de l’economia porta votants cap al no

sentiré satisfeta”, explicava aquesta estudiant de doctorat que fa investigació sobre la sida. Temia que el triomf del sí hagués afectat la seva feina. “Escòcia és líder en investigació biomèdica, però el Partit Nacional Escocès no ha aconseguit explicar com pensa finançar la recerca científica en cas d’independència. I estic preocupada perquè si guanya el sí, els investigadors hauran de buscar-nos la vida en algun altre lloc”, comentava preocupada.

Mentre Emma Hodcroft repartia fullets pel no, Tao Poglne sortida del col·legi electoral “excitat”, confessava, després d’haver votat pel sí. Amb ell hi havia el seu company d’universitat Tom Jenkins: “A Escòcia li falta autoestima perquè som una mena d’estat satèl·lit del Regne Unit que orbita al voltant d’Anglaterra. La independència ens permetrà convertir-nos en un autèntic planeta”.

La conversa s’interrompia pels plors de la filla de Kerri Sieber, que arribava al col·legi electoral amb el nadó als braços. “Les decisions que ens afecten han d’estar a les nostres mans. Votaré sí, però estic nerviosa i preocupada, si guanyem serà per la mínima –diu Sieber–. Votaré sobretot pensant en el futur de la meua filla”.

Finalment, el no s’imposava ahir en el recompte, però tothom era conscient que el país ha canviat per sempre. —

Urnes Decidir el futur

La veu del carrer

Brian Spencer

CREADOR

"Sóc nord-irlandès però la meua família prové d'Escòcia. Més que la independència cal una reforma federal al Regne Unit"

Daniel Merino

ASSALARIAT

"Tinc dret a vot però no l'exerciré. D'aquí dos mesos tornaré a Barcelona i no m'afectarà el que es decideixi"

Erola Pairó

INVESTIGADORA

"Sóc catalana i visc aquí. Van ser els mateixos escocesos els que em van dir que havia d'exercir el dret a vot"

Karen Savage

JUBILADA

"Salmond dona la culpa de tot a Londres i no té raó. Jo sóc anglesa, visc aquí i vull que això sigui el Regne Unit"

"Els escocesos ens van convèncer que, si vivíem aquí, havíem de votar"

Els catalans residents a Escòcia exerceixen el seu dret a vot al referèndum com a ciutadans europeus

ORIOI GRACIA
EDIMBURG

Si es diu que és català qui viu i treballa a Catalunya, els escocesos han assumit plenament aquesta convicció i podriem dir que l'han portat a l'extrem. Al referèndum d'independència celebrat ahir tenien dret a vot els britànics residents a Escòcia, però també els ciutadans de la Unió Europea i de la major part de països que formen la Commonwealth, els estats vinculats a l'antic Imperi Britànic.

"Que els estrangers residents a Escòcia tinguem dret a vot pot resultar una mica estrany. Fins i tot els que hi han arribat aquest mateix estiu", explica Erola Pairó, una catalana que va arribar a Edimburg fa un any i mig per treballar en un projecte de recerca biomèdica. "No tenia previst votar en aquest referèndum, perquè no sóc escocesa, però van ser els mateixos companys de feina els que em van recordar que hi tenia tot el dret. Si visc i pago els impostos aquí, per a ells sóc com una escocesa més", afegeix.

Raquel Gella és una barcelonina que va arribar a Escòcia fa cinc anys per estudis i treballa en una empresa de màrqueting i comunicació: "Em va sobtar la normalitat amb què els escocesos accepten que puguem votar. M'agrada Escòcia, però no sóc escocesa. És cert, però, que porto un bon grapat d'anys vivint aquí, que conec bé com funciona el país, que estic completament integrada i que la meua intenció és quedar-m'hi una

temporada. Per què privar-me d'un dret que m'ofereixen? Aquest matí mateix, quan venia cap al centre, n'he parlat amb el taxista. M'ha recordat que havia d'aprofitar aquesta oportunitat. Ell m'ha dit que votava no, però que estava a favor del vot dels estrangers que viuen a Escòcia, siguin favorables a la independència o a la unió". "Per això he decidit votar, malgrat que al principi hi era reticent", explica.

"Quan he anat a votar m'he emocionat. Per diversos motius: perquè és un dret que de moment a Catalunya no podem exercir i perquè sé que amb aquest vot potser faig història. I m'agrada que em facin partícip d'aquest moment tan important", comenta Raquel Gella. "Decidir el sentit del vot, però, ha estat bastant difícil. Hi haurà catalans i espanyols amb dret a vot a Escòcia

El Casal Català d'Escòcia va habilitar un espai a Edimburg per seguir l'escrutini. JORDI BORRÀS

Consulta
Raquel Gella diu que ha votat en clau escocesa i no catalana

Identificació
Un mar de senyeres ha omplert Edimburg aquests dies

que aniran a votar pensant en clau catalana i espanyola, en funció dels efectes que pugui tenir el referèndum allà. Jo he intentat pensar exclusivament en Escòcia. M'he informat dels arguments d'uns i altres", va explicar. "Hem de partir de la idea que ningú sap què pot passar en cas d'independència. Pot sortir bé o pot sortir malament. Especialment si parlem d'economia hem de tenir clar que es tracta d'una evolució poc previsible, que pot anar amunt i avall. Això ha fet complicat prendre una decisió", assegura Raquel Gella.

No tothom opta per votar

Però no tots els catalans amb dret a vot han decidit exercir-lo. Dani Merino va arribar a Escòcia la primavera passada i té previst marxar aquesta mateixa tardor. "Em sembla bé que tinguem dret a vot, és una constatació del tracte respectuós que reben els estrangers en aquest país, però com que no he previst quedar-m'hi a viure el resultat del referèndum no m'afectarà. Em semblava estrany votar per un projecte de futur del qual no formaré part", comenta aquest jove de 31 anys del barri del Guinardó de Barcelona.

Les reflexions d'uns i altres es deixaven sentir ahir al migdia a Edimburg, on es van trobar per anar a votar tots junts en un col·legi electoral del centre. La jornada tenia un punt entre emocionant i festiu per a molts d'ells, immersos en el mar de banderes catalanes que aquests dies han tenyit el centre històric de la capital escocesa. —

Alguns dels catalans que viuen i treballen a Escòcia i que, per tant, tenien dret a votar en el referèndum. JORDI BORRÀS

Montserrat Serra

ESTUDIANT

“Seré aquí quatre anys i els canvis que es decideixen m’afecten directament. Un sí pot beneficiar Escòcia”

Kerry Sieber

MAINADERA

“Cal que les decisions que ens afectin estiguin a les nostres mans. Votaré pensant en el futur de la meva filla”

Scott Keenan

ESTUDIANT

“Escòcia té prou capacitat i talent per ser un país. Nosaltres hem de decidir sobre les nostres polítiques”

Alan Freeman

AUTÒNOM

“La democràcia que tenim ha de canviar. Tot es fa de sotamà. Els escocesos farem un estat en què tot serà diferent”

La política catalana desembarca a Escòcia i pren nota per al 9-N

CDC, ERC, el PSC, ICV i la CUP segueixen de prop el referèndum

LAIA VICENS
EDIMBURG

La política catalana va aturar-se ahir per mirar cap a Escòcia. Representants de tots els partits polítics al Parlament –menys d’Unió, de Ciutadans i del PP– van enviar delegacions a Edimburg per seguir de prop el referèndum. I, evidentment, per prendre’n nota per al 9-N.

Les delegacions catalanes van viure la jornada entre una enveja sana i una eufòria continguda. Van voler remarcar la “normalitat” de poder votar el futur polític d’Escòcia i no van cansar-se de repetir, a tots els mitjans internacionals que els entrevistaven, que el cas català té una diferència fonamental amb l’escocès: Madrid no permet el referèndum. L’eurodiputat de CDC al Parlament Europeu, Ramon Tremosa, va avisar de les conseqüències d’aquest veto. “L’estat espanyol té un problema amb el referèndum d’Escòcia”, va advertir, perquè és un “precedent difícil d’ignorar”. Tot i que els representants polítics van ser prudents a l’hora de mullar-se per un resultat, Tremosa va avançar que un “sí” faria “caure les mentides de Madrid com un castell de cartes”, ja que hi haurà “una onada de reconeixements ràpids” del nou país. Tremosa va posar de relleu “la pau, la tranquil·litat i el civisme” amb què es va viure la jornada d’ahir.

“No es poden comparar”

La prohibició de Madrid no és l’única diferència entre els dos processos. Josep M. Terricabras, eurodiputat d’ERC i president de l’Aliança Lliure Europea a Estrasburg, va explicar a l’ARA que les trajectòries d’Escòcia i Catalunya “no es poden comparar”. Tot i que va lloar l’exemple democràtic britànic, Terricabras va voler remarcar que el procés català “va de baix cap a dalt”, mentre que a Escòcia han sigut els polítics els que han anat convencent els ciutadans de les bondats de la in-

dependència. “Jo confio que d’aquí un parell de mesos nosaltres podrem fer una cosa semblant”, va admetre Terricabras, que va lamentar la “fredor” dels escocesos. “A Catalunya anirem bojos el dia que votem”, va ironitzar.

La delegació d’ICV-EUiA va estar liderada pel cap de llista a l’Ajuntament de Barcelona, Ricard Gomà, que va confiar que la votació d’ahir sigui un “impuls” per poder votar el 9-N. Gomà va fer un pas més enllà i va demanar que el contingut social s’inclogui en el debat sobiranista, i va exemplificar-ho amb el procés escocès, que ha debatut, per exemple, sobre l’energia nuclear i el futur dels serveis públics. “Escòcia està agafant el futur amb les mans i començant a escriure’l amb plena llibertat”.

Les forces sobiranistes van tenir el suport de la delegació d’Òmnium Cultural, encapçalada per la seva presidenta, Muriel Casals, per qui el referèndum escocès “emociona i estimula” Catalunya. Hores abans de tornar a Barcelona per assistir a l’aprovació de llei de consultes, Ca-

sals va explicar a l’ARA l’“enveja” que admet sentir pel “respecte” que hi ha entre els bàndols del sí i del no. “Ningú posa en dubte que els escocesos puguin decidir el seu futur polític”, va explicar. Membres de la CUP també van ser a Edimburg, així com el delegat del Govern al Regne Unit, Josep Suàrez.

El PSC fa campanya pel no

El PSC, representat per la seva portaveu, Esther Niubó, va alinear-se amb els laboristes britànics, partidaris del no. Niubó va emplaçar Mas i Rajoy a rectificar per fer “les coses a l’escocesa”, en relació al pacte entre les dues parts. La representant socialista va dir a l’ACN que aplaudiria que Espanya “actués amb intel·ligència” i no es tanqués en banda davant les aspiracions catalanes.

Els catalans van fer-se notar ahir a Edimburg. Centenars d’estelades van decorar el centre de la ciutat i als bars i als restaurants era fàcil sentir parlar en català. El món va fixar-se en Escòcia, i Catalunya, a més, va capturar tots els detalls per encarar l’etapa decisiva cap al 9-N. —

Un grup de catalans, molt presents a Edimburg, ballant una sardana en un dels carrers del centre de la capital escocesa. JORDI BORRÀS

Urnes Decidir el futur

Si guanya el
SÍ

Si guanya el
NO

Escòcia obrirà una negociació amb Londres –i paral·lelament amb Brussel·les– sobre els termes de la separació. S'hauran de determinar qüestions com ara si circularà la lliura, com es traspasarà la part corresponent de la caixa de la seguretat social, com es garantirà l'accés a la UE o quin serà el futur de les armes nuclears britàniques en terres escoceses. Es preveu una negociació de 18 mesos i que el 24 de març del 2016 entri en vigor la declaració d'independència d'Escòcia.

Els nous poders

Amb les eleccions generals a la vista, el maig del 2015, els grans partits britànics ho tenen difícil per accelerar, com s'ha dit durant la campanya, la cessió de més poders a Escòcia. El primer ministre britànic, David Cameron, el cap de l'oposició, Ed Miliband, i el líder dels liberals, Nick Clegg, s'han compromès aquests últims dies a donar més poders a Edimburg i blindar el seu finançament. Però a Westminster hi ha una remor de diputats en contra de moure's en aquesta direcció.

El govern britànic i el Banc d'Anglaterra es neguen a acceptar, fins ara, que la lliura esterlina circuli en una Escòcia independent. Si Edimburg no aconsegueix mantenir el *pound* en la negociació que s'obrirà amb Londres, té tres opcions sobre la taula: adoptar la lliura *de facto* (de manera que perd el control sobre ella), sumar-se a l'euro (que els independentistes ho consideren una opció remota) o crear una nova moneda (amb els costos associats que comporta).

Moneda

Escòcia, un dels grans centres financers britànics més enllà de la City de Londres, podrà mantenir la lliura, i les relacions econòmiques entre el nord i el sud de les illes britàniques, que són molt importants, no se'n ressentiran. A més, les grans entitats bancàries i asseguradores que van anunciar que marxarien d'Escòcia si s'independitzava es podran quedar. El Banc d'Anglaterra continuarà fixant, com fins ara, una única política monetària per a tot el país.

La UE ha fixat que qualsevol territori que s'independitzi d'un estat membre haurà de tornar a demanar el reingrés. És per això que Escòcia obrirà negociacions amb els països de la UE per formar-ne part de nou i s'espera que, com que el govern d'Edimburg ja compleix amb tota la legislació europea, les converses siguin ràpides. Després de la negociació, tots els socis europeus han d'aprovar per unanimitat l'ingrés i aquí és on un sol veto podria allargar els terminis.

Unió Europea

El govern britànic ha anunciat per després de les eleccions de l'any que ve un referèndum sobre la pertinença del Regne Unit a la UE. Es tracta d'un referèndum de resultat incert i podria passar que Escòcia votés *sí* a Europa però la resta del Regne Unit ho fes en contra. La paradoxa seria aleshores que el govern d'Edimburg es veuria forçat a abandonar la UE contra la voluntat dels escocesos. Una situació que s'ha deixat sentir com a argument per votar *sí* al referèndum.

El nou estat escocès vol garantir la lliure circulació de persones dins de les illes Britàniques tal com passa actualment amb el Common Travel Agreement en vigor en aquest territori. Però el govern britànic sembla reticent a aquesta intenció, ja que tem una onada d'immigració irregular de resultes de la política migratòria –més laxa– de la nova Escòcia. Per evitar-ho, no es descarta que Londres imposi controls fronterers amb el nou país.

Passaport

Els escocesos podran gaudir sense cap entrebanc del passaport britànic. Els vincles familiars dins de les illes Britàniques –incloent-hi la República d'Irlanda– són prou forts per fer que aquesta qüestió hagi jugat un paper important en la campanya. El que no hauria canviat tampoc en cas que Escòcia s'hagués independitzat és que el nou país s'integrés a la zona Schengen. Ni Londres ni Edimburg han previst incorporar-se a aquesta àrea de lliure circulació.

Les armes nuclears conegudes com a Trident que actualment estan estacionades en una base naval prop de Glasgow seran desmantellades. El govern d'Edimburg negociarà amb Londres el calendari i el finançament d'aquesta operació. La qüestió, i la negativa a participar en guerres il·legals, ha centrat bona part de la campanya del *sí*. Tot i que Escòcia es declararà territori lliure d'armes nuclears, vol mantenir-se com a país membre de l'OTAN.

Armes nuclears

Les armes nuclears es quedaran a Escòcia. El govern de Londres no es planteja obrir la caixa dels trons que podria representar buscar una nova ubicació per a aquest arsenal. El principal argument de l'executiu britànic és que la instal·lació –que diu que és totalment segura– és un pol d'atracció d'inversions i genera riquesa per a tota la regió. Però l'activisme contra aquesta base naval fa anys que s'arrossega i el govern independentista escocès és cada cop més bel·ligerant en aquest tema.

Escòcia podrà bastir i gestionar el seu propi sistema públic de salut i dotar-lo dels recursos suficients per garantir-ne la qualitat. Fins ara, el National Health Service escocès es gestionava des d'Edimburg però es finançava des de Londres. Això el feia vulnerable a les possibles retallades que pogués decidir l'executiu britànic. Aquest ha sigut un dels principals arguments de la campanya del *sí* en les últimes setmanes.

Sanitat pública

El govern escocès tem que el Regne Unit decideixi passar la tisora al sistema públic de salut si es queda dins del Regne Unit. Fa uns dies es va filtrar un document confidencial que anunciava futures retallades i, com que el finançament ve de Londres, es de preveure que vingui una època d'austeritat. Edimburg gestiona bona part del sistema de protecció social escocès i el govern independentista s'ha caracteritzat per la generositat en aquest capítol.

Les reserves de petroli descobertes al mar del Nord passen a mans del nou estat. Tots els beneficis generats per les extraccions es dipositaran en un fons sobirà, com el noruec, que garantirà la perdurabilitat d'aquesta riquesa per a les futures generacions. El govern escocès calcula que hi ha el doble de reserves sota el mar del que diu Londres. Però, tot i així, vol explotar les energies renovables per aprofitar al màxim els recursos naturals del país.

Petroli

El govern britànic continuarà sent el titular dels contractes d'explotació del petroli al mar del Nord. Segons Londres, les reserves que queden per extreure van a la baixa i la volatilitat del preu del cru als mercats fa que la riquesa general sigui molt inestable. El petroli escocès, que es calcula que és el 90% de tot el que hi ha al mar del Nord, continuarà alimentant la indústria britànica sense que el govern d'Edimburg tingui cap capacitat de decisió sobre ell. **MARC VIDAL**

OBSERVATORI

CARME COLOMINA
CAP D'INTERNACIONAL

Lliçons escoceses

Carl Bildt és el ministre d'Afers Estrangers sortint del govern suec. L'home que sortia a les travesses com a futur cap de la diplomàcia europea i l'autor d'una piulada que ahir advertia del perill de "balcanització de les illes Britàniques". Bildt –enviat especial de la UE als Balcans el 1995– associava la celebració d'un referèndum d'independència negociat entre Londres i Edimburg amb un desmembrament, el de l'antiga Iugoslàvia, que va acabar en genocidi. Segur que el suec no ha oblidat els dos anys que va passar a Bòsnia, però encara no ha entès què està passant a Europa.

Aquesta UE que s'ha obert a més d'una desena d'estats que van formar part de l'antiga Unió Soviètica, on els països petits i mitjans interactuen d'igual a igual amb els grans, i la cessió de sobirania a Brussel·les s'ha convertit en la solució d'emergència imposada per superar la crisi econò-

mica, ha canviat per complet la idea d'estat nació tal com s'entenia fins fa uns anys. L'investigador britànic Mark Leonard ho descriu ben gràficament. "Escòcia sembla el canari de la mina de la independència", escriu. És el primer a avisar que aquesta UE organitzada al voltant del poder i la influència dels estats nació s'hauria de començar a replantejar el futur.

"No ens representen"

Fa temps que Europa té un problema de representativitat. Per una Escòcia que sempre ha estat laborista i ha abraçat el discurs dels valors socials del Partit Nacional Escocès, "viure sota un govern *tory* sembla absurd, com si els obliguessin a viure sota una força d'ocupació hostil", deia l'escriptor Owen Jones a *The Guardian*. Els escocesos pel sí, o els catalans que l'11 de setembre van fer la V, senten que els seus interessos no estan ben representats a Londres o a Madrid. És per això que el movi-

Escòcia dirimeix un problema de representativitat, dificultat que també té Europa. JEFF J. MITCHELL / GETTY

Advertència Escòcia és la primera a avisar de la fi de la UE dels estats nació

ment independentista escocès es va saber apropiat del discurs dels valors socials i la campanya pel sí ha fugit dels greuges històrics de *Braveheart* per parlar d'escoles bressol i baixes de maternitat.

L'èxit dels nous nacionalismes rau, segons l'analista Peter Kellner, en el fet que han intentat donar respostes al desencantament que pro-

voquen les creixents desigualtats socials.

La UE s'entesta en la seva resposta asèptica dels "problemes interns" i és gairebé un secret que Durão Barroso va crear un grup de treball informal per estudiar el cas escocès. La realitat és que aquest "No ens representen" s'estén per Europa i es tradueix en vots de protesta, sovint més agressius. Precisament és a Suècia on l'extrema dreta s'ha convertit en tercera força. I al Regne Unit un partit euroescèptic i antiimmigració –UKIP– va ser el més votat en les europees d'enguany.

La campanya escocesa, a més, envia un altre missatge clar a Europa. Ni el discurs de la por ni la pressió exercida per les forces polítiques tradicionals, les grans associacions empresarials i els poders econòmics no han pogut impedir que el sí i el no s'igualessin els últims mesos. Londres ja ho sap i Brussel·les no pot seguir mirant cap a una altra banda. —

ARA ÉS L'HORA D'ESCOLTAR TOTHOM

FES-TE VOLUNTARI PER UN PAÍS NOU

L'11 de setembre el món ha sentit la nostra veu

Volem fer un país nou on tothom hi participi. Per això, abans del 9N, **necessitem 100.000 voluntaris** per anar, porta per porta, a escoltar com volem que sigui el nostre nou país.

No volem convèncer ningú. Volem parlar amb tothom. Amb només una tarda de la teva vida formaràs part d'aquest moment històric.

ELLS I MÉS DE 13.000 PERSONES JA SÓN VOLUNTARIS

Toni Soler voluntari

Txé Arana voluntària

Quim Masferrer voluntari

Empar Moliner voluntària

Quim Monzó voluntari

Màrius Serra voluntari

Doctor Estivill voluntari

Karmele Marchante voluntària

Josep Maria Mainat voluntari

Fes-te voluntari a www.araeshora.com

ARA ÉS L'HORA
UNITS PER UN PAÍS NOU

BLOC SOBIRANISTA

Mas: “Un país un dia pot desobeir”

El president podria signar avui mateix el decret del 9-N un cop el Parlament aprovi la llei de consultes

ROGER MATEOS / ORIOL MARCH
BARCELONA

El procés ja ha entrat en el compte enrere cap a la convocatòria oficial de la consulta del 9 de novembre. Aquesta tarda es reuneix el ple del Parlament per aprovar la llei de consultes i, al vespre, Artur Mas podria deixar signat el decret de convocatòria. Tots dos textos entraran en vigor un cop apareguin publicats al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC). Sobre la concreció exacta de la seqüència, però, seguia pesant ahir un enorme hermetisme al Palau de la Generalitat, per no facilitar la reacció de Madrid. Mariano Rajoy, de fet, no descarta convocar una reunió extraordinària del consell de ministres aquest cap de setmana per aprovar els recursos al Tribunal Constitucional (TC).

Ahir al vespre, en una entrevista a 8TV, Mas no va voler revelar quan signarà el decret, i va apuntar que, per fer-ho, té marge fins al divendres de la setmana que ve. Sí que va voler denunciar, en canvi, que abans que la llei i el decret siguin una realitat, a Madrid estiguin convençuts que “l'àrbitre”, el TC, donarà la raó al govern espanyol i tombarà el 9-N. Això, a parer seu, és “escandalós”. El “temple” de la democràcia britànica, on es permet votar als escocesos en un clima “civilitzat i tolerant”, contrasta amb la “cova” espanyola. “Faran de tot i més per alterar les garanties democràtiques que necessita qualsevol votació perquè sigui homologada a tot arreu”, va pronosticar Mas, que no està amoïnada per les responsabilitats polítiques o jurídiques que poden arribar a demanar-li per tirar endavant la convocatòria: “No tinc por”.

El “tesor” de la resposta

Segons Mas, cal procurar que la resposta ciutadana a la pregunta sobre la independència es produeixi en condicions de “pulcritud”. Aquesta resposta “és el nostre tresor”, va dir, però va queixar-se que a Catalunya ens deixem “segrestar mentalment pel discurs oficial i mediàtic que ve de Madrid” i s'oblida que el cas català “és un problema estrictament polític” i no de simple legalitat. Va retreure a la CUP que promogués una resolució parlamentària per defensar la “desobediència” al TC. Mas considera que un Parlament “no pot votar per la desobediència”. Ara bé, “un país, al límit i amb una gran majoria social, un dia pot arribar a desobeir: la història n'és plena, de països que han fet un últim pas”, va afegir.

Pel que fa a la unitat sobirana, va comentar que el factor aglutinador ha de ser el “patriotisme” i la “noció de l'interès general”. Va evitar parlar d'eleccions plebiscitàries, però va assegurar: “Si la política catalana està a l'altura de les circumstàncies dono garanties que aquest procés s'acabarà votant”.

TROBADA PER RESINTONITZAR

Artur Mas i Oriol Junqueras van mantenir dimarts, en la segona jornada del debat de política general, un agre cos a cos al Parlament, però van acabar reconduint les tensions l'endemà amb una reunió discreta a la cambra catalana, en què tots dos van analitzar els passos a seguir en els pròxims dies i setmanes, amb la consulta del 9-N a l'horitzó. PERE VIRGILI

Estratègia
Mas sosté
que la unitat
pel 9-N ha
d'estar
basada en el
patriotisme

Avís
“Jo no tinc por”,
diu Mas sobre
les possibles
mesures
legals
contra ell

El tens cos a cos que dimarts al matí, en la segona jornada del debat de política general, Junqueras va mantenir amb Mas al Parlament havia enrarat el clima dins del bloc sobirana, justament en una setmana clau del procés. La tibantor, però, es va anar estovant. L'endemà les forces del dret a decidir van conjurar el perill d'esberlament intern votant una resolució unitària en què s'instava el Govern a organitzar la consulta del 9-N “amb totes les garanties democràtiques i de participació possibles”. I Junqueras, que

El CATN, l'autor del llibre blanc, es reunirà la setmana vinent

El Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) es reunirà la setmana vinent en ple plet jurídic amb l'Estat per la consulta. Així ho va anunciar ahir un dels membres d'aquest organisme, Ferran Requejo, en una entrevista a *Els matins* de TV3. La voluntat del Govern, segons Requejo, no és dissoldre el CATN, sinó “mantenir-lo amb un altre pla de treball o unes altres activitats que encara s'han de definir”. Els assessors de Mas ja han entregat tots els informes que el president els va encarregar per definir la Catalunya independent i que constitueixen el llibre blanc del procés sobirana.

un dia abans se les havia tingut amb Mas, va acostar-se a ell al final del debat perquè les càmeres retratesin l'encaixada de mans.

Per acabar de reconduir les tensions dels últims dies, Mas i Junqueras van reunir-se en privat el mateix dimecres a la tarda al Parlament. El contingut de la conversa, segons fonts coneixedores de la trobada, va focalitzar-se sobretot en els passos que s'hauran de fer en els pròxims dies per preparar el camí cap al 9-N: la llei de consultes que avui aprova el Parlament, el decret de convocatòria que signarà Mas posteriorment i l'ofensiva jurídica que, a partir de llavors, llançarà l'Estat per dinamitar l'operació. La reunió entre el president de la Generalitat i el cap de files d'ERC “va anar bé”, segons les fonts consultades, que són “optimistes” de cara a mantenir aquest front comú.

Els republicans, que dies abans es queixaven del Govern en considerar que posava més l'accent en unes futures eleccions plebiscitàries que en la consulta programada per al novembre, es donen per satisfets perquè s'ha tornat a situar el focus en el 9-N, mentre que a CiU es dona valor al fet que la unitat pel dret a decidir segueixi intacta. Fonts de la Generalitat van explicar que Mas també manté contactes amb els caps visibles de les altres formacions que empenyen pel procés, ICV-EUiA i la CUP, a fi de preparar l'estratègia dels pròxims dies. ■

El president demana estar “a l'altura de les circumstàncies”

Artur Mas

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Si la política catalana està a l'altura de les circumstàncies i realment el concepte de voler decidir ens el creiem al 100%, dono garanties que aquest procés s'acabarà votant”

“La sensació que hi ha és que a Madrid faran de tot i més per alterar les garanties democràtiques de la votació del novembre”

“Des del punt de vista de la qualitat democràtica, l'Estat és una cova en comparació amb Escòcia”

“L'afer Jordi Pujol ha estat una decepció i una sorpresa desagradable. Ho porto personalment molt malament”

3 B Beyond Building Barcelona Reengineering **CONSTRUMAT**

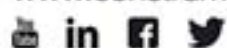
19-23 MAIG 2015
RECINTE GRAN VIA

Fira Barcelona

**Ha arribat el moment
d'anar més enllà.**

Beyond Building Barcelona significa anar més enllà. Significa mirar més lluny de les fronteres de Construmat, renovar-lo i donar resposta a les necessitats del present. Significa col·locar els pilars de la innovació, la sostenibilitat i el disseny i construir-hi a sobre l'esdeveniment firal de referència de la indústria de la construcció en l'àmbit nacional i per als països de l'Arc Mediterrani, de l'Amèrica Llatina i del Nord d'Àfrica. Significa anar més enllà del mateix esdeveniment i mantenir-se dia a dia en contacte amb l'actualitat del sector.

www.construmat.com

MOBILITZACIÓ SOCIAL

Joan Rigol, ahir, durant la constitució de la Taula de Barcelona del Pacte pel Dret a Decidir. ACN

Rigol crida a la unitat i pronostica que "el país no es fracturarà"

JOSEP GUDIOL * BARCELONA

"El país no es fracturarà malgrat els intents del govern espanyol". Aquest és el pronòstic que va fer ahir el coordinador del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, Joan Rigol, durant la presentació de la Taula de Barcelona, que s'ha adherit al pacte per reivindicar que els catalans puguin votar el 9-N. Després de les diferències exhibides pels partits sobiranistes durant el debat de política general, finalment resoltes amb una resolució conjunta, Rigol va fer una crida a mantenir la "unitat" i a acatar la decisió que de manera consensuada prenguin els partits davant un eventual veto del TC a la consulta. "El 9-N faré el que em digui el meu president", va dir. L'Ateneu Barcelonès va acollir la constitució de la Taula de Barcelona del Pacte Nacional pel Dret a Decidir -de la qual formen part entitats com l'ANC, Òmnium, Súmate i Socialisme, Catalunya i Llibertat- i la seva adhesió al Pacte Nacional pel Dret a Decidir. El gest vol fer visible que la capital catalana es posa al capdavant de la reivindicació per votar el 9-N.

Concentració de suport al Parlament

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va fer una crida a concentrar-se aquesta tarda davant del Parlament de Catalunya per "donar suport als diputats i diputades que votaran favorablement" a l'aprovació de la llei de consultes. L'organització va subratllar que la mobilització ha de servir per "demostrar una vegada més, com ja va fer l'11 de setembre passat, la força i la convicció de la societat civil; una societat que no s'aturarà fins que Catalunya esdevingui un nou estat independent".

L'ANC ha fet una crida a concentrar-se aquesta tarda a les portes del Parlament. CRISTINA CALDERER

LA RESPOSTA DE L'ESTAT

Els fiscals en cap provincials de Catalunya dirigint-se ahir a Madrid a la reunió amb el seu superior directe, el fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, per tractar, entre altres temes, el 9-N. CHEMA MOYA / EFE

La Fiscalia confia que no hi haurà 9-N però es prepara per frenar-lo

Torres-Dulce es reuneix amb la cúpula catalana del ministeri públic

PEDRO ÁGUEDA
MADRID

La Fiscalia General de l'Estat es va esforçar a desvincular la reunió mantinguda ahir a la seva seu central amb la cúpula del ministeri públic a Catalunya de la consulta independentista del 9 de novembre que el president de la Generalitat, Artur Mas, convocarà formalment en les properes hores un cop s'aprovi avui al Parlament la llei de consultes. La versió oficial diu que els fiscals catalans van sol·licitar la trobada per conèixer en què s'havia avançat en els acords presos pel fiscal general, Eduardo Torres-Dulce, i el president de la Generalitat en la reunió que van mantenir el 8 de juliol a Barcelona. Ni llavors s'hauria parlat del 9-N ni ahir s'hauria anat més enllà de coincidir en la idea que no hi haurà cap incompliment de la legalitat per part de la Generalitat promovent la desobediència a les lleis espanyoles i el TC en el cas d'una eventual prohibició.

Els assistents, es deia en la nota difosa per la Fiscalia General de l'Estat, van expressar el seu "convenciment que l'ordenament legal serà respectat per totes les instàncies, tant en els preceptes legals emanats de la Constitució com dels eventuals procediments dels tribunals". Així, la Fiscalia feia referència tant a l'aprovació de la llei de consultes avui pel Parlament i el decret de convocatòria com als errors que dicti el Constitucional

per als recursos que ja té preparats el govern del PP. Tot i que la Fiscalia de l'Estat s'entestí a dir que els fiscals van deixar de banda quina ha de ser la seva actuació, el cert és que la legislació preveu una intervenció activa del ministeri públic en els fets que passaran a les properes hores. Encara més, Torres-Dulce va destacar aquesta mateixa setmana la importància de coordinar una resposta comuna a la Fiscalia. Si no s'actua, els fiscals prevaricarien. "O acceptem l'estat de dret o ens en situem extra-murs", va dir a Bilbao.

Delicte

A qui no complís una resolució com un veto del TC se l'acusaria de desobediència

En àmbits jurídics s'apunta a la imputació del delicte de desobediència a les autoritats que no compleixin o no facin complir les decisions dels tribunals, en aquest cas el TC. No hi ha precedents d'incompliments de resolucions del Constitucional, encara que sí del Tribunal Suprem. És el cas de l'expresident del Parlament basc, Juan María Atutxa, condemnat a un any i mig d'inhabilitació per negar-se a dissoldre el grup parlamentari Sozialista Abertzaleak, hereu de la il·legalitzada Batasuna.

El sobiranisme va condicionar la reunió a la Fiscalia General, encara que fos pel sol fet que al capdavant

de la delegació de fiscals catalans ja no hi havia l'anterior cap, Martín Rodríguez Sol, que va presentar la seva renúncia com a fiscal superior el març del 2013 després de l'obertura d'un expedient per pronunciar-se a favor de la consulta. El va substituir José María Romero de Tejada, que ahir, igual que els quatre fiscals provincials, es va limitar a comentar a la sortida que la reunió havia anat "bé" i que estaven "satisfets".

Quan Torres-Dulce va viatjar a Barcelona, va assegurar que els assumptes polítics no eren competència del Consell Fiscal i que en la trobada s'havien abordat "temes d'administració de Justícia precisos i concrets". Ahir, un portaveu de l'òrgan que dirigeix va citar alguns d'aquests assumptes tractats a Madrid: personal auxiliar, sistemes informàtics, instal·lacions i una antiga reivindicació dels fiscals, que els siguin costejats els desplaçaments en taxi quan van a judicis de faltes.

En el cas que la Fiscalia General de l'Estat hagués traslladat ordres precises, la consigna de la Moncloa és no anticipar. Així ho expressava recentment un membre de l'executiu. I no només pel que fa a la Fiscalia, perquè l'objectiu és evitar que cap gest es pugui rebre com una amenaça a Catalunya. D'aquí, la contrarietat a la Moncloa, amb declaracions com la d'aquesta mateixa setmana del ministre d'Estrangers, José Manuel García-Margallo, en què no descartava la suspensió de l'autonomia. —

FINANCES PÚBLIQUES

Mas-Colell posa peròs a l'abaratiment del cost del crèdit del FLA

Hauria d'estalviar 900 milions, però Montoro ho condiciona a recentralitzar

ROGER TUGAS
BARCELONA

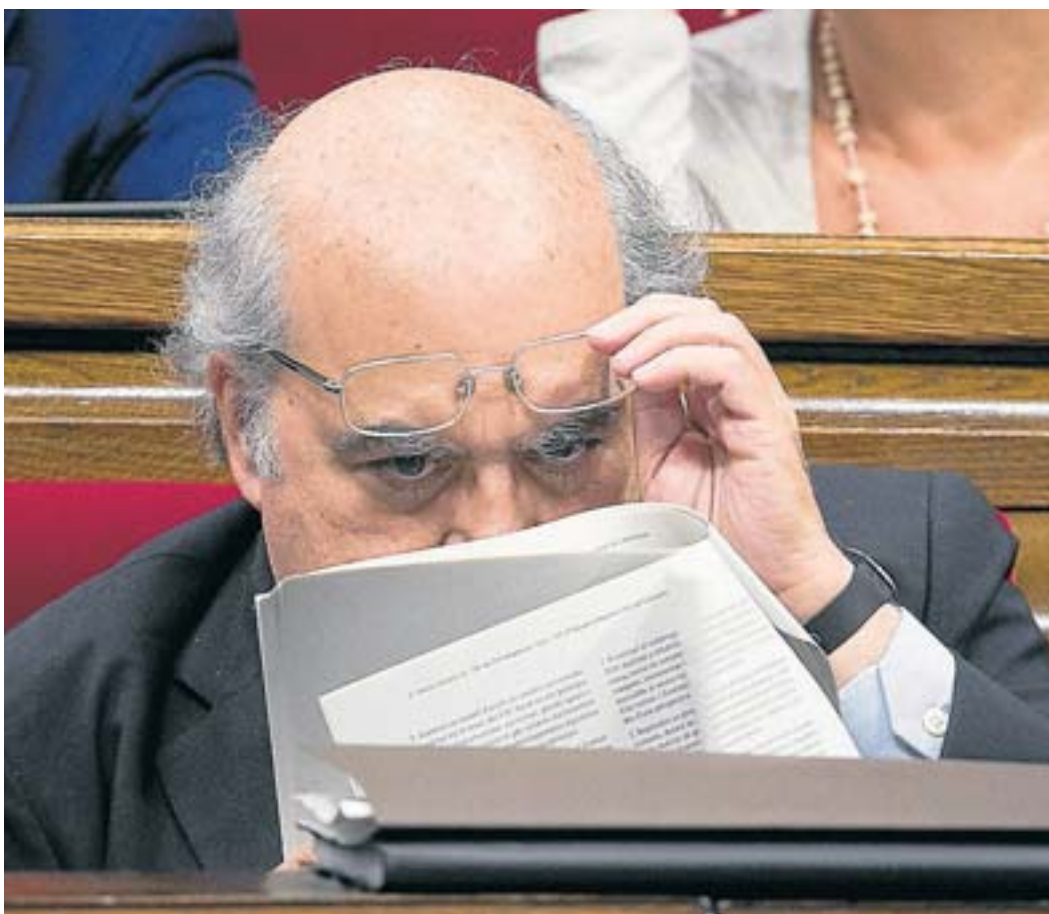
El llistat de greuges que aireja sempre que pot el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, davant del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, és llarg. Reclama que flexibilitzï el sostre de dèficit per a les comunitats, que es revisi el sistema de finançament, que s'incrementin bestretes i que es permeti recaptar l'impost a la banca, entre d'altres. Tot i això, la gran solució que va posar sobre la taula Montoro en el Consell de Política Fiscal i Financera del 31 de juliol va ser una rebaixa dels interessos del fons de liquiditat autonòmic (FLA) a l'1% i la possibilitat d'ajornar els venciments del que van prestar el 2012. Fins dimarts Mas-Colell no li va notificar que sol·licitava accedir a la rebaixa, però hi posa condicions, ja que, de fet, la mesura anava vinculada a recentralitzacions que la Generalitat no vol acceptar. Falta veure si l'Estat accepta la proposta.

La Generalitat ja va pagar 302 milions en interessos del FLA el 2013 i aquest any n'havia d'abonar 643 milions, una part dels quals ja es van fer efectius al febrer. Tot i això, la rebaixa a l'1% permetria que ja aquest 2014 la quantitat es reduís en 183,6 milions i que el 2015 fossin 717,2 milions menys del que estava previst. Una quantitat gens menyspreable en un any en què elaborar els pressupostos es presenta com un repte titànic i que equival a revertir la supressió d'una paga als funcionaris o a la rebaixa prevista en les bestretes.

Tanmateix, Mas-Colell havia de passar un peatge per accedir-hi: acceptar la invasió d'algunes competències. Montoro obligava la Generalitat a entrar a formar part de la plataforma de facturació electrònica de l'Estat i a "Emprende en 3", un programa que permet crear empreses en tres passos. El conseller va insinuar que aquestes condicions podien entendre's com un "xantatge". Comprar competències, en resum. Per això, segons fonts de l'executiu, la Generalitat intenta minimitzar-ne les conseqüències a través de negociacions amb l'Estat liderades per la vicepresidenta Joana Ortega.

En concret, el Govern va fer veure a l'Estat que ja disposa d'una finestreta única similar per crear empreses i també té una plataforma pròpia de facturació electrònica. Així, en comptes de vehicular la creació de noves empreses o la gestió de facturacions a través de les eines del govern espanyol, Ortega ha ofert la possibilitat que l'executiu central tingui accés a la informació i a les aplicacions de la Generalitat, que continuaria mantenint les competències. Tot i que la notificació va tenir lloc dimarts, l'Estat encara ha de dir si accepta la proposta. "El problema no és tecnològic, sinó polític", admeten al Govern.

A banda, Mas-Colell recrimina a Montoro que afirmi que les noves condicions del FLA li permetran estalviar fins a 1.744,8 milions. En realitat, 833,1 d'aquests milions són el retard d'un any en els pagaments dels venciments del FLA del 2012, que s'abonarien a partir del 2016. —

El conseller d'Economia i Coneixement del Govern, Andreu Mas-Colell, en una sessió del Parlament.

CRISTINA CALDERER

L'Estat, el principal creditor de la Generalitat

24.739 milions
Quantitat que ha rebut del FLA la Generalitat des del 2012

Des que la Generalitat va accedir al fons de liquiditat autonòmic del govern espanyol ha rebut uns 25.000 milions. El 2013 és quan van arribar-ne més.

900,8 milions
Estalvi que la rebaixa generarà a Catalunya el 2014 i el 2015

La rebaixa dels interessos del FLA permetrà a la Generalitat estalviar 183,6 milions el 2014 i 717,2 milions el 2015, segons els càlculs del departament de Mas-Colell.

1%
Nou interès al qual es tornaran els préstecs del FLA des d'ara

Montoro va oferir una rebaixa dels interessos del FLA, que presenta com una concessió, a l'1%. Els del 2012 eren del 5,2%; els del 2013, del 3,9%, i els del 2014, superiors al 2%.

1.744,8 milions
Estalvi que afirma l'Estat que li suposarà a Catalunya la rebaixa

L'Estat quantifica l'estalvi català en 1.744,8 milions d'euros perquè hi inclou un ajornament en el pagament de 833,1 milions i altres conceptes.

DEL 22
AL 29 DE
SETEMBRE

PEDALA!

ENTREVISTA A L'ARA BASSAS

“El que va dir Bono és mentida”

La dona de Maragall desautoritza la versió de l'exministre sobre un tens sopar el 2005

SARA GONZÁLEZ
BARCELONA

L'article publicat a *El País* en el qual l'exministre José Bono –protagonista dels desqualificatius més gruixuts que ha rebut el PSC dins del socialisme espanyol– acusa Pasqual Maragall de ser el gran culpable de l'inici de la “secessió” de Catalunya, amb el seu suposat “engany” al PSOE, va caure com una galleda d'aigua freda en l'entorn de l'expresident. No només perquè l'històric dirigent del PSOE va assenyalar sense cap remordiment un boc expiatori que no es pot defensar per ell mateix, sinó perquè, a més, el relat que va fer Bono de la discussió que va mantenir amb Maragall el 16 d'octubre del 2005 a l'ambaixada de Portugal a Madrid és “mentida”.

Així ho va denunciar ahir Diana Garrigosa, la dona de l'expresident, en una entrevista a l'ARA Bassas. Va assegurar que aquell dia, quan va tornar a Barcelona Pasqual Maragall, ella i la seva filla van veure com

arribava a casa molt “enfadat”, i ell es va afanyar a explicar-li tot el que havia passat al sopar. “Jo ho sé i és mentida, el que va dir Bono”, va assegurar. I és que tot i que és cert que l'exministre va acusar l'expresident d'haver fet un “govern de perdedors” i d'haver assentat les bases del divorci Catalunya-Espanya, en el seu relat s'atorga un paper a mida per sortir-ne ben parat i minimitza la defensa que va fer Maragall del procés estatutari, amb el suport de l'expresident Jordi Pujol.

Garrigosa reconeix que les paraules de l'exministre socialista li van provocar un “disgust” –“Vaig estar gairebé malalta pel que va dir”, explica–, que s'ha anat mitigant a mesura que s'han anat publicant “articles molt encertats” que treuen raó a l'exministre. També explica que Maragall va saber que havia sortit aquest article de l'exministre i que es va limitar a dir: “Mira, altre cop aquest”. Una reacció que resumeix molt bé com Bono s'ha consolidat en els últims anys com a enemic declarat del PSC, fins

Pasqual Maragall i la seva dona, Diana Garrigosa, en un acte de dimecres. FRANCESC MELCION

Enuig
Garrigosa
admet el
“disgust” que li
va provocar el
relat de Bono

a tal punt que les seves sortides de to ja no els sorprenen.

Diverses veus han replicat la versió de l'exministre, sobretot els exconsellers amb els quals Maragall va compartir confidències i preocupacions. També el mateix líder del PSC, Miquel Iceta, que en veure publicat l'article el va titllar de “barbaritat”. Segons va relatar Bono, quan en aquell sopar del 2005 ell va etzibar a Maragall que definir Catalunya com a nació era “la base de la secessió”, el rei es va posar de part seva i

va afegir que, mentre ell seguís al tron, no acceptaria que Espanya es dividís. Jordi Mercader, que va ser cap de premsa de Maragall en el primer tripartit, recull en el seu llibre *Mil dies amb P.M.* que l'expresident li va explicar que va ser la reina qui hi va posar pau, mentre el rei “s'ho mirava rient” i sense dir res. Mercader va publicar dimecres un article a *El Periódico* en què subratllava la “creativitat literària” de Bono sobre aquest episodi per oferir “el millor autoretrat d'un campió de la unitat d'Espanya”. I destaca també que les topades amb l'exministre van ser freqüents. “Alguns, com Bono, mai li perdonaran [a Maragall] l'intent de refundar Espanya perquè l'Estat pogués ser compartit amb Catalunya”, sentència el periodista.

Al dia des de la distància

Pel que fa a l'expresident, Garrigosa explica que no va anar més enllà de la simple constatació que Bono tornava a la càrrega. La dona de Maragall també explica que l'exdirigent socialista va veure a la televisió les imatges de la V de la Diada, sobre la qual va fer comentaris de tipus “estètic” perquè ho veia “bonic”. De fet, tot i que va assistir a dos actes d'ERC en la campanya de les europees, no sol parlar sobre la situació política que viu Catalunya. “Tinc la sensació que no té ganes d'opinar sobre aquesta situació, que jo crec que no acaba d'entendre, o que no s'esperava”, detalla Garrigosa. —

ULTRA PIRINEU

www.ultrapirineu.com

100km · 42km · 5km
6.324mD+ 2.658mD+ 850mD+

19-21
setembre

salomon NATURE TRAILS

Pirineu 2014

TRIBUNALS

Anticorrupció qüestiona que els diners de Pujol siguin una herència

La defensa al·lega que la querella és una “suposició abstracta”

LAURA DÍAZ-ROIG
BARCELONA

La Fiscalia Anticorrupció no veu clara la procedència de la fortuna oculta a l'estranger de la família de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol. En un escrit presentat a la titular del jutjat d'instrucció 31 de Barcelona, que investiga el cas, el fiscal Alejandro Luzón considera que, tenint en compte la documentació aportada pel Banco Madrid –que conté la informació facilitada per la Banca Privada d'Andorra sobre els comptes de procedència dels fons regularitzats–, és “dubtosa la procedència última” dels fons dipositats en aquesta entitat. El text dona resposta a un altre escrit de la defensa de la família, que demana arxivar la causa i al·lega que la querella de Manos Limpias és una “abstracta, genèrica i gratuïta suposició”.

El fiscal explica que els comptes d'Andorra oberts el 2012 provenen d'altres comptes oberts el 2010 a la mateixa entitat, i no es coneix el saldo que es traspassa. A més, a banda de no conèixer tots els moviments dels comptes, els imports de les transferències rebudes als primers comptes no semblen coincidir amb els ingressos de les segones, en els comptes oberts dos anys després. Destaca també que no s'aporta documentació legal de l'herència.

Luzón creu que els fets “exigixen” ser investigats perquè podrien ser constitutius d'un delictes contra la hisenda pública. Argumenta que, malgrat que la regulació s'hagués fet correctament, “no implica que quedin vetades les possibilitats d'investigació i, encara menys, que es produeixi una legalització automàtica de l'origen dels fons”. Cita també la

El fiscal d'Anticorrupció creu que és “dubtosa” la procedència dels fons de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol. MANOLO GARCÍA

“vaga explicació” que de moment ha ofert la defensa, que a parer seu presenta “llacunes i contradiccions”.

Finalment, destaca que tant Jordi Pujol i Soley com la seva dona i els seus fills tenen la condició de persones exposades políticament, per la qual cosa la banca ha de tenir “uns deures de vigilància reforçats”. Insta els organismes de control que no es mantinguin “inactius considerant un patrimoni que no pot correspondre's amb les fonts lícites”.

La defensa de la família assegura que la querella no té els “mínims requisits formals i materials”, que està plena de “conjectures” i que pretén obrir una “causa general o *inquisitio generalis* incompatible amb els

dictats de l'estat de dret. Els querellants proposen “un escrutini general, una investigació prospectiva en termes que el Tribunal Constitucional deplora”, argumenten.

“Descrèdit i desprestigi”

D'altra banda, Ignacio López del Hierro, marit de la secretària general del PP, Maria Dolores de Cospedal, veu una campanya de “descrèdit i desprestigi” en les afirmacions de Jordi Pujol Ferrusola, que segons alguns mitjans hauria assegurat durant la seva declaració a l'Audiència Nacional de dilluns que va mantenir negocis amb ell. Ahir, el marit de Cospedal va desmentir “rotundament” aquestes afirmacions. —

en breu

TONI ALBIR / EFE

■ L'Audiència obliga un excàrrec d'Unió a entrar a la presó pel cas Pallerols

L'Audiència de Barcelona ha obligat l'exdirector general d'Ocupació Lluís Gualdà a complir a la presó la pena d'un any i mig que se li va imposar pel desviament de subvencions públiques del cas Pallerols, després que el govern espanyol li hagi denegat l'indult. L'alt tribunal denega canviar per una multa o treballs en benefici de la comunitat la pena de presó per a aquest excàrrec d'Unió, informa Efe. La resta de condemnats, l'empresari andorrà Fidel Pallerols i l'exsecretari d'organització d'Unió Vicenç Gualdà, ja van entrar a la presó, tot i que van sortir-ne en règim obert. Ahir Pallerols va començar a ser jutjat per sis delictes contra la hisenda pública, per haver inflat artificialment les despeses dels cursos de formació subvencionats que organitzava mitjançant la compra de material didàctic a preu desorbitat a una matriu seva establerta a Andorra.

■ La Fiscalia demana que Carlos Fabra ja sigui empresonat

La Fiscalia Anticorrupció ha actuat perquè s'aixequi la suspensió temporal de la sentència contra l'expresident de la Diputació i del PP de Castelló Carlos Fabra, que el condemna a quatre anys de presó, i al pagament d'una multa i una indemnització de prop d'1,4 milions d'euros per haver comès quatre delictes de frau fiscal. Ahir va presentar un recurs de súplica contra la resolució de l'Audiència de Castelló, que va acordar la suspensió de l'execució de la pena fins que es resolgui la seva petició d'indult. El fiscal subratlla que aquesta decisió no es pot mantenir per la “gravetat dels fets” i la “transcendència i alarma social” que ha provocat aquesta suspensió. A més, assenyalava que cap dels arguments que va exposar la defensa de Fabra són “excepcionals i singulars” per suspendre l'execució de la pena, per la qual cosa demana al tribunal que acordi l’“immediat ingrés del condemnat a la presó”.

DEL 22
AL 29 DE
SETEMBRE

PASSA'T AL
TRANSPORT
PÚBLIC!

Compra llibres imprescindibles.

Regala experiències inoblidables.

**‘Obres
Mestres de
la Narrativa
Catalana -
Segle XX’**

Aquest cap de setmana, al teu quiosc, el segon lliurament 2x1, al preu d'un sol volum, 9,95 €.
‘La parada’ i ‘Estremida memòria’.

O fes-te subscriptor de la col·lecció i en regalaràs una altra a l'escola que tu triïs.

32 títols essencials

De Ruyra o Sagarra fins a Maria-Mercè Marçal, passant per Mercè Rodoreda i Manuel de Pedrolo, en aquest recull dels grans novel·listes i narradors dels clàssics contemporanis hi trobaràs l'extraordinària vitalitat d'una escriptura universal i plural que ens explica d'on venim i com som.

El segle XX és sens dubte el segle d'or de la literatura catalana, que entra plenament en la modernitat. Les 'Obres Mestres de la Narrativa Catalana - S. XX' que t'oferim l'ARA i Edicions 62 reuneixen els grans noms i els títols essencials d'aquest segle culturalment tan ric. El resultat és una col·lecció de referència. Un patrimoni col·lectiu, un plaer individual.

No deixis escapar l'oportunitat de reunir a casa teva aquests 32 títols indispensables de la narrativa catalana. I per cada col·lecció que compres, l'escola que triïs rebrà de regal una altra col·lecció sencera!

Avantatges de fer-te subscriptor

- **10% de descompte** sobre el preu total de la col·lecció.
- **20% de descompte** sobre el preu total de la col·lecció si ets subscriptor de l'ARA o de qualsevol de les nostres col·leccions anteriors.
- **5% de descompte** addicional si fas un sol pagament.
- Garantia que **completaràs la col·lecció**.
- **Enviament gratuït**.
- L'escola, centre o entitat que tu ens diguis rebrà de manera gratuïta una altra col·lecció.

01 - JOSEPMARIA DE SAGARRA, VIDA PRIVADA / 02 - MARIA-MERCÈ MARÇAL, LA PASSIÓ SEGONS RENÉE VIVEN / 03 - JOAQUIM RUYRA, LA PARADA / 04 - JESÚS MONCADA, ESTREMIDA MEMÒRIA / 05 - JOSEP PLA, EL CARRER ESTRET / 06 - MIQUEL BAUÇA, CARRER MARSALA, EL VELLARD, L'ESCARCELLERA / 07 - MERCÈ RODOREDÀ, LA MEVA CRISTINA, VIATGES I FLORS / 08 - BALTASAR PORCEL, LES PRIMAVERES I LES TARDORS / 09 - VÍCTOR CATALÀ, SOLITUD / 10 - CARLES SOLDEVILA, FANNY/EVA/VALENTINA / 11 - PERE CALDERS, L'OMBRAGE D'ATZAVARA /

12 - LLORENÇ VILLALONGA, BEARIN O LA SALA DE LES NINES / 13 - MARIA TERESA VERNET, LES ALGUES ROGES / 14 - JOSEP CARNER, LA CREACIÓ D'EVA / 15 - RAIMON CASELLAS, ELS SOTS FERESTECES / 16 - FRANSESC TRABAL, JUDITA / 17 - JOAN VILA CASAS, NNOBA FYGURASSIÓ / 18 - TERESA PÀMIES, DONA DE PRES / 19 - JOSEP POUSSI PAGÈS, LA VIDA I LA MORT D'EN JORDI FRAGINALS / 20 - MANUEL DE PEDROLO, CENDRA PER MARTINA / 21 - JOAN BARAT, LA COLUMNA TRENCADA / 22 - SANTIAGO RUSIÑOL, LA 'NIÑA GORDA' / 23 - JOAN PUIG I FERRETER, VIDA

INTERIOR D'UN ESCRIPTOR / 24 - MARIA ÀNGELS ANGLADA, LES CLOSES / 25 - EDUARD GIRIBAL JAUME, L'ESTRELLA AMB CUA / 26 - JOAN PERUCHO, LES HISTÒRIES NATURALS / 27 - MARIA AURÈLIA CAPMANY, UN LLOC ENTRE ELS MORTS / 28 - SEBASTIÀ JUAN ARBÓ, TERRES DE L'EBRE / 29 - MARIÀ VAYREDA, LA PUNYALADA / 30 - MONTSERRAT ROIG, EL TEMPS DE LES CIRERES / 31 - MIQUEL LLOR, LAURA A LA CIUTAT DELS SANTS / 32 - SALVADOR ESPÍU, LES ROQUES I EL MAR, EL BLAU //

902 57 09 41
narrativacatalana.ara.cat

ara.cat

CRISI UCRAÏNESA

NÚRIA FERRAGUTCASAS
WASHINGTON

El president d'Ucraïna, Petró Poroïxenko, va demanar ahir a Washington, en una sessió conjunta solemne al Congrés dels Estats Units, més suport polític i militar per fer front a "l'agressió" de Rússia. El president nord-americà, Barack Obama, li va oferir hores després al Despatx Oval de la Casa Blanca un paquet d'ajudes humanitària i de seguretat de 53 milions de dòlars (41 milions d'euros), però sense incloure la seva petició d'assistència militar.

Obama va assegurar que la nova ajuda econòmica a Ucraïna permetrà al país defensar-se dels atacs russos. D'altra banda, també va lloar el lideratge de Poroïxenko i el seu esforç per aconseguir una treva amb Rússia a principis d'aquest mes.

El president nord-americà, però, s'oposa a donar assistència militar a Ucraïna i a armar directament els seus soldats, ja que creu que així no es posarà fi al conflicte de l'ex-República soviètica amb els separatistes de les províncies de l'est del país, amb el suport del Kremlin. Mentrestant, la pressió tant de legisladors com d'analistes polítics nord-americans perquè els EUA s'impliquin més en la crisi ucraïnesa creix cada dia que passa. "Un exèrcit ucraïnès més ben armat aturaria Putin, ja que imposaria més costos militars a Rússia si aquesta trenca l'alto el foc", escriuen Steven Pifer i Strobe Talbot, experts en política exterior del *think tank* Brookings, de Washington.

"Les mantes i les ulleres de visió nocturna són importants, però no es pot guanyar la guerra amb mantes. No es pot mantenir la pau amb una manta", va dir Poroïxenko en el seu discurs davant d'uns congressistes nord-americans que el van ovacionar diverses vegades.

Aturar Rússia

El líder ucraïnès també va assegurar que l'agressió del Kremlin al seu país representa una amenaça per a la seguretat mundial. "Si no se'ls atura ara, creuaran les fronteres europees i s'estendran per tot el món", va advertir hores abans d'entrevistar-se amb el president Obama. "La guerra a Ucraïna és també una guerra d'Europa i dels Estats Units", va sentenciar.

Amb les seves paraules, Poroïxenko va intentar aconseguir més suport militar de la primera potèn-

Obama ofereix ajut a Poroïxenko sense suport militar

Els EUA aproven una ajuda de 53 milions de dòlars en material humanitari i de seguretat per a Ucraïna

UN ATAC QUE DEIXA LA TREVA EN L'AIRE

Un atac a la ciutat de Krinka, prop de Donetsk, que va deixar deu morts i nou cases destruïdes, i ha debilitat encara més la treva a l'est d'Ucraïna. L'intercanvi d'acusacions entre Kíev i els rebels continua, però el diàleg es manté. PHILIPPE DESMAZES / AFP

cia mundial per enfortir l'exèrcit del seu país. D'altra banda, va agrair als EUA la seva ajuda i els va animar a donar a Ucraïna "un estatus especial de seguretat i de defensa que reflecteixi el nivell més alt d'interacció amb un aliat que no pertanyi a l'OTAN".

Tot i que Obama va descartar donar assistència militar a Ucraïna, la visita de Poroïxenko a la Casa Blanca va buscar escenificar el suport incondicional dels Estats Units a l'ex-República soviètica. "La fotografia del president Poroïxenko assegut al Despatx Oval val com a mínim mil paraules, tant en anglès com en rus", va assegurar el portaveu de la Casa Blanca, Josh Earnest.

Abans de la reunió dels dos presidents, i en un comunicat, el govern d'Obama va anunciar 7 milions de dòlars en ajuda humanitària i uns 46 milions més en assistència de seguretat. Aquestes xifres eleven fins a 291 milions de dòlars l'ajuda proporcionada pels EUA a Ucraïna. La Casa Blanca també va especificar que els 46 milions de dòlars per a la seguretat inclouen armilles antibales, cascos, vehicles, equips de visió nocturna, ràdios avançades, vaixells de patrulla i radars contra foc de morter, entre altres articles. A més, també serviran per entrenar les forces ucraïneses amb la finalitat que puguin "supervisar i assegurar millor la seva frontera, operar de manera més segura i efectiva, i preservar la seva integritat territorial".

Obama va intentar enviar ahir, amb la visita de Poroïxenko, un missatge d'avertència al president rus, Vladímir Putin: els Estats Units fan costat a Ucraïna. Però pocs analistes creuen que el país s'embarqui en una aventura militar contra Rússia.

Les relacions entre les dues potències continuaran sent tenses fins que s'arribi a una solució sobre la situació a l'est d'Ucraïna. "L'objectiu de Moscou és assegurar-se que Kíev reconeix que és dins de l'esfera d'influència de Moscou, almenys fins a cert punt, i que adopti un compromís en el qual renunciï a ser membre de l'OTAN, o de la Unió Europea o de qualsevol altra aliança occidental", assegura Mark Galeotti, professor d'afers internacionals de la Universitat de Nova York. Per Galeotti, Rússia no vol una guerra amb Occident ni tampoc vol canviar el món. "Rússia vol mantenir la seva oligarquia autoritària i pseudodemocràtica", afirma el professor. ■

La treva trontolla a l'est d'Ucraïna, però les negociacions es mantenen

ANA LÁZARO BOSCH
KÍEV

A la ciutat de Donetsk ningú no creu en la treva. A la zona de l'aeroport, el soroll de les explosions acompanya la vida dels ciutadans que encara hi viuen. "Aquí no hi ha cap alto el foc", es lamentava un veí. I aquest no és l'únic punt calent on el conflicte entre les forces governamentals i els separatistes continua. Un atac contra la ciutat de Nijnia Krin-

ka, a uns vint quilòmetres de Donetsk, va deixar deu morts i nou cases destruïdes.

Tot i així, ningú no vol donar l'alto el foc per acabat. En primer lloc, perquè la intensitat dels combats i el nombre de víctimes ha baixat considerablement des que es va instaurar la treva fa dues setmanes. I, en segon lloc, perquè dona un marge de maniobra als dirigents polítics per intentar una solució negociada.

El Parlament ucraïnès va fer un pas endavant dimarts en aprovar un

Combats
Ningú vol donar l'alto el foc per tancat per no acabar amb el diàleg

projecte de llei que atorga una àmplia autonomia a les zones controlades pels rebels. Andrei Purguín, el primer ministre de la República Popular de Donetsk, va reconèixer que era "un senyal positiu, perquè marca el retorn de Kíev a la realitat", i va afegir que podria assentar les bases per iniciar un diàleg. Precisament avui s'haurien de tornar a reunir a Minsk els membres del grup de contacte que van negociar l'alto el foc.

Però sobre el terreny, hi regna la desconfiança. El primer ministre,

Arseni Iatseniuk, ha demanat a l'exèrcit que es mantingui preparat per entrar en acció: "No podem creure ningú, i menys Rússia".

L'analista militar Dmitri Timtxuk, pròxim al govern de Kíev, va ser més taxatiu: "Els moviments de l'exèrcit terrorista rus provenen que l'enemic no s'està posicionant per a una solució pacífica, al contrari, s'està preparant per a un atac". Alhora, els separatistes acusen les forces governamentals d'aprofitar la treva per reforçar posicions. ■

nº20

Jordi Cruz

El pròxim protagonista del *Rar* és Jordi Cruz, el xef del moment. Amb ell rodarem el món, viatjant a la Costa d'Ivori, i tornarem a Catalunya, per donar un cop d'ull a l'oferta de la Fira Mediterrània, a la seva Manresa natal. El que va ser l'estrella Michelin més jove a tot l'Estat també ens portarà a evocar els dibuixos animats dels 60 i el passat, present i futur de les sales de cinema a casa nostra.

rar

SETMANA DE L'EDUCACIÓ

El cost creixent de les escoles bressol

El Govern ha reduït més d'un 50% la seva aportació a les llars d'infants del 2010 al 2013

ELISABET ESCRICHE
BARCELONA

Els infants de la mateixa condició socioeconòmica que han anat a l'escola bressol un mínim d'un any obtenen més bona nota en les proves PISA que els que no hi han anat mai. Segons l'OCDE, els alumnes que han passat per les llars d'infants treuen de mitjana 33 punts més en aquestes proves, que avaluen el rendiment escolar de joves de 15 anys de 65 països d'arreu del món.

Aquests beneficis acadèmics xoquen frontalment amb la capacitat econòmica de les famílies per fer front al cost d'una plaça de llar d'infants pública. Segons l'informe *L'agenda de la política educativa a Catalunya: una anàlisi de les opcions de govern (2011-2013)*, encarregat per la Fundació Bofill, des del curs 2010-2011 fins al 2012-2013 els preus de les escoles bressol s'han disparat a causa de la reducció de fins a un 52% de l'aportació del departament d'Ensenyament.

El curs 2009-2010 el Govern finançava amb 1.875 euros cada plaça d'escola bressol. Era un terç del cost total, els altres dos els assumien a parts iguals les famílies i l'Ajuntament. El curs següent l'aportació de l'administració es va reduir a 1.600 euros –com a contrapartida va destinar cinc milions d'euros en beques– i el 2011-2012 fins als 1.300 euros. Tanmateix, el descens més

important es va produir el curs 2012-2013, quan Ensenyament només va aportar 875 euros i va modificar els percentatges de finançament. El Govern va passar a assumir un 25% del cost per plaça, els ajuntaments un 25% i els pares –que fins llavors en pagaven el 33%– passaven a fer front a la meitat restant dels 3.400 euros en què es xifra el cost d'una plaça d'escola bressol. La falta de liquiditat de la Generalitat, però, va fer que Ensenyament demanés a les diputacions que n'assumissin una part.

Aquesta nova distribució en els percentatges ha provocat una modificació en la demanda de places. El curs 2012-2013 va caure un 9%, quan la baixada de la demografia va ser només del 3%. Aquesta situació ha provocat un degoteig de tancaments d'aquest tipus d'escoles. Des d'Ensenyament justifiquen els canvis per la mala planificació que es va fer en l'època del tripartit. El mapa de llars d'infants del període 2004-2008 preveia la creació de 30.000 places, però segons la conselleria de Rigau se'n van crear 40.493. Aquesta xifra, pels convenis prorrogats, va créixer en 4.000 més fins a l'agost del 2012. L'oferta del curs 2012-2013 –les últimes xifres de les quals es disposa– va ser de 65.212 i se'n van ocupar 49.298.

En aquest nou curs 2014-2015 les llars d'infants tindran un total de 80.355 alumnes, un 2,1% menys que el curs passat. D'aquests, un 62%

Descens
Ensenyament ha passat de finançar 1.875 euros per alumne a només 875

Increment
Els pares paguen el 50% del cost d'una plaça, un 17% més que el 2010

Repercussió
Diverses llars d'infants han hagut de tancar pel descens d'alumnes

aniran a escoles bressol públiques, un 13% a centres concertats i només un 25% a privades.

Beques menjador insuficients

La Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (Fapac) va denunciar ahir que les 69.500 beques menjador que oferirà Ensenyament aquest curs són insuficients. La federació va assegurar que només un de cada quatre in-

fants que estan en risc d'exclusió social rebrà aquest ajut i va exigir al Govern que sigui "més proactiu" i "més valent" per trobar solucions. Portaveus d'Ensenyament van rebatre les xifres i van recordar que l'últim informe sobre nutrició infantil elaborat pel Síndic de Greuges xifrava en un 3,9% els menors que pateixen una situació de privació alimentària. Aquest percentatge representa 48.139 escolars. —

Les escoles de música estudien mobilitzar-se

Les escoles de música públiques travessen la pitjor situació econòmica des que l'any 1993 se'n va canviar el sistema de finançament. Els 180 centres que hi ha a Catalunya –en total tenen més de 40.000 alumnes– no han rebut les subvencions del departament d'Ensenyament, 230 euros per alumne, dels dos últims cursos. "El més greu és que tampoc hi ha cap tipus de planificació ni per a aquest nou curs ni per als posteriors", lamenta Carles Farràs, el president de l'Associació Catalana d'Escoles de Música (ACEM), una entitat en què hi ha adherides 110 de les escoles. La primavera passada representants mu-

nicipals i del departament d'Ensenyament van acordar, després de diverses reunions, modificar el sistema de finançament perquè fos més "eficient". "Encara no en sabem res, tot i que a les escoles de música cada cop hi ha més precarietat laboral i una ràtio d'alumnes més elevada", denuncia Farràs. El president de l'ACEM adverteix que la paciència és "finita" i es mostra partidari de convocar una mobilització. En els últims tres anys ha tancat les seves portes l'escola de Moia (Bages) per falta de subvencions i està penjant d'un fil la del Pallars. A més, un centenar difícilment aguantaran un altre curs.

EL BITLLET

Educació obligatòria

Algunes formes d'educar i alguns temps educatius reben la denominació d'*escola no obligatòria*. El cas més significatiu és l'educació de 0 a 3 anys. També, de manera diferent, les educacions *artístiques*. És absurd exigir l'escolarització universal de la petita infància. És irrenunciable fer possible l'educació estimuladora de tots els infants des del primer any de vida, sense dependre de les desigualtats ni de les dèries familiars. És una educació que, de manera diversa i flexible, també fora de la llar, és obligatòria. Tots els infants tenen dret a passar temps amb altres infants, a descobrir el món jugant, a sentir veus segures diferents de les de casa. Igualment, aprendre música no ha de ser obligatori. Però ser educat, en diferents indrets, a partir d'ambients i llenguatges creatius ha de ser possible per a tothom.

JAUME FUNES
PSICÒLEG, EDUCADOR I PERIODISTA

“És normal que els nens plorin els primers dies”

La setmana d'adaptació a les escoles bressol no es fàcil per a ningú

Reportatge

ALBERT SOLÉ
RUBÍ

Avui faig de periodista i de protagonista del reportatge. Com a pare, aquesta setmana m'ha tocat fer l'adaptació del meu fill petit, el Jan, a l'escola bressol, i m'han demanat que expliqui l'experiència. Trencar el fil invisible que t'ha unit als fills des del dia que van néixer per deixar-los en mans d'uns desconeguts que saps que no el tractaran amb la mateixa atenció que tu –més que res perquè són dues mestres per a 20 marrecs– és una sensació difícil d'explicar. I si, a més a més, quan els deixes i marxas, es posen a plorar i se t'agafen a la camisa com un gat, encara més.

L'adaptació amb l'Oriol –el gran– va ser més difícil per la novetat. L'experiència es nota, sobretot, quan mires els ulls vidriosos dels pares que abandonen el seu fill per primer cop i et recorden els teus de tres anys enrere. Totes les escoles bressol saben que els nens de menys de tres anys necessiten anar-se adaptant a poc a poc en un entorn nou per a ells. Si és difícil trencar el fil per als pares, per als nens encara ho resulta més, però cada un ho viu d'una manera molt diferent. “Cada nen té el seu ritme, uns tarden més i d'altres menys, i n'hi ha que no ploren, sembla que s'han adaptat perfectament, o ho treuen tot setmanes més tard”, explica la Mercè, una de les mestres de l'escola bressol municipal La Lluna de Rubí.

En aquest centre l'adaptació dura 12 dies i es fa progressivament. Els primers quatre dies els nens només hi van una hora i quart, separats en dos grups. I, d'aquests quatre dies, en el primer, el pare o mare que li toca passar el *tràngol* es queda tota l'estona dins de la classe, perquè el fill s'acostumi a l'entorn. Toquen les joguines noves, observen els nous companys amb una cara de desconfiança barrejada amb curiositat, i tot sense deixar de mirar de reüll els pares cada dos minuts, que els observem asseguts amb els genolls a l'alçada de les orelles en aquelles cadires de Lil·liput.

Anys d'experiència

El segon dia és més dur perquè la mestra –en aquesta escola bressol totes són dones, com a la majoria (per què?)– et diu que has de marxar un quart d'hora per provar com reacciona. “Aneu a fer un cafè”. Si quan el fill s'adona que el pare no hi és no plora, primera prova superada. Però no sempre és així. “És normal que els nens plorin aquests pri-

mers dies, és lògic”, explica la Mercè, que té experiència en aquestes situacions, però té la sensibilitat perquè no se li noti.

El tercer dia toca entrar amb el fill, seure cinc minuts i marxar fins que el tornes a buscar una hora i quart més tard. Aquí ja toca fer el cor fort i intentar no enfonsar-te quan el nen t'implora que no marxis entre sanglots mentre la mestra se l'endú a la força. Quan tornes a buscar-lo, el més normal és que et diguin que just quan has marxat per la porta el teu fill ha deixat de plorar i ha estat jugant sense problemes. Et costa creure-t'ho, però ho has de fer. I, a partir d'aquí, cada dia el nen s'anirà quedant més estona fins que a partir de l'1 d'octubre ja farà l'horari normal que farà durant la resta de l'any.

Conciliació difícil

Si per als fills aquesta setmana és estranya i plena de nervis –a alguns els costa dormir i es desperten sovint a mitjanit, com el meu–, també ho és per als pares, que hem de fer filigra-

nes a la feina per poder estar unes hores amb els nens en plena jornada laboral (de les 9 del matí a les 12 del migdia). De fet, durant aquests dies a l'escola bressol de Rubí hi havia molts avis fent aquesta adaptació, ja que els pares no havien pogut demanar festa. D'altres sacrifiquen dies de vacances per guardar-los per a aquesta setmana. Això de la conciliació família-feina encara és una assignatura pendent.

Un cop superada aquesta primera setmana estranya, tot ja fa baixa. Al teu nen *mimat* li toca aprendre a competir pel camió verd amb tres nens més i aprendre a fer cua per tirar-se pel tobogan del pati. Durant unes hores al dia deixaran d'estar entre coixins, com els passa a casa, i han d'aprendre a viure en societat i que no sempre poden sortir-se amb la seva. No hi ha res millor per preparar el fill per a l'arribada a l'escola. La qüestió a resoldre seria si aquesta etapa educativa bàsica dels 0 a 3 anys també hauria de ser obligatòria, i gratuïta. —

MENYS ALUMNES

Les escoles bressol han perdut alumnes a causa de l'increment de preus. CRISTINA CALDERER

Els lectors opinen

Jordi Viaplana

“Sóc mestre interí i estic molt il·lusionat amb l'institut nou; m'agrada la meua feina i m'agrada ensenyar geografia”

Laura Blanch

“Tinc plena confiança amb l'escola dels meus fills perquè sé que tenen el català com a pilar bàsic, malgrat la llei Wert”

Dues mestres de l'escola bressol municipal La Lluna de Rubí, aquesta setmana durant els dies d'adaptació. CRISTINA CALDERER

pavlov™

CAFÈ A DIARI

AMB EL TEU ARA, UN CAFÈ GRATIS.

**Cada dia, entre les 6 i les 12,
amb el teu diari Ara
tens un cafè gratis
a la Fàbrica Moritz Barcelona**

Ronda Sant Antoni 41
08011 Barcelona
Tel. 93 426 00 50

facebook.com/MoritzBarcelona @MoritzBarcelona moritz.cat

Moritz recomana el consum responsable. 5,4*

SETMANA DE L'EDUCACIÓ

La petita joia de les escoles rurals

A la Pera tenen 55 alumnes i aprofiten els avantatges de treballar per cicles educatius

Reportatge

JOSEP PASTELLS
LA PERA (BAIX EMPORDÀ)

L'escola rural Pedra Blanca, batejada així en honor a la serra homònima que s'enfila fins a 167 metres al municipi baixempordanès de la Pera, no té res a veure amb aquell edifici ròneg que als anys 70 utilitzava com a pati la plaça del poble i on, en el millor dels casos, s'ensenyaven les quatre regles bàsiques per poder llegir, escriure i comptar. Des que fa sis anys es va traslladar a les noves instal·lacions del carrer de l'Església, situades ben a prop de la riera de Púbol, aquest col·legi d'educació infantil i primària "forma part de l'elit de l'escola pública", proclama satisfeta la seva flamant directora, Susagna Roura. Aquest curs s'hi han matriculat 55 alumnes –residents a la Pera, Púbol, Juià i Rupià– i el centre té cinc professors i quatre especialistes: de música, educació física, anglès i educació especial.

"La principal diferència amb les escoles convencionals és que ens organitzem en grups i tenim menys aules i menys professors. A més a més, als centres més grans cadascú té el seu rol, mentre que aquí tothom fa una mica de tot", explica Isabel Illas, directora de la Zona Escolar Rural (ZER) Empordanet-Gavarres, que juntament amb el col·legi de la Pera engloba els d'Ullastret, Cruïlles i Sant Sadurní de l'Heura. "Apleguem diferents nivells en una matei-

xa aula, però no són agrupacions inalterables. Varien cada curs en funció del nombre d'alumnes", aclareix Illas. Aquest curs, les quatre classes estan formades per onze alumnes de P-3 i P-4; tretze de P-5 i primer de primària; vint de segon i tercer, i onze de quart, cinquè i sisè. "Els nens estan molt més ben atesos que en altres escoles, perquè són pocs per aula i podem dedicar-los una atenció més personalitzada", destaca Roura.

Flexibilitat i diversitat

En la majoria de les classes es fa una explicació general de continguts i després s'encarreguen feines individuals en funció del nivell de l'estudiant. "Més que per cursos, la planificació es fa per cicles. Intentem que tot sigui molt natural i que cada alumne rebi l'atenció adequada", apunta la secretària de la ZER Empordanet-Gavarres, Marta Canadell, que també és directora del col·legi de Cruïlles i forma part de l'equip directiu que cada dimecres es reuneix a la Pera. "Procurem ser flexibles i atendre la diversitat", insisteix Canadell. Aquest curs es repetiran les assemblees setmanals amb tots els alumnes de l'escola, unes xerrades que serveixen perquè cada grup en tregui les seves conclusions i les adapti a les seves capacitats. "Ens interessa parlar de les vivències i els viatges de cadascú, promoure trobades amb pares i familiars", subratlla Illas.

Un alumne de quart de primària de la Pedra Blanca, per exemple, fa cada setmana "mitja hora de lectura diària en català, quatre sessions de català, quatre de matemàtiques,

Alumnes de l'escola rural Pedra Blanca, del municipi baixempordanès de la Pera, en una classe d'aquesta primera setmana de curs. DAVID BORRAT

Beneficis
"Els nens estan més ben atesos que en altres escoles", diu la directora

dues o dues i mitja de castellà, tres de medi natural, social i cultural, una i mitja d'educació física, dues d'anglès, una i mitja de religió o valors socials i cívics, una i mitja de plàstica i una de música", detalla la directora de la ZER, que aclareix que cada sessió equival a una hora o una mica menys. "A això cal afegir-hi dues hores i mitja de pati i les tutories o assemblees", assenyala Susagna Roura, que afegeix que el sistema "és molt eficaç, permet que els nens de seguida aprenguin les coses". "Són molt autònoms", remarca Isabel Illas ho corrobora i afegeix: "En les proves de competències bàsiques estan per sobre del nivell mitjà de Catalunya. No és pas casualitat que quan van a l'institut siguin més espavilats". Per això Ernest Maragall, que va visitar el centre el 2010 quan era conseller d'Ensenyament, va descriure'l com "una

petita joia de les escoles rurals", tal com recorda Roura.

Quan se li pregunta per l'aplicació de la llei Wert, Isabel Illas somriu i assenyala que es limitaran a seguir les directrius de la conselleria d'Ensenyament. Això no impedeix que expressi la seva insatisfacció amb els mitjans que els destina el departament: "A l'escola de la Pera, tot just aquest curs tindrem la primera pissarra digital, però perquè l'han pagada l'Ajuntament i l'associació de pares". L'equipament informàtic de la Pedra Blanca, format per una dotzena d'ordinadors, és clarament obsolet. "Només tenim un ordinador nou, i perquè l'hem comprat des de l'escola per fer funcionar la pissarra digital", lamenta la directora de la ZER Empordanet-Gavarres. Pel que fa al menjador, el gestiona un servei de càtering que disposa de dos monitors. Cada àpat costa 6,20 euros, 6,45 si és eventual. —

Primera gran protesta del curs escolar de l'ensenyament valencià

SALVADOR ALMENAR
VALÈNCIA

Milers de persones es van sumar ahir a la manifestació convocada a València pels sindicats i per la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic per exigir la dimissió de la consellera d'Educació María José Català. Després d'un inici de curs convuls marcat per l'aplicació de la llei Wert, les retallades i les protestes per les deficiències en les instal·lacions dels centres educatius i la falta d'equipaments per combatre la calor que els alumnes suporten des del dia 3, el col·lectiu de pares, professors i alumnes van participar en ciutats com València, Castelló de la Plana i Elx en la primera gran mobilització del curs.

Estudiants queixant-se de les males condicions de molts centres educatius valencians. JOSÉ SOLER / ACN

Amb el lema "Consellera, dimissió", milers de persones –majoritàriament professors– van mostrar el seu rebuig a les últimes decisions preses per la conselleria d'Educació, que dirigeix María José Català. A les ja habituals crítiques del sector per les retallades i la falta d'inversions en infraestructures educatives, ahir s'hi van sumar les protestes per dues decisions que han molestat, i molt, la comunitat educativa: la publicació del decret amb el currículum de primària –que incloïa les novetats de la Lomce– el juliol passat, cosa que ha suposat un esforç per als professors preparar les classes; i l'aprovació sense el consens de la comunitat educativa d'un calendari escolar que ha avançat l'inici del curs al dia 3 en tots els ensenyaments no universitaris.

Les manifestacions arreu del país van ser els actes més multitudinaris d'una jornada de protestes que es va iniciar amb la vaga convocada pel Sindicat d'Estudiants entre els alumnes de secundària. Malgrat que els convocants van assegurar que un 80% va secundar l'aturada a la demarcació de València, la convocatòria no va tenir gaire incidència en la majoria d'instituts.

Molts dels que van decidir no anar a classe van participar, al matí, en una manifestació que els va portar fins a la porta de la conselleria d'Educació. Allà van cridar demanant la dimissió de la consellera i van exhibir pancartes en les quals mostraven el seu descontentament per la falta de solucions al problema de les elevades temperatures que els alumnes pateixen a les aules. —

POLICIAL

La fotografia que il·lustra el mes de febrer del calendari solidari. ALBERT MAYOL

Els Mossos dediquen el seu calendari del 2015 als malalts d'Alzheimer

LAURA DÍAZ-ROIG * BARCELONA

En col·laboració amb els familiars

Els Mossos d'Esquadra van presentar ahir el calendari solidari de l'any 2015, dedicat als malalts d'Alzheimer. El projecte s'ha elaborat conjuntament amb la Federació d'Associacions de Familiars d'Alzheimer de Catalunya (FAFAC) i l'objectiu, segons el cos, és "potenciar els valors de servei, implicació i proximitat dels Mossos amb la societat, especialment amb els col·lectius més vulnerables, com la gent gran". És la segona edició del calendari, que l'any passat es va engegar amb l'Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya (AFANOC), en suport a la lluita contra el càncer infantil. El calendari del 2014 ha recaptat 48.700 euros amb la venda de 4.870 exemplars.

Donar a conèixer la tasca dels agents

El conseller d'Interior, Ramon Espadaler, i la presidenta de la FAFAC, Immaculada Fernández, van presentar ahir la iniciativa, acompanyats, entre d'altres, del director general dels Mossos, Albert Batlle, i el comissari en cap del cos, Josep Lluís Trapero.

En les catorze fotografies incloses al calendari, hi apareixen diferents agents de seguretat ciutadana de la policia catalana amb persones malaltes d'Alzheimer en diversos llocs emblemàtics i comissaries policials, amb una petita explicació de la tasca que porten a terme els mossos que hi apareixen. Si l'any passat les imatges reflectien la feina de les unitats més especialitzades dels Mossos, enguany el protagonisme recau en la que es fa des de l'àmbit territorial.

El conseller d'Interior, Ramon Espadaler, amb altres autoritats durant la presentació. INTERIOR

SALUT

Diana Garrigosa

PRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ PASQUAL MARAGALL

"L'Alzheimer no s'ha de menjar el cuidador del malalt"

Mireu el vídeo a AraTV

RUTH MARIGOT

ANTONI BASSAS
BARCELONA

Garrigosa presideix la Fundació Pasqual Maragall, que diumenge posarà en marxa una campanya per captar fons per combatre l'Alzheimer, coincidint amb el dia mundial de la lluita contra la malaltia.

En què està concentrant els esforços la Fundació Pasqual Maragall?

Hi ha un projecte gran que pretén esbrinar la possibilitat que una persona tingui Alzheimer abans que la malaltia es desenvolupi. En diem Projecte Alfa, que vol dir *Alzheimer i famílies*, perquè busquem fills de persones que tenen Alzheimer i les estudiem al llarg del temps. I treballam en el camp de la neuroimatge per detectar abans de temps la malaltia, i en un altre projecte sobre els cuidadors: com els podem ajudar?

Els cuidadors deuen necessitar algú que els cudi.

Mira, el més important és que s'adonin que s'han d'apartar del problema al màxim.

Del problema, però no de la persona, suposo.

De la persona.

De la persona, també?

És que més que tenir un cuidador que estigui pel cuidador, han de ser molts cuidadors per a un sol malalt, perquè si no la tensió no s'aguanta, i més si és un familiar. Hem d'ajudar el que està més a prop del malalt a mirar la malaltia com una cosa que

no se l'ha de menjar a ell. I el que necessita el que està més a prop de la persona malalta és poder fer alguna cosa normal, perquè ell no està malalt i ha de poder anar a nedar, veure els seus amics... Coses que no pot fer amb la parella i que feia abans o que té ganes de fer. Llavors necessita algú de confiança amb qui pugui deixar el marit. Nosaltres som molt afortunats perquè tenim molts amics. Ara estem passant una experiència nova perquè, fa un parell de mesos, una amiga meva s'ha instal·lat a viure amb nosaltres. No llogo una habitació de casa meva a algú. És una noia que és amiga meva, que tenia un problema d'habitatge... I li vaig dir: "Vols venir a viure amb nosaltres?" Ha sigut fantàstic.

Com està, el president?

En la fase intermèdia. S'adona de les coses, però ja no hi participa. Va venir a la roda de premsa abans d'ahir; va escoltar, però no hi va intervenir. Viu la vida una mica a distància. Viu bé perquè gaudeix de moltes coses.

Amb què gaudeix més?

Amb la música i amb el cine. Segueix una pel·lícula i te la pot explicar. I la música és constant. Arriba a casa i el primer que fa és pitjar el botó de la tele, que és a la sala, i el de la música, al despatx. És molt eclèctic en l'estil. Pot ser actual, anys 70, flamenc, clàssica...

I recorda les lletres?

Sí, sí. Un dels seus cantants preferits és Brassens. El Pasqual pot cantar totes les cançons de Brassens, en francès, de pe a pa. Senceres. No la tornada, tota la cançó. Sí, sí, per a aquestes coses té memòria.

Mira les notícies?

Sí, però saps què li passa amb la tele, ara? Que no suporta els anuncis. Així que comença un anunci, fa zàping, i jo em perdo [riu].

¿Aconsegueix separar-se prou del problema?

A estones, sí. Si estimes la persona, t'has de cuidar i has de mirar que aquesta persona estigui cuidada, encara que no sigui per tu. Perquè l'Alzheimer té costos, entre els quals hi ha la tensió amb què vius. Perquè està la mar de bé i en qualsevol moment fa una bestiesa molt grossa...

Per ajudar, a la pàgina web de la Fundació, no?

Us puc assegurar que tots els euros que arriben a la Fundació són per pagar persones que treballen per avançar en aquest tema. En això som molt estrictes.

Em sembla interpretar els sentiments del lector si li demano que faci una abraçada al president de part nostra.

Ho faré. Això li agrada molt, el posa molt tendre. —

Especial
L'ARA prepara per a aquest diumenge una edició especial sobre l'Alzheimer per commemorar el dia mundial contra la malaltia

TRÀNSIT

Cinc caps de setmana sense morts a les carreteres

És el període més llarg des del 2007 i s'ha produït en dos dels mesos amb més mobilitat de l'any

ALBERT SOLÉ
BARCELONA

Des del 15 d'agost no hi ha hagut cap accident mortal a Catalunya en cap de setmana. Concretament, han sigut cinc dissabtes i diumenges seguits sense cap mort, un fet que no s'havia produït mai. Segons dades facilitades pel Servei Català de Trànsit (SCT), des del 2007 no hi havia hagut un període tan llarg de caps de setmana sense males notícies –el 2011 i el 2012 hi va haver ratxes de quatre de seguits–. D'abans del 2007 no n'hi ha dades, però els morts de trànsit en dies festius eren el triple que en l'actualitat.

Aquesta dada és un indicador més que la reducció dels accidents a les carreteres catalanes és una constant des de fa molt temps. “Un accident greu avui ens pot alterar les estadístiques, però no les polítiques”, explica a l'ARA el director del SCT, Joan Josep Isern. La realitat és que el 2014, en els períodes en què hi ha hagut més vehicles a les carreteres, els resultats han sigut òptims. En els quatre dies festius de Setmana Santa no hi va haver cap mort; en els tres dies del pont de Santa Maria (15 d'agost) tampoc

–l'any passat, va haver-hi 10 morts–; i el mes de vacances per excel·lència, l'agost, va ser el que va registrar menys accidents mortals de la història, amb 10. El cap de setmana del 13 i el 14 de setembre va ser el cinquè sense morts de trànsit, una ratxa que va començar precisament el pont d'agost, i que ha coincidit amb dos dels mesos amb més cotxes a la carretera els dissabtes i els diumenges de tot l'any, a més de l'augment de la mobilitat general amb el parc mòbil més envellit. “Per què passa? No hi ha cap fórmula matemàtica. Si la tingués, l'aplicaria sempre”, admet Isern, que afegeix: “La reducció d'accidents mortals és evident, i els factors són múltiples, com que els conductors són molt més prudents, però també la política de formació, educació i informació de Trànsit des de fa temps”.

Reducció de dos terços en 6 anys

Fa anys que els caps de setmana han deixat de ser sinònim de morts de joves al volant per excés d'alcohol. Segueixen havent-hi morts, però molts menys, gràcies a l'augment dels controls policials, la duresa de les multes i la conscienciació dels conductors. El 2005 van morir 181 persones a les carreteres en cap de

Un cotxe amb matrícula estrangera en una carretera catalana aquest estiu. DAVID BORRAT

setmana, l'any següent van baixar fins a 140, però el 2007 van tornar a pujar fins als 147. Des de llavors, el descens ha sigut constant, fins que el 2013 es va tancar amb 58 morts de trànsit en dissabte i diumenge (dos terços menys que 6 anys abans). Un altre factor important d'aquest descens ha sigut la crisi: “El canvi de tendència el vam notar amb la crisi, perquè la gent sortia menys els dies de festa, però el 2013 va tornar a repuntar la mobilitat i la tendència de reducció de la mortalitat es manté”, apunta Isern. —

Tres motoristes morts en 4 dies a Barcelona

Ahir va morir la tercera persona en un accident de moto a Barcelona des de dilluns. Va ser la passatgera d'una motocicleta, i el conductor va ser detingut perquè anava begut. “Tenim un problema amb els vehicles de dues rodes”, admet el cap de la unitat d'accidents de la Guàrdia Urbana, Manuel Haro, que també demana prudència. El 2014 han augmentat un 5,10% els accidents de moto respecte al 2013, i ja hi ha hagut 13 morts.

**LA PRIMERA
HAMBURGUESA
DEL MERCAT
100% LLOM
DE TONYINA**

www.facebook.com/EspaiTonyina

Ara, la setmana de l'educació

Demà, dissabte 20

- Nova formació per a mestres nous
- Nous requisits per a entrar a magisteri
- Un treballador de Seat i la FP dual

Fes-te de l'ARA
durant la setmana de l'educació!

6 mesos
d'accés digital
cada dia

+

6 mesos
de l'ARA paper
els dissabtes
(+ suplement 'Criatures')

+

4 mesos
de la revista
'Tatano' de regal

= 35 €

Entra a: subscriptions.ara.cat

ara.cat
El diari multiplataforma de Catalunya

SANITAT

Pugen a quatre els morts per legionel·losi a Sabadell

Salut Pública estreny el cercle sobre el brot, tot i que no descarta més defuncions

MARIO MARTÍN MATAS
BARCELONA

El brot de legionel·losi de Sabadell ja s'ha convertit en el més greu de l'última dècada a Catalunya, després que ahir l'Agència de Salut Pública de Catalunya confirmés dues morts més, ocorregudes en les últimes hores. D'aquesta manera, ja són quatre les defuncions, tots homes amb patologies de base "molt greus", que tenien entre 69 anys i 88. En el seu cas, greus insuficiències cardíques han complicat l'evolució d'un bacteri que, si es tracta a temps amb antibiòtics o si envaeix cossos amb una bona resposta immunològica, no provoca gaires maldecaps.

La subdirectora de Vigilància i Resposta a Emergències de Salut Pública, Mireia Jané, va explicar en una roda de premsa que s'està treballant "intensament", gairebé sense dormir, per confirmar l'origen exacte del brot, suposadament una torre de refrigeració d'una certa po-

tència i ubicada en un punt alt de la ciutat, atesa la seva capacitat de dispersió. Tot i així, va insistir a llançar un missatge de tranquil·litat perquè els últims cinc casos confirmats ahir han ratificat les sospites prèvies i permeten als epidemiòlegs estrènyer el cercle sobre l'origen del brot, després d'analitzar els recorreguts dels infectats.

Jané, a més a més, va insistir que el nombre de casos va a la baixa i que les 38 torres de refrigeració identificades van acabar de ser netejades dimarts. Tot i així, la portaveu de Salut Pública va fer una crida a "extremar la prudència" sobre l'evolució del brot, i per això segueixen recollint mostres en punts amb una importància secundària.

A set dies del final

Com que el període d'incubació de la malaltia pot arribar als deu dies, Jané va assenyalar que fins al pròxim 26 de setembre poden detectar-se'n més casos. Tenint en compte el temps que necessiten els cultius per desenvolupar-se al laboratori, fins

Fins a 14 malalts estan ingressats a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell. ACN

dilluns no arribaran els resultats de les primeres anàlisis.

Els missatges de calma –la legionel·losi no es transmet entre persones i tampoc per l'aigua, ni bevent-ne, ni cuinant-hi, ni rentant-hi aliments–, contrasten amb les dues noves morts confirmades. Si Salut Pública insistia dimarts a negar la tercera mort que havien avançat alguns mitjans, ahir havia d'elevat la xifra fins a quatre. La directora en funcions de l'Hospital Parc Taulí de Sabadell, Josefa Rivera, on estan in-

gressats la majoria dels malalts, va explicar que poden haver-hi més morts, tot i que va afegir que no se n'espera cap de concreta en les pròximes hores. Dels 28 infectats, quatre ja han rebut l'alta mèdica i, per tant, queden 20 ingressats en hospitals de Sabadell. Cap pacient necessita cures intensesives, però el quadre de pneumònia que provoca la legionel·losi, barrejat amb insuficiències respiratòries i patologies prèvies, pot provocar fallades multiorgàniques, i, per això, algun dels pacients ingressats està "greu" i necessita ventilació assistida.

Tant Jané com Rivera van evitar confirmar si es tracta del pitjor brot de legionel·losi de la història, tot i que el nombre de morts ja és superior al brot del 2005 a Vic. Llavors va haver-hi tres morts i 55 afectats. Des del 2004 funciona un protocol d'actuació que fixa l'obligatorietat de netejar anualment les instal·lacions d'alt risc per part d'una empresa homologada, a més de l'obligatorietat de notificar els casos. En el cas de les 38 torres sospitoses de Sabadell, Jané va assegurar que totes havien sigut desinfectades en els últims 12 mesos, però les altes temperatures dels últims dies han afavorit la proliferació del bacteri. Salut Pública manté una comissió de seguiment que programa dues reunions al dia per avaluar totes les novetats, i ha promès mantenir la informació actualitzada diàriament sobre els nous casos que pugui haver-hi. ■

Anàlisis
La Generalitat tindrà dilluns els primers resultats de les proves

REFORMA POLÈMICA

Wert admet que el PP estudia aparcar la llei de l'avortament

ARA
BARCELONA

La llei de l'avortament liderada pel ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, continua encallada. I el govern de Mariano Rajoy, que fins ara havia validat la tramitació de la reforma, ara no sembla disposat a tirar-la endavant, conscient de l'erosió que comportaria per a l'executiu. El ministre d'Educació, José Ignacio Wert, va admetre ahir que el govern espanyol ha obert "un període de reflexió" sobre "certs aspectes" de l'avantprojecte de llei que el consell de ministres va aprovar. "És cert que s'ha obert un període de reflexió sobre la conveniència tempo-

ral de certs aspectes i, en estar pendent una resolució del Tribunal Constitucional sobre la llei vigent avui, no sembla totalment desentertat esperar aquesta orientació sobre la constitucionalitat del text actual", va assegurar Wert en una entrevista a TVE, després que li preguntessin si el ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, se sentia desautoritzat davant d'una possible retirada de la reforma.

El ministre d'Educació va explicar que va parlar amb Gallardón la setmana passada al Senat. "Vam compartir una estona de confidències, i vaig tenir l'oportunitat de manifestar-li la meua solidaritat, com la resta de membres del gabinet", va assegurar Wert en l'entrevista televisiva. El ministre d'Educació, autor d'una altra llei polèmica, va negar la suposada desautorització del titular de Justícia. Segons Wert, l'executiu és "solidari". "Tots, d'alguna manera, vam participar en les decisions col·legiades", va dir.

Gallardón va mostrar-se enigmàtic dimecres en la sessió de control al Congrés. "És molt difícil saber on serem cadascú de nosaltres avui, demà o d'aquí un any", va expressar, sense aclarir el seu futur polític. Va assegurar, però, que continuarà defensant la reforma de la llei de l'avortament. ■

El ministre d'Educació, José Ignacio Wert. LUCA PIERGIOVANNI / EFE

COMUNICAT DE PREMSA

Llet Nostra, amb la Grossa de Cap d'Any

- La llet de cooperatives catalanes ha adquirit 24 números de la loteria Grossa de Cap d'Any en exclusiva per obsequiar als seus consumidors.
- En total, Llet Nostra repartirà un total de 2.400 bitllets de 5 euros de la loteria catalana.
- Els consumidors de la marca podran guanyar fins a un milió d'euros.
- Els números escollits estan relacionats amb dates significatives de la història de Catalunya i altres curiositats.

17 de setembre del 2014.

Llet Nostra premia la fidelitat dels seus clients regalant 240 paquets de 10 bitllets de 5 euros de la loteria Grossa de Cap d'Any, donant l'oportunitat de guanyar fins a un milió d'euros. Fins el 21 de desembre, la llet de cooperatives catalanes sortejarà un total de 2.400 bitllets de 5 euros corresponents a 24 números que ha adquirit en exclusiva relacionats amb dates significatives de la història de Catalunya i altres curiositats. Per participar només cal seguir les instruccions en el web www.lletnostra.cat/la-grossa/ on es pot escollir el número que més agradi entre els 24 i a on s'explica com s'han d'enviar els codis de barres i tiquets de compra de qualsevol producte de Llet Nostra. També es pot participar via Facebook. Amb aquesta acció, Llet Nostra torna a implicar-se amb iniciatives pròpies de casa nostra, tal i com ho fa amb les tradicions i cultura catalana.

Fins a un milió d'euros. Llet Nostra sortejarà 240 paquets de 10 bitllets de 5 euros de 24 números de la Grossa de Cap d'Any entre els seus consumidors. Per tant, en total, seran 240 consumidors de Llet Nostra que tindran opcions a endur-se premis del sorteig de la Grossa de Cap d'Any. Si un dels números que ha adquirit Llet Nostra resultés ser el primer premi de 10 milions d'euros, 10 d'aquests consumidors s'endurien un milió d'euros cadascú.

Números exclusius, dates històriques. Llet Nostra ha adquirit 24 números en exclusiva de la Grossa de Cap d'Any. Els consumidors de Llet Nostra podran escollir el número al qual volen optar. Són números vinculats a dates significatives de la història de Catalunya i altres efemerides, com ara...

- Número 09932: 09/09/1932. Estatut de Núria, primer Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- Número 10971: 24/10/1971. «I am a Catalan» a l'inici de l'èpica discurs d'agraïment que va fer Pau Casals a les Nacions Unides
- Número 10977: 23/10/1977. "Ja sóc aquí" Josep Tarradellas torna a Catalunya
- Número 25792: 25/07/1992. Els Jocs Olímpics d'estiu de 1992 a Barcelona
- Número 11010: 16/11/2010. Els Castellans. La Unesco aprova la inclusió dels castells a la llista representativa del Patrimoni immaterial de la Humanitat

Entre tots els sol·licitants a participar, Llet Nostra farà 4 sorteigs, un per mes fins el 21 de desembre. En cada sorteig es repartirà els 100 bitllets de 5 euros de 6 números que ha adquirit Llet Nostra per participar a la Grossa de Cap d'Any. Per optar als bitllets de la loteria catalana, només cal consumir qualsevol dels productes de Llet Nostra: llet, postres o iogurts o ser seguidor de Facebook.

Sobre Llet Nostra. Llet Nostra, la marca propietat de cooperatives catalanes, és un projecte nascut el juny de 2003 amb l'objectiu de donar sortida a la llet dels ramaders de 215 explotacions catalanes i, així, garantir el futur del sector. Aglutina el 30% dels ramaders catalans i el 25% de la llet que es produeix al país.

Llet Nostra és un projecte social i comercial a favor d'un sector lacti competitiu, eficaç i replet de qualitat, que busca satisfer la demanda d'un segment del mercat que reclama consumir productes de proximitat i autòctons que reverteixin a casa nostra. Els seus principals valors són origen, proximitat, cooperació, experiència, qualitat i compromís amb el sector ramader i els consumidors.

Llet Nostra, el primer projecte lletier nascut, pensat i adreçat al mercat català, té actualment en facturació un 11,28% de quota de mercat en briks, segons Nielsen. El 2013 va facturar 229 milions d'euros i va comercialitzar 31 milions de litres de llet.

Formen part de Llet Nostra els grups cooperatius: Lletera de Camplong, Ramaders del Baix Empordà, Cadí, Lletera de Mollet i comarca, i el soci col·laborador

LA SORTIDA DE LA CRISI

La 'barra lliure' no sedueix la banca

Les entitats financeres, encara amb massa risc al balanç, demanen menys crèdit de l'esperat al BCE

ALBERT MARTÍN VIDAL
BARCELONA

Els experts apel·len sovint a la metàfora del transatlàntic que mira d'entrar en un port petit per explicar la tasca que fan els bancs centrals amb l'economia: les inèrcies tenen molt de pes i hi ha situacions que són molt difícils de canviar en el curt termini. Això mateix és el que sembla que està afectant el pla de Mario Draghi per reactivar l'economia europea i allunyar-la de la deflació.

El president del Banc Central Europeu (BCE) va veure ahir com una de les principals eines que ha ideat de cara a escalfar l'economia de l'eurozona era rebuda sense gaire entusiasme: l'organisme que presideix va rebre peticions per només 82.601 milions d'euros a un tipus del 0,15% per part de 255 bancs de la zona euro. Això vol dir que el que es coneix com a *barra lliure de diners* no va cobrir la demanda de previsions, que apuntava que les entitats demanarien fins a 100.000 milions. En aquesta ocasió, els diners es donen a les entitats amb la condició que es destinin a préstecs per a empreses i famílies, cosa que serviria per reactivar el consum i elevar els preus.

Els bancs hauran de tornar els diners que van demanar ahir en la subhasta del BCE el 26 de setembre del 2018, però si no compleixen el mandat de donar crèdit a empreses i llars ho hauran de fer el setembre del 2016. La d'ahir és la primera de les dues operacions de finançament a quatre anys que el BCE empenirà aquest any per un volum màxim de 400.000 milions, dels quals les entitats espanyoles poden demanar fins a 54.000. Segons les estimacions de diferents fonts, els bancs espanyols haurien demanat entre 30.000 i 35.000 milions d'euros.

Una resposta tèbia

Els analistes explicaven ahir per què la barra lliure de crèdit ha tingut una resposta tan freda. La principal causa sembla que està en el passat recent de les entitats: la bombolla immobiliària dels anys previs a la crisi es va alimentar amb

LA DURA REALITAT DE DRAGHI

Draghi ha admès repetidament que amb la política fiscal que ell pot impulsar des del BCE no n'hi haurà prou per escalfar l'economia. La primera tanda de subhastes feta ahir a Frankfurt confirma que el poder que té el BCE és limitat a l'hora d'animar el consum, i encara més quan la banca encara no ha paït del tot la recent crisi. FRANK RUMPENHORST / EFE

crèdits d'escassa qualitat que molts bancs encara tenen al balanç. Malgrat els intents de Draghi, les entitats segueixen en una situació en què no els interessa augmentar el crèdit que donen, sinó empetitir els seus balanços. A això s'hi suma que proves com els tests d'estrès empenyen els bancs a ser prudents.

Aquesta qüestió topa frontalment amb la voluntat del BCE. El seu president va declarar recentment que vol portar el balanç de l'organisme "a les dimensions que tenia a principis del 2012", passant dels dos bilions d'euros actuals als tres bilions que tenia aleshores.

Però el sector bancari explica les seves reticències a prestar més. "Els creixements de l'economia són molt petits, la morositat no creix però continua sent-hi i amb els tipus

Impagats
La banca té poc a guanyar donant més crèdit i tem una morositat que no baixa

'Timing'
Proves com els tests d'estrès empenyen els bancs a ser prudents

tan baixos costa molt guanyar diners i s'ha de fer a costa d'un risc que molts no volen córrer", explica un analista. Efectivament, la morositat de crèdit a Espanya va tornar a pujar al juliol fins al 13,15%. I els impagats en hipoteques van caure per primer cop des del 2010 i es van situar al 6,07%. Però no és l'única raó: Christoph Balz, analista de Commerzbank, creu que la principal raó de l'escàs èxit de la subhasta d'ahir és "la incertesa respecte a les altres mesures del BCE".

La necessitat de tornar deute

Un informe del banc suís UBS aborda la qüestió i assenyalava que la reducció del deute empresarial s'està produint només en el sector immobiliari. A la resta de sectors, les entitats eviten adquirir més crèdits per-

què estan molt endeutades i, de fet, UBS recomana optar per la via dels bons per obtenir finançament.

El document conclou que l'escàs crèdit que s'ha estat donant en els últims anys respon a l'enfonsament de la demanda, però també "a la necessitat dels bancs de reduir el seu balanç". UBS aporta una última dada que ajuda a entendre el moment que viuen els bancs: la seva ràtio entre crèdits i dipòsits està al 120%, molt per sota de l'arriscadíssim 177% del 2007 però lluny del 110% que sembla adequat abans de tornar a pensar a augmentar el crèdit. El document, en les seves conclusions, parla així de la banca espanyola: "L'endeutament públic, privat i extern continua sent immens". En aquestes circumstàncies, no és fàcil portar la banca a la barra lliure. —

Les altres iniciatives de Draghi per intentar reactivar l'economia europea

Interès negatiu

El Banc Central Europeu és el primer gran banc central del món que ha optat per gravar amb un interès negatiu les entitats que hi dipositen els seus diners. L'interès, que des del juny era del -0,10% i recentment ha passat al -0,20%, fa que els bancs no rebin diners per als seus fons, sinó que hagin de pagar per tenir-los *aparcats*. El BCE pretenia així forçar les entitats a donar més crèdit per augmentar el consum.

Al límit
El BCE té només una última via per explorar: la compra de deute públic

Els tipus, al mínim

El Banc Central Europeu també ha abaixat els tipus d'interès (el preu que han de pagar les entitats pel diner) al mínim històric. Al juny ja els va situar al 0,15%, i, recentment, després dels preocupants símptomes donats per les economies d'Alemanya, França i Itàlia, Draghi va arribar al que ell mateix considera el sòl absolut del 0,05%. Amb aquest moviment, l'organisme vol incentivar el consum per mirar d'apujar la inflació.

Compra de deute

En la seva reunió de principis de mes, el BCE va anunciar que comprarà massivament deute privat. Tot i que no va precisar-ne la quantitat, segons Reuters la compra podria arribar a ser de mig bilió d'euros. L'organisme ja ha anunciat que el programa servirà per comprar valors vinculats a actius (*asset-backed securities*) i bons garantits. El BCE, però, encara no s'ha decidit a comprar deute públic.

Desenganyem-nos: als bancs no els falta liquiditat

Opinió

EDWARD HUGH
ECONOMISTA

Es difícil no tenir la sensació que les autoritats monetàries europees sempre van darrere dels problemes d'ahir quan el que han de fer és trobar solucions per als de demà. El fracàs de la subhasta de diners del BCE n'és un clar exemple.

Fa tres o quatre anys, quan el Banc Central va començar amb un aprovisionament de diners en grans quantitats (LTROs), la política va funcionar gairebé a la perfecció perquè els mercats financers estaven tancats per als bancs, que necessitaven re-finançar préstecs que ja tenien en els seus balanços. Si no, podien haver fet fallida i provocat el col·lapse de tot el sistema. Des d'aquest punt de vista podem dir que les mesures del senyor Trichet van ser tot un encert.

Ara els temps han canviat i les entitats financeres estan fent neteja, volen reduir la seva exposició al crèdit fins a nivells més sostenibles.

Abans, com ja sap tothom, s'havia portat a terme una política creditícia totalment irresponsable, cosa que va portar Espanya al llindar de l'abisme. L'indicador més flagrant d'aquesta situació va ser la ràtio de préstecs a dipòsits, que va arribar a ser de més d'un 170%, quan una proporció més assenyada hauria d'haver sigut entre un 110% i un 120%. La falta de dipòsits va suposar recórrer als mercats interbancaris internacionals i d'aquí venien tots els problemes que van portar l'Estat a demanar un rescat bancari.

El procés en què estan actualment embarcats els bancs d'Espanya és el desendeutament, que vol dir fer créixer els dipòsits i treure's de sobre una part dels préstecs, sobretot els que són morosos, que encara arriben a un 13% del balanç.

Canvi de paradigma

És per això que no demanen prestats els diners del senyor Draghi: no els necessiten. Volen reduir el seu endeutament. El que sí que els interessa més és la possibilitat de vendre-li alguns dels seus préstecs com a part del programa de compra d'actius anunciat pel BCE perquè, d'aquesta manera, quan es facin nous préstecs, serà en funció de l'augment dels dipòsits. Fa un temps, això que els bancs no prestessin més per manca de liquiditat semblava una bona teoria. Ara, però, els fets actuals ho desmenteixen. Per tant, si el BCE vol fer una política contundent contra la deflació haurà de replantejar-s'ho tot des de bon principi. —

El ministre de Finances irlandès, Michael Mooran, creu que el seu país creixerà un 4,5% aquest any. EFE

Irlanda sorprèn i lidera el creixement de l'economia europea

El PIB s'enlaira un 1,5%, mentre que l'eurozona es va estancar en el 0%

ÀLEX FONT MANTÉ
BARCELONA

L'economia irlandesa ha ressuscitat aquest any amb una força inesperada. Conegut com el Tigre Celta durant els anys del boom econòmic, el país va quedar marcat per l'impacte de la crisi dels seus bancs i es va veure obligat a demanar el rescat a la *troica* només mig any després que ho fes Grècia. Un quadrienni després, Irlanda —una economia més petita que Catalunya— és el país que més creix a Europa.

L'oficina d'estadística irlandesa va revelar ahir que el PIB d'aquest petit estat va augmentar en el segon trimestre un 1,5%. Això significa que Irlanda va créixer gairebé el triple que Espanya (0,6%) i un 50% més que Letònia (1%), els estats que més havien crescut en el mateix període.

A més, Irlanda ha revisat les seves dades del PIB del primer trimestre i el nou resultat és encara més sorprenent: segons aquest càlcul, l'economia va créixer un 2,8% entre el gener i el març, una xifra que més que duplica l'1,1% registrat per Ale-

manya, el líder del creixement en aquell moment de l'any.

Si el creixement acumulat durant la primera meitat de l'any es mantingués durant el segon semestre, Irlanda acabaria el 2014 amb un creixement d'un 7,7%, una xifra senzillament inimaginable fa uns mesos. De fet, el govern irlandès considera que l'economia s'alentirà moderadament durant el tram final de l'any i que el creixement global

Emissió de deute amb un 0% d'interès

La millora de l'economia irlandesa i la rebaixa de la pressió sobre el deute europeu va permetre ahir que el país col·loqués una emissió de 500 milions amb venciment a tres mesos i a un interès del 0%. De fet, la calma dels mercats també va permetre que la setmana passada Irlanda renegociés les condicions d'un crèdit de 16.000 milions d'euros que va rebre de mans de l'FMI. Aquesta reestructuració li permet estalviar 400 milions.

del 2014 serà d'un 4,5%, que, en qualsevol cas, està lluny de l'abast de la majoria d'estats d'Europa i del 0,2% que va créixer l'any passat. Feia només una setmana que el govern havia revisat a l'alça (fins al 3%) la previsió de creixement per a aquest any, i l'executiu encara preveu que el creixement sigui d'una mitjana d'un 3% en els pròxims cinc anys.

El ministre de Finances, Michael Mooran, va anunciar que la millora dels registres permetrà al govern irlandès no haver de fer més retallades ni augments d'impostos per continuar reduint el dèficit, que a finals del 2013 era d'un 7,2%.

Arriben inversors

No és segur, però, que Irlanda hagi trobat un patró per créixer de manera sostenible. Una de les explicacions del creixement irlandès pot ser la creixent entrada de diners estrangers, un fenomen que també s'està veient a Espanya. Després de la bombolla dels anys precrisi, el mercat immobiliari irlandès s'està reactivant, i al juliol, per exemple, els preus dels habitatges van créixer a Dublín fins a taxes pròximes al 3%. —

Basket Lover

El bàsquet és més que no pas cistelles i partits.
Són les persones que comparteixen l'esforç, que s'emocionen amb una nova jugada i que troben en aquest esport l'energia per continuar.

I ÉS QUE EL MÓN ÉS PLE DE BASKET LOVERS.

#BasketLover BasketLover.es

en breu

LA BORSA

Sessió de dijous, 18 de setembre del 2014

Íbex-35 10.991,00 **+0,77%**

Els que pugen més

	% VAR.	EUROS
FCC	3,81	14,975
POPULAR	2,99	5,104
AMADEUS	2,17	28,740

Els que baixen més

	% VAR.	EUROS
ABENGOA B	1,40	4,296
MEDIASET	0,65	9,646
INDITEX	0,53	22,700

CÈLIA ATSET

■ Gas Natural porta al Suprem el decret de renovables de Rajoy

Gas Natural Fenosa, l'empresa presidida per Salvador Gabarró, ha presentat recursos contenciosos administratius davant del Tribunal Suprem contra la nova regulació sobre renovables, que estableix un nou sistema retributiu. Els recursos van ser publicats ahir al BOE pel Suprem, acompanyats de més d'una quinzena de denúncies contra la mateixa normativa, entre les quals figura la de la multinacional del paper Stora Enso, que té seu a Barcelona i interessos en cogeneració, també sotmesa a la retallada retributiva. El Suprem també tramitarà un recurs de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet en contra del reglament de condicions tècniques en instal·lacions elèctriques d'alta tensió.

■ Una filial de Bayer protagonitzarà l'OPV més important des del 2000

La companyia alemanya Bayer es prepara per segregar i treure a la borsa la seva divisió de plàstics (Material Science). El grup va anunciar ahir que es vol concentrar en el negoci de ciències biològiques, que inclou les societats HealthCare i CropScience. Amb una valoració aproximada de 8.000 milions d'euros -segons el *Financial Times*-, seria l'estrena a la borsa més important als parquets europeus des de l'any 2000. L'operació ha d'obtenir primer el permís del consell de supervisió, que es reuneix la setmana que ve.

■ El Govern regula la venda ambulat i crea un cens de botigues

El Govern va presentar ahir als agents comercials la nova llei de comerç que crearà un cens de botigues i recopilarà l'actual literatura legal del sector. Fonts de la Generalitat i dels comerciants van assegurar que el text manté en essència l'esperit de lleis anteriors però introdueix novetats com la creació d'un cens de comerciants. A més, l'executiu regularà, en un decret a banda, la venda ambulat per "professionalitzar-la" i garantir-ne la "seguretat jurídica".

LEGISLACIÓ AÈRIA

El Tribunal de la Unió Europea, amb seu a Luxemburg, ha donat la raó a Vueling, que havia sigut sancionada a pagar 3.000 euros a una usuària que havia denunciat que li cobressin per facturar. MANOLO GARCÍA

La justícia europea avala que es cobri per facturar maletes

Espanya haurà de canviar la norma aèria que ho prohibeix

LAIA FORÈS
BRUSSEL·LES

Les companyies aèries tenen el dret a cobrar un recàrrec per l'equipatge facturat. Segons la justícia europea, les aerolínies només tenen l'obligació de transportar el passatger i, per tant, poden establir costos addicionals per transportar maletes. La sentència que va fer pública ahir el Tribunal de la Unió Europea dona la raó a Vueling en el seu litigi amb l'Institut de Consum gallec després de la queixa d'una passatgera gallega disconforme per haver hagut de pagar 40 euros per facturar dues maletes -a més del preu de dos bitllets- pel trajecte entre la Corunya i Amsterdam.

La sentència europea avala el cobrament d'un extra per facturar la maleta, una pràctica generalitzada entre les companyies de baix cost. El Tribunal de Luxemburg, interpretant la normativa aèria comunitària, considera que el bitllet d'avió només dona dret al passatger a portar un equipatge de mà, sempre que respecti les "exigències raonables" de mida i pes, però no a facturar una maleta.

La decisió de la justícia europea tindrà conseqüències legals a Espanya. El govern central haurà de modificar la llei de navegació aèria perquè la norma espanyola contradiu la comunitària: considera que el preu del bitllet ha d'incloure l'equipatge facturat. Associacions de consumi-

dors i agències públiques autonòmiques, com l'Agència Catalana de Consum, recullen a les seves pàgines web que "el preu del bitllet d'avió ha d'incloure l'import de l'equipatge que es vulgui facturar fins al límit que determini cada companyia aèria", tal com es desprèn de la norma espanyola.

Multa a Vueling

De fet, la llei de navegació aèria va motivar que el cas acabés a un tribunal gallec. L'Institut de Consum de Galícia va multar Vueling l'any 2012 amb 3.000 euros per obligar els passatgers a pagar un recàrrec si volien facturar equipatge, i la filial

d'Iberia va recórrer la multa als tribunals. Abans d'emetre un veredict, el tribunal gallec va consultar la justícia comunitària, a qui va preguntar si la norma estatal aèria respecta el dret comunitari.

Vueling al·legava que la norma europea estableix la lliure fixació de preus per a les companyies aèries i té el dret de cobrar recàrrecs per la facturació de l'equipatge i per altres conceptes. El Tribunal de Luxemburg defensa la tesi de la companyia. "No s'ha d'excloure que determinats passatgers aeris prefereixin viatjar sense equipatge facturat, a condició que es redueixi el preu del bitllet", diu la sentència.

Vueling vol que es descentralitzi la gestió del Prat

El president de Vueling, Àlex Cruz, va valorar ahir positivament la privatització parcial d'Aena, però va considerar que donaria "més beneficis" si hi hagués "accionistes vinculats amb la ciutat o la regió on és l'aeroport". Cruz va dir que aquest tipus d'accionistes "tenen un interès específic" i això acaba beneficiant l'infraestructura. El president de la companyia aèria va dir també que l'empresa aspira, en un futur, a llogar la T1 del Prat, on actualment opera, per gestionar-la seguint el model americà, un cop Aena s'hagi privatitzat.

El president de la companyia també va afirmar que l'ambició de

la seva empresa, amb seu a Barcelona, és arribar a 170 destinacions des del Prat, on tenen la base principal, però va avisar: "No és una promesa. És una ambició: cobrir totalment Europa". Segons el directiu, "això crearà a Barcelona un cercle virtuós lent" que al seu entendre acabarà augmentant els vols intercontinentals. No perquè Vueling tingui interès a fer-los -va descartar, de moment, aquest punt-, sinó perquè l'aeroport es farà més atractiu per a altres companyies. Cruz també va dir que, si manté el ritme de creixement actual, el Prat podria arribar a 46 milions de passatgers el 2020.

REFORMA DE LES ADMINISTRACIONS

Rajoy anuncia un nou pla per aprimar les comunitats

Preveu 27.200 milions de “poda burocràtica” fins a finals de legislatura per evitar “duplicitats”

MARIONA FERRER I FORNELLS
MADRID

Des que el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, va arribar a la Moncloa i fins al juny passat, les administracions públiques han reduït la seva despesa fins a 10.417 milions d'euros. Una quantitat que ha recaigut sobretot en les comunitats. Segons els càlculs de l'informe anual de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques (CORA), les autonomies han retallat fins a 5.535 milions amb l'eliminació de duplicitats amb l'Estat.

Però “l'autèntica poda burocràtica” –així va definir ahir Rajoy l'estratègia per aprimar l'Estat, comunitats i entitats locals– encara no ha acabat. Fins ara només s'han aplicat el 45% de les 222 mesures anotades a l'informe CORA i està previst que a finals de legislatura la reducció de despesa arribi als 37.620 milions d'euros, és a dir, 27.203 milions més del que s'ha retallat fins ara. Una quantitat que, si se segueix amb la mateixa tendència, recaurà en bona mesura altre cop sobre les autonomies. I és que fins al juny l'Estat va “estalviar-se” 2.684 milions d'euros, i les entitats locals, 2.198.

Per avançar en una “administració que faci més amb menys” i en la qual “no hi hagi més ens públics que els imprescindibles”, Rajoy va anunciar ahir un nou paquet de mesures uniformitzadores per evitar “duplicitats”. L'objectiu? “Retallar les cues davant les finestretes” de les institucions, va assenyalar des de la Moncloa. “Creiem en una administració més pròxima, àgil, eficient i útil per a tothom, que sigui un trampolí per al creixement econòmic”, va afegir acompanyat per la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, que ha capitanejat el projecte estrella de la reforma de les administracions.

El consell de ministres té previst aprovar avui el nou paquet normatiu, que preveu la reforma de la llei de règim jurídic de les administracions públiques, la llei de procediment comú, una plataforma comuna a tot l'Estat d'identificació de forma electrònica i un manual de simplificació d'administracions i duplicitats. Aquest últim no es limitarà a fer recomanacions, sinó que serà “d'obligat compliment”, va advertir Rajoy.

Ni el president ni la Moncloa van voler donar detalls ahir de l'informe CORA, que està previst que es difon-

Rajoy va fer balanç ahir d'un projecte estrella del PP: la reforma de les administracions. A. COMAS / REUTERS

gui després que l'estudiï avui el consell de ministres. Rajoy es va limitar a donar algunes xifres. Amb la reforma de les administracions, segons el president espanyol, s'han eliminat fins a 2.000 organismes públics i els ciutadans s'han estalviat 766 milions d'euros en tràmits. A més, el govern assegura un estalvi de 200 milions en vendes i reducció de lloguers, 54 milions en la compra centralitzada de medicaments i 24 milions també en la centralització de contractes de neteja, entre d'altres.

Quina administració s'aprima?

La Generalitat va criticar l'any passat, després també de la presentació de l'informe CORA, que l'Estat no s'aprimés com recomanava a les administracions autonòmiques. I és que el consell de ministres va arribar a ratificar la recomanació de reduir els Parlaments autonòmics mentre que va descartar aprimar ni el Congrés i ni el Senat. El subsecretari de Presidència i principal responsable del projecte, Jaime Pérez Renobales, va sortir ahir en defensa de l'informe –els sectors més liberals del PP també l'han criticat–. “No és cert que no s'hagi aprimat l'administració de l'Estat, tenim els mateixos treballadors públics que el 2004”. —

Màsters

Universitat de Lleida

Àmbit de Salut

Educació per a la Salut
Investigació Biomèdica
Psicologia General Sanitària
Recerca en Salut

Àmbit de Ciència i Tecnologia Agrària i Alimentària

Enginyeria Agrònoma
Gestió de Sòls i Aigües*
Gestió i Innovació en la Indústria Alimentària
Millora Genètica Vegetal
Protecció Integrada de Cultius*
Sanitat i Producció Porcina*

Àmbit de Gestió Multifuncional de Superfícies Forestals

Erasmus Mundus en Gestió Forestal i de Recursos Naturals al Mediterrani (MEDIOR)
Erasmus Mundus European Forestry
Incendis Forestals. Ciència i Gestió Integral (MàsterFUEGO)*
Planificació Integrada per al Desenvolupament Rural i la Gestió del Medi Ambient

Àmbit d'Enginyeria i Tecnologies de la Informació

Enginyeria Industrial
Enginyeria Informàtica

* Interuniversitari

Àmbit d'Educació, Societat i Qualitat de Vida

Educació Inclusiva*
Formació del Professorat de Secundària i Batxillerat, Formació Professional i Ensenyament d'Idiomes
Psicopedagogia
Tecnologia Educativa: e-Learning i Gestió del Coneixement*

Àmbit de Territori, Patrimoni i Cultura

Creació d'Empreses Audiovisuals i Convergència Digital*
Ensenyament d'Espanyol/Català per a Immigrants
Identitat Europea Medieval*
Llengües Aplicades

Àmbit d'Activitat Física i Esport

Director Esportiu
Dret Esportiu
Gestió Esportiva

Àmbit de Construcció Europea: Aspectes Jurídics i Econòmics

Advocacia
Ciències Jurídiques
Comptabilitat, Auditoria i Control de Gestió
Direcció i Gestió Laboral
Sistema de Justícia Penal*

www.udl.cat

pdi@seu.udl.cat

Tel. 902 507 205

universitatdelleida

Mirades

L'hora de la veritat

Fotografia: Russell Cheyne / Reuters

Després de mesos de campanya a favor i en contra de la secessió, finalment els escocesos van poder votar ahir en un referèndum si volien independitzar-se i deixar de formar part del Regne Unit. A la imatge, un grup d'escocesos entrant en un col·legi electoral de Pitlochry, al nord d'Escòcia.

ara.cat

19-09-2014

El millor fotoperiodisme al teu iPad. Descarrega't l'aplicació gratuïta de l'aramirades

DIRECTOR CARLES CAPDEVILA
DIRECTOR ADJUNT IGNASI ARAGAY
SUBDIRECTORS DAVID MIRÓ, CATALINA SERRA, JORDI CORTADA
DIRECTORA D'ART CRISTINA CÓRDOBA
EDICIÓ PAPER ROSA RODON EDICIÓ DIGITAL SÍLVIA BARROSO POLÍTICA FERRAN CASAS INTERNACIONAL MARC VIDAL, CARME COLOMINA ECONOMIA ÀLEX FONT SOCIETAT JOAN SERRA CULTURA LAURA SERRA COMUNICACIÓ ÀLEX GUTIÉRREZ ESPORTS TONI PADILLA
DELEGACIÓ A MADRID JOAN RUSIÑOL DELEGACIÓ A BRUSSEL·LES LAIA FORÈS LLENGUA ALBERT PLA FOTOGRAFIA FRANCESC MELCION, XAVIER BERTRAL
EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL
PRESIDENT FERRAN RODÉS CONSELLER DELEGAT SALVADOR GARCIA RUIZ DIRECTOR AUDIOVISUAL ANTONI BASSAS DIRECTORS DE NEGOCI ANTONI M. PIQUÉ (EXPERIÈNCIA D'USUARI) ORIOL CANALS (SUBSCRIPCIONS, DISTRIBUCIÓ I PROMOCIONS) MARC ERRA (MÀRQUETING I E-COMMERCE) DIRECTORA FINANCERA FOIX VALDÉ DIRECTOR COMERCIAL SERGI GERMÁN DIRECTOR SISTEMES I PRODUCCIÓ SERGI RUIZ DIRECTOR DE TECNOLOGIA MARC CAMPRODON
C/ DIPUTACIÓ, 119 08015 BARCELONA. TELÈFON: 93 202 95 95. ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 902 281 110 subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edicions de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.
Difusió controlada per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

El preu de la independència d'Escòcia

Tot i que els ulls del món estan centrats avui en el resultat del referèndum escocès, hem de recordar que hi ha moviments independentistes a altres llocs del món. De fet, des del 1980 fins a 39 nous països s'han unit a l'Organització de les Nacions Unides. I n'hi ha molts més que hi aspiren i que han estat contemplant els esdeveniments d'Escòcia amb molta atenció.

La campanya per la independència d'Escòcia s'ha basat en quatre punts. El primer, cultural: protegir i enfortir la identitat del poble escocès. El segon, ideològic: dotar Escòcia d'un model de democràcia social d'estil escandinau. El tercer, polític: portar la governança democràtica més a prop de les persones. I el quart, econòmic: reclamar la propietat d'una part més gran del petroli i el gas del mar del Nord.

Els líders polítics del Regne Unit i diversos governs europeus han emplaçat els escocesos a votar contra la secessió. Segons la campanya pel no, la independència comportaria pocs dels beneficis que promet. En canvi, causaria diverses calamitats econòmiques, des del pànic en l'àmbit financer fins a la pèrdua de llocs de treball i la deslocalització industrial. A més, podria ser que una Escòcia independent fos exclosa de la UE i de l'OTAN.

Què n'hauria de pensar, el món, de tot aquest debat? ¿La campanya per la independència d'Escòcia hauria de ser lloada com un avenç en el pla de les reivindicacions culturals identitàries i d'autogovern? ¿O hauria de ser vista només com una altra font d'inestabilitat i debilitat a Europa, que, a més, ajuda a incrementar la incertesa en altres països del món?

Sens dubte, els moviments secessionistes poden causar una gran inestabilitat. Pensem en la tempesta regional i fins i tot global que hem viscut amb motiu de Kosovo, Sudan del Sud, el Kurdistan i Crimea. Però les independències nacionals també poden gestionar-se de manera suau i pacífica. El 1993 la partició de Txecoslovàquia entre la República Txeca i Eslovàquia –el famós Divorci de Vellut– no va suposar costos significatius ni duradors en cap dels estats resultants. Tots dos van acceptar la divisió i, conscients que el seu futur estava dins la UE, es van centrar a accedir-hi.

Heus aquí, doncs, un escenari plausible i positiu en cas que a Escòcia guanyi el sí. La resta del Regne Unit (anomenat RUK, durant la campanya, per les sigles de Rest of the United Kingdom), és a dir, Anglaterra, Gal·les i Irlanda del Nord, negociarien la independència d'Escòcia amb rapidesa i eficàcia, i arribarien a acords sobre el repartiment del deute i dels béns públics del Regne Unit,

Les independències es poden gestionar de manera suau i pacífica, sense costos significatius per als estats resultants

JEFFREY SACHS

DIRECTOR DE L'EARTH INSTITUTE DE LA UNIVERSITAT DE COLUMBIA

PROJECT SYNDICATE

TRADUCCIÓ:
ALBA FERNÁNDEZ,
TONI GÜELL

incloent-hi el petroli i el gas que hi ha sota el mar. Alhora, la UE acceptaria immediatament la continuïtat d'Escòcia com a membre, perquè ja compleix els requisits democràtics i legals. De manera semblant, l'OTAN acceptaria immediatament mantenir Escòcia dins de l'Aliança (tot i que la promesa del Partit Nacionalista Escocès de tancar les bases de submarins nuclears nord-americanes i britàniques seria un obstacle a superar).

Tant els escocesos com la RUK estan d'acord que Escòcia mantindria temporalment la lliura anglesa com a moneda, però que posteriorment adoptaria una nova lliura escocesa o l'euro. Si aquests ajustos monetaris es planifiquen de manera conjunta i amb prou transparència, la transició es podria dur a terme sense ensurts ni riscos financers.

Ara bé, si la RUK, la Unió Europea i l'OTAN reaccionen de manera venjativa davant del sí, ja sigui per donar una lliçó a Escòcia o per dissuadir altres regions de seguir el mateix camí (com, per exemple, Catalunya), el panorama podria empitjorar i el cost acabaria sent massa greu. Suposem que una nova Escòcia independent quedés fora de la UE i l'OTAN, i que durant anys no pogués tornar a formar-ne part. Aquest escenari podria provocar un cert sentiment de pànic en el món financer i, en conseqüència, tant Escòcia com la RUK en sortirien perjudicades econòmicament.

En aquest sentit, la clau és que els costos de la separació siguin una qüestió que es pugui escollir, i no que resulti inevitable. Aquests costos dependrien, sobretot, de la resposta in-

ternacional al sí escocès i del grau de moderació que la nova Escòcia adopti en les negociacions. Si totes les parts mantenen el cap fred, la independència d'Escòcia podria assolir-se a un preu relativament baix.

Els perills de la secessió són molt més grans en països on no existeixen figures dominants d'àmbit global, com l'OTAN o la Unió Europea, que puguin contenir la situació entre els països resultants. En aquests casos, una declaració unilateral d'independència no reconeguda pel govern nacional o per una unitat regional acaba conduint a la bancarrota comercial i financera i, sovint, fins i tot a la guerra, com va succeir amb les ruptures de la Unió Soviètica, Iugoslàvia i, més recentment, al Sudan. En aquests països, la secessió va anar seguida de greus crisis en l'àmbit polític i econòmic que, en certa manera, encara es mantenen. En el cas de Iugoslàvia i de l'antiga URSS, la UE i l'OTAN van acceptar com a membres alguns dels estats que en van sortir, cosa que va fer augmentar les tensions geopolítiques a la regió.

La política internacional del segle XXI no pot limitar-se simplement als estats nació. Gran part dels elements indispensables per assegurar el benestar a nivell nacional (el comerç, les finances, les lleis, la seguretat i l'entorn físic) depenen tant de la presència d'entitats regionals com d'institucions internacionals que siguin efectives. Encara que Escòcia es declari independent, continuarà (i hauria de continuar) sotmesa/obligada a complir tota una sèrie de lleis i responsabilitats a escala europea i internacional.

Sento certa simpatia pel procés independentista escocès, ja que em sembla una manera de reforçar la democràcia i la identitat cultural d'Escòcia. Això sí, només donaria el meu suport a la independència amb la condició que Escòcia i la RUK es mantinguessin dins d'una UE i d'una OTAN fortes i resolutives.

Sens dubte, el sí faria més difícil aconseguir una Unió Europea efectiva, amb unes polítiques eficients. Ara bé, si la UE i l'OTAN volguessin *castigar* aquesta nova Escòcia independent excloent-la en resultaria un veritable desastre: no només per Escòcia i el Regne Unit, sinó també per a la democràcia i la seguretat de tot Europa.

Copyright Project Syndicate

J. J. MITCHELL / GETTY

Referèndum: el que m'agradaria (2)

Aquests dies posteriors a l'Onze de Setembre estem vivint una situació paradoxal: tothom reclama unitat però la majoria dels actors practiquen el partidisme. I no són únicament els polítics els que actuen d'aquesta manera. L'escenografia és la típica d'una societat farcida de massa gallets que volen sobresortir: parlen entre ells utilitzant uns mitjans de comunicació que s'hi presten.

Hem arribat on som sota l'estricta observança del món democràtic, que ens guaita expectant. Cap governant estranger opinarà sobre un afer intern espanyol –ni tan sols el primer ministre escocès–. Això és el que correspon. Però ningú no ha criticat amb arguments seriosos el procés català obertament. Uns han dit que no convé a Europa –ningú ho pot negar: com menys alteracions, millor–, mentre que d'altres no critiquen Rajoy pel simple fet que no voldrien estar en la seva pell. La realitat és que ningú es mullarà fins que *“el problema català”* esdevingui un afer internacional. La situació no trigarà gaire a presentar-se. L'experiència demostra que quan algú no fa la feina que li correspon, com és el cas del govern espanyol, algú altre l'acaba fent. Arribat aquest punt –aquell en què determinats actors internacionals hauran de fer-hi alguna cosa–, Catalunya ha de presentar-se immaculada. Ha d'haver arribat al límit de la situació sense haver perdut ni les formes ni, diguem-ho així, l'alegria. Ningú ha de poder dir que Catalunya ha faltat als principis més bàsics. El final del camí

ha d'escenificar una lluita entre gent que defensa la radicalitat democràtica i els que defensen els seus interessos d'una manera tavernària. Entre educats i barroers. En aquest sentit, el comportament de Westminster ens dona un gran avantatge a l'hora de parlar de Madrid al món.

Suposant que la consulta plantejada pel 9-N sigui impugnada –no siguem il·lusos, qualsevol govern espanyol que no l'impugnés, fos del color que fos, cometria un acte de suïcidi–, és evident que els catalans hem de poder avançar manifestant la nostra opinió de la manera més pròxima possible a la realitat. ¿Que aquest camí sembla que podria ser el d'unes eleccions anticipades? No en veig d'altre. I aquí es presenten, bàsicament, dues alternatives: candidatura unitària dels que fins ara han anat, més o menys, junts defensant la consulta; o bé candida-

XAVIER ROIG

ENGINYER I ESCRIPTOR

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

tures de partits explicant clarament la seva posició.

Si del que es tracta és que el dia que, farts i cansats de provar-ho tot, diguem prou –perquè no podem fer la consulta, perquè el Tribunal Constitucional se l'ha carregat explícitament i no n'axeixa la suspensió–, si del que es tracta, dic, és que ningú pugui assenyalar la nostra decisió com a eixelebrada, hauríem de calibrar molt i molt bé com dividim el país resultat d'aquestes eleccions anticipades.

L'acusació continuada dels que no volen que votem consisteix a dir que un referèndum dividirà la societat catalana. L'acusació és estúpida per evident. Qualsevol societat està sempre dividida depenent del concepte que s'analitza. Catòlics i no catòlics. Població urbana i població rural. Homes i dones. Avui mateix, Espanya està profundament dividida políticament

entre els que voten el PP i els que no. Per tant, hem d'acceptar que Catalunya es dividirà entre els partidaris d'un referèndum per la independència i els que no ho volen. I és aquí on hem d'insistir. Hem d'aconseguir que tothom, tot el món, s'adoni que efectivament Catalunya està dividida entre demòcrates i antidemòcrates. No pas entre els que volen la independència i els que no la volen. Aquest matís que nosaltres tenim assumit, no és fàcil de ser traslladat a la informació internacional de masses, allunyades de nosaltres.

¿Seria bona una candidatura unitària dels que volen la independència? Només si n'hi hagués una altra de partits que no la volen i estiguessin disposats a defensar-ho en un referèndum. Però el temps ens colla, i cal que els polítics es posin a treballar. Deixem de banda les simpaties. A les pròximes eleccions cal sumar a una candidatura unitària, que va de dreta a esquerra, tots els que defensen la democràcia independentment del que pensen respecte a la independència. PSC, els del Pont Aeri d'en Duran, etc. No ens equivoquem ara, a la recta final. No cal només defensar el sí-sí. Cal buscar sota les pedres i trobar, si existeixen, demòcrates que defensin el no-no. I incorporar-los sense recances a una candidatura de notables. Tots els països occidentals tenen un percentatge important de gent que no estima la democràcia. I sí, sí senyors, Catalunya pot quedar perfectament dividida entre demòcrates i antidemòcrates. Així ho hauria de veure el món que hi haurà d'intervenir. Volen major honra?

Hem d'escenificar la lluita entre els que defensen la radicalitat democràtica i els que defensen interessos de manera tavernària

SUSANA SUBIRANA

A les pròximes eleccions cal sumar partidaris de la consulta de tots els colors polítics a una candidatura única de notables

La nit dels morts vivents

❖ César Luena, flamant secretari d'organització d'un partit anomenat PSOE, va afirmar ahir, en declaracions a Onda Cero, que el president Mas “és un zombi” i que “se n'hi ha anat l'olla”. Fidel a l'esquema del poli bo i el poli dolent que caracteritza els dos grans partits espanyols, sembla que Luena està disposat a seguir l'escola d'Alfonso Guerra. Llenya a l'adversari, mentre el líder, el gomós Pedro Sánchez, es dedica a repartir somriures i petons a les criatures.

❖ Hi ha, però, uns quants problemes. El primer és que el senyor Luena, que té trenta-tres anys, deu ser molt conegut a casa seva a l'hora de sopar, però no més lluny d'aquest àmbit. El segon problema és que, quan ens prenem la molèstia de buscar el seu currículum a internet, ens topem amb el resum següent: nascut al municipi de Bobadilla

l'any 1980, va ingressar l'any 1999 a l'Asociación de Estudiantes de La Rioja. L'any 2003 va ser regidor pel PSOE al mateix municipi de Bobadilla, i l'any 2007 es va convertir en secretari de les Juventudes Socialistas de la seva comunitat. També va ser diputat al prestigiós Parlament autonòmic de la Rioja, d'on va saltar, el 2008, a ocupar un escó al Congrés de Madrid. Finalment, Luena ha vist el seu gran moment en ser elegit com a mà dreta de Pedro Sánchez.

❖ Una vegada més, doncs (com en el cas de Carme Chacón, de l'extinta Leire Pajín, del mateix Pedro Sánchez), el PSOE ens ofereix el perfil d'un dirigent nascut, crescut i alimentat dins l'aparell del partit,

SEBASTIÀ ALZAMORA

EScriptor

César Luena va faltar ahir al respecte institucional més elemental en parlar d'Artur Mas

sense haver conegut cap altra realitat que la que es respira dins els despats de la pròpia formació. Luena, com el seu líder i com la majoria de veus cantants de la seva generació, no sap fer altra cosa més que repetir com un lloro els arguments que li arriben per correu electrònic del departament de comunicació del seu partit. No és un fenomen únic: succeeix al PSOE, però també al PP, i també, per desgràcia, dins els partits catalans.

❖ Ara bé, el tercer problema és el més greu. I és que un home com Luena, que ocupa un lloc tan destacat dins un dels principals partits d'Espanya (de moment), falta al respecte institucional més elemental quan titlla de zombi un president de la

Generalitat i dictamina que “se n'hi ha anat l'olla”, com si estigués prenent uns vinets amb els col·legues a un bar de Bobadilla. Senzillament, és una falta de respecte intolerable. No sé què succeiria si a un jove dirigent polític català se li acudís de tractar el president Rajoy de zombi, o afirmés que a Pedro Sánchez se li'n va l'olla, però és predictable que la reacció seria furibunda. I amb raó. Els règims decrepits confirmen la seva descomposició quan els seus dirigents comencen a confondre els registres de la llengua que parlen: una cosa és el registre formal; una altra de molt distinta el col·loquial.

❖ Com que a un servidor no l'ha de votar ningú, afegiré una reflexió: si Artur Mas és un zombi, què és Mariano Rajoy? ¿Una mòmia? I què són Pedro Sánchez i César Luena? Perquè no hi ha zombis més lamentables que els zombis joves.

Llei de consultes: una llei plenament constitucional

Una majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya volem decidir el nostre futur col·lectiu i per això demanem ser consultats sobre si volem constituir o no un nou estat d'Europa. El Parlament de Catalunya ens dona, avui divendres, un instrument jurídic plenament constitucional per poder-ho fer: la nova llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana.

Quina diferència hi ha entre el referèndum consultiu previst en la Constitució i la consulta popular no referendària de la llei del Parlament? La resposta ens la dona el Tribunal Constitucional. En primer lloc, a la sentència 103/2008 el Tribunal Constitucional estableix que el referèndum és “una espècie del gènere de consulta popular” i defineix les consultes populars no referendàries com un instrument a través del qual es pot demanar l'opinió de qualsevol col·lectiu sobre qualsevol tema d'interès públic a través de qualsevol procediment que tingui unes característiques diferents de les que qualifiquen un procediment com a referèndum. En segon lloc, la mateixa sentència ens indica quines són les característiques d'un referèndum: a) que es consulti el cos electoral, b) emprant un procediment electoral gestionat per l'administració electoral i c) que les garanties del procés siguin les electorals. En tercer lloc, en la sentència 31/2010, sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el Tribunal Constitucional declara la constitucionalitat de la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya per regular les consultes populars no referendàries, i exclou d'aquesta compe-

tència la figura del referèndum que requereix autorització estatal. En conseqüència, tant la competència del Parlament de Catalunya com la consulta popular no referendària són plenament vàlides i constitucionals. I així ho ha ratificat recentment el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

No obstant això, des de Madrid se segueix afirmant que la consulta és il·legal i inconstitucional, que s'impugnarà i que quedarà suspesa. Per què? Certament, les consultes populars no referendàries tenen algunes limitacions: a) no s'han de confondre amb la figura del referèndum i b) han de versar sobre qüestions que pertanyin a l'esfera de competències de la Generalitat. En relació a la primera qüestió, la llei del Parlament de Catalunya té especial cura a evitar les coincidències amb la figura del referèndum dissenyant un registre de participació diferent al cens electoral, un procediment específic per a la celebració de la consulta popular no referendària i uns organismes de control i de seguiment diferents, ai-

COL·LECTIU PRAGA

GRUP DE JURISTES

La consulta encaixaria del tot en el concepte d'acte preparatori a la reforma de la Constitució que el mateix TC va legitimar

xí com un sistema de garanties també diferent. La llei del Parlament, doncs, ha aplicat escrupolosament la doctrina del Tribunal Constitucional regulant els trets propis que singularitzen la consulta popular no referendària enfront del referèndum. Pel que fa als límits competencials, la llei es limita a assenyalar que el seu objecte és la regulació de les consultes populars no referendàries i d'altres formes i mecanismes de participació ciutadana institucionalitzada en l'àmbit competencial de la Generalitat i dels ens locals. Per tant, la llei en si mateixa considerada no excedeix les competències de la Generalitat.

Els que argumentin el contrari en realitat no estan jutjant la llei sinó que s'estan referint a altres qüestions, com, per exemple, la pregunta pactada entre el president de la Generalitat i els representants dels partits polítics favorables a la consulta.

Dit això, ¿és constitucional preguntar als ciutadans de Catalunya a través d'una consulta popular no referendària sobre el seu futur col·lectiu? Per respondre a aquesta pre-

PERE VIRGILI

CARTES I MISSATGES

Una catalana a Escòcia

Sé que el que escric aquí no és cap novetat, però després de les primeres setmanes vivint a Escòcia, de conèixer gent implicada en el referèndum –tant d'una banda com de l'altra–, de passejar pels carrers de Glasgow, d'escoltar la ràdio o de llegir el diari, encara em sorprèn la normalitat amb la qual els escocesos i/o britànics tracten tot el procés que pot portar un país a perdre una de les seves parts i a un altre a guanyar la seva independència.

Suposo que tampoc és nou que, davant d'això, em segueixi xocant l'anormalitat de Catalunya i Espanya, on molts sembla que no tenen clar què és democràtic i què no.

Si tens una població, si tens un volum de gent prou gran perquè es faci sentir als carrers, amb alguna cosa a dir sobre el seu, el teu, el vostre país: deixa'ls parlar. Deixa'ls expressar-se, deixa'ls votar. Tant als del sí com als del no, tant si és per quedar-se com per marxar. L'èxit hauria de venir del resultat que tota l'opinió d'un poble re-

flectís a les urnes, no de començar des d'una decisió tancada.

Mentre escric aquestes línies no conec el resultat del referèndum escocès. Demà sabrem si finalment ha sortit el sí o el no, però pel simple fet de posar les urnes als carrers, per la campanya duta a terme, per com s'han presentat, acceptat i escoltat totes les opinions, hi haurà un o dos països que ja han guanyat.

D'altres ja han sigut exemples per a la història: fem que Catalunya sigui la següent a la llista.

ANNA BRUGUERA SALA
GLASGOW

El carril bici de la Diagonal

El meu marit s'està jugant la vida cada dia anant pel minúscul carril bici de la Diagonal. El que havia de ser un carril que afavorís la seguretat dels ciclistes i pacifiqués el trànsit s'ha convertit en una trampa: és minúscul, sense cap mena de separador físic amb el carril de circulació de vehicles; no hi ha lloc per avançar, cosa que fa que les motos entrin i surtin constantment del carril bi-

ci per fer-ho i, per empitjorar-ho encara més, a partir de Muntaner i fins a Francesc Macià encara s'estreny més.

Davant les queixes, l'alcalde, el senyor Trias, s'empara en els números i diu que el carril compleix la normativa.

Què és més important, la normativa o l'evidència? La seguretat dels ciclistes hauria de ser la seva màxima prioritat. Com tant diu ell: “Pensi en les persones, senyor alcalde”.

MONTSERRAT AURIN
BARCELONA

(Con)formadors d'opinió

Entenc per conformadors d'opinió els tertulians, comentaristes i periodistes. Aquestes persones, en alguns casos, no es postulen clarament a favor o en contra de l'independentisme, per bé que la seva postura sovint es dedueix del context. I ja dic d'entrada que jo estic per la independència.

Sorprèn, però, que ningú parli del que ens espera si no assolim un moment en què siguem els amos de les nostres decisions col·lectives. Si ara cada vegada ens

gunta, cal dir, en primer lloc, que la consulta popular no referendària és un procediment merament consultiu. Per tant, el dret a decidir instrumentat a través de la consulta té uns efectes limitats: simplement permet conèixer la voluntat dels ciutadans i de les ciutadanes de Catalunya en relació amb l'estatus polític que voldrien. En segon lloc, la recent sentència 42/2014, sobre la declaració de sobirania del Parlament de Catalunya, ha entès que el dret a decidir és una aspiració política legítima i que té cabuda dins del marc constitucional –diu el Tribunal– permet tot tipus d'idees, fins i tot les contràries a la mateixa Constitució car tota ella és reformable. Per això la Constitució empara activitats adreçades a “preparar i defensar” l'aspiració política de reformar-la –segueix dient el Tribunal–, sempre que es respectin els principis democràtics, els drets fonamentals i la resta de mandats constitucionals. I per això nosaltres entenem que la consulta encaixaria perfectament en aquest concepte d'acte preparatori que legitima el Tribunal Constitucional. En conseqüència, i en funció dels resultats, la Generalitat de Catalunya podria instar, si es considerés oportú, les facultats de demanar la reforma constitucional que té reconegudes. Per tant, la pregunta i la consulta entren en l'àmbit de les seves competències i són constitucionals.

La llei de consultes no referendàries es perfila, així, com un altre instrument legal d'encaix constitucional per poder exercir el dret a decidir reconegut pel Tribunal Constitucional; només falta poder votar un cop convocada la consulta a l'empara d'aquesta llei.

collen més tant en el pla econòmic com en el cultural i també en el polític, què ens pot passar si ens rendim? Exceptuo els privilegiats d'ara i tots els que temen perdre alguna cosa amb el naixement del nou estat.

L'estat espanyol no sap dialogar, sols guanyar o perdre. En aquestes condicions, pensar en possibles canvis en la Constitució espanyola no és sinó ajornar la solució d'aquest contenciós a una data indefinida. És, per tant, quedar-nos sense cap horitzó a la vista. Mentrestant, però, nosaltres esdevindrem més pobres i ens haurem quedat sense rumb.

És el model d'estat i de cultura el que impugnem. Volem assemblar-nos als països europeus de l'entorn, amb democràcia i horitzó obert. Majoritàriament.

ROGER CABALLÉ
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

@diariARA facebook.com/diariARA @cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

ALLEN FRANCES

Psiquiatre

‘Jo acuso’ Alguns psiquiatres han etiquetat els últims anys com a malalties malestars emocionals com la tristesa o l'angoixa. Altres especialistes, com Allen Frances (Nova York, 1942), han aixecat la veu contra el que consideren excessos

“Tots podem ser malalts psiquiàtrics de manual”

MÒNICA L. FERRADO

Hi ha malalties de manual. I per als psiquiatres el manual de diagnòstic de referència és el DSM-5, la versió actualitzada el 2013 d'altres DSM (sigles en anglès de *Manual diagnòstic i estadístic de trastorns mentals*) anteriors. En aquells manuals previs hi havia participat el psiquiatra nord-americà Allen Frances. Ara Frances llança un *Jo acuso* a una professió que ha etiquetat com a malalties el que podem considerar, o abans es consideraven, condicions de la vida. El seu llibre *¿Somos todos enfermos mentales?* (Ariel) és un autèntic manifest contra el que considera excessos de diagnòstic psiquiàtric.

Fa 19 anys va participar en el manual de diagnòstic DSM-4. Per què critica la nova actualització?

Perquè medicalitza situacions de la vida que en realitat no són malalties, com ara la tristesa. Per exemple, davant una pèrdua, ja sigui d'un ésser estimat o de la feina, és normal sentir-se trist o angoixat, però no tot-hom desenvoluparà una depressió clínica. Un altre exemple és el trastorn per déficit d'atenció amb hiperactivitat (TDAH).

Per què se'ls n'ha anat la mà?

Per les ànsies d'ampliar, de ser més exhaustius i flexibles. Els meus col·legues estaven entusiasmats amb l'actualització que tenien entre mans, en poder afegir nous trastorns i flexibilitzar les normes de diagnòstic.

¿I al darrere no hi ha les empreses farmacèutiques?

A les farmacèutiques ja els va bé, esclar: se'n beneficien. Actualment els fàrmacs psiquiàtrics són el seu producte estrella. Els visitadors mèdics són els que més bé han donat a conèixer als metges què diu el DSM-5, els han instruït, han fet la millor campanya de màrqueting que es podia fer. Fins als anys 80, els DSM eren uns llibrets desconeguts que ningú llegia. Però a partir del DSM-3 es van convertir en una icona, un *bestseller* de la psiquiatria.

Tot plegat, una maquinària difícil de parar. Què proposa?

Entre altres mesures, acabar amb la publicitat directa al consumidor, amb els regals de les farmacèutiques als metges [a Espanya les dues coses estan prohibides], amb els agents comercials a les sales d'espera dels metges, amb el suport financer de les farmacèutiques a les organitzacions mèdiques, a les associacions de pacients i fins i tot als polítics... També cal tenir en compte que la sobremedicació no tan sols afecta la psiquiatria, sinó també malalties com ara la diabetis, la hipertensió, l'osteoporosi...

Vostè va participar en manuals anteriors. Per què ara es complica la vida criticant els col·legues?

Els professionals ens hem d'involucrar més en l'elaboració dels manuals, perquè el DSM-5 porta la psiquiatria per un camí equivocat, crearà noves epidèmies falses i afavorirà que s'incrementi l'abús dels medicaments. A causa dels excessos en els diagnòstics, moltes persones han passat a dependre de medicaments antidepressius, antipsicòtics, ansiolítics, somnífers i analgèsics. Actualment el 6% dels ciutadans són addictes als fàrmacs. Ens estem convertint en una societat d'addictes a les pastilles.

Per a les farmacèutiques tenir dependents dels seus productes és un gran negoci. ¿Es per això que no s'aprofundeix a evitar els efectes secundaris?

Sense cap mena de dubte. Fa molts anys que s'utilitzen els mateixos medicaments.

Amb quin nivell de tristor ens hem de medicar?

Primer cal fer un bon diagnòstic, i si realment és depressió veure com s'ha d'abordar. El que no es pot fer és prescriure medicaments quan s'està trist per una situació difícil. Els humans som forts, estem preparats per superar-ho des que vam aparèixer sobre la Terra. Els nostres avantpassats van sobreviure a situacions molt complicades i van superar la tristesa, l'angoixa, el pànic... Són emocions lligades a la pròpia supervivència.

¿El temps i l'amor són medicines més bones?

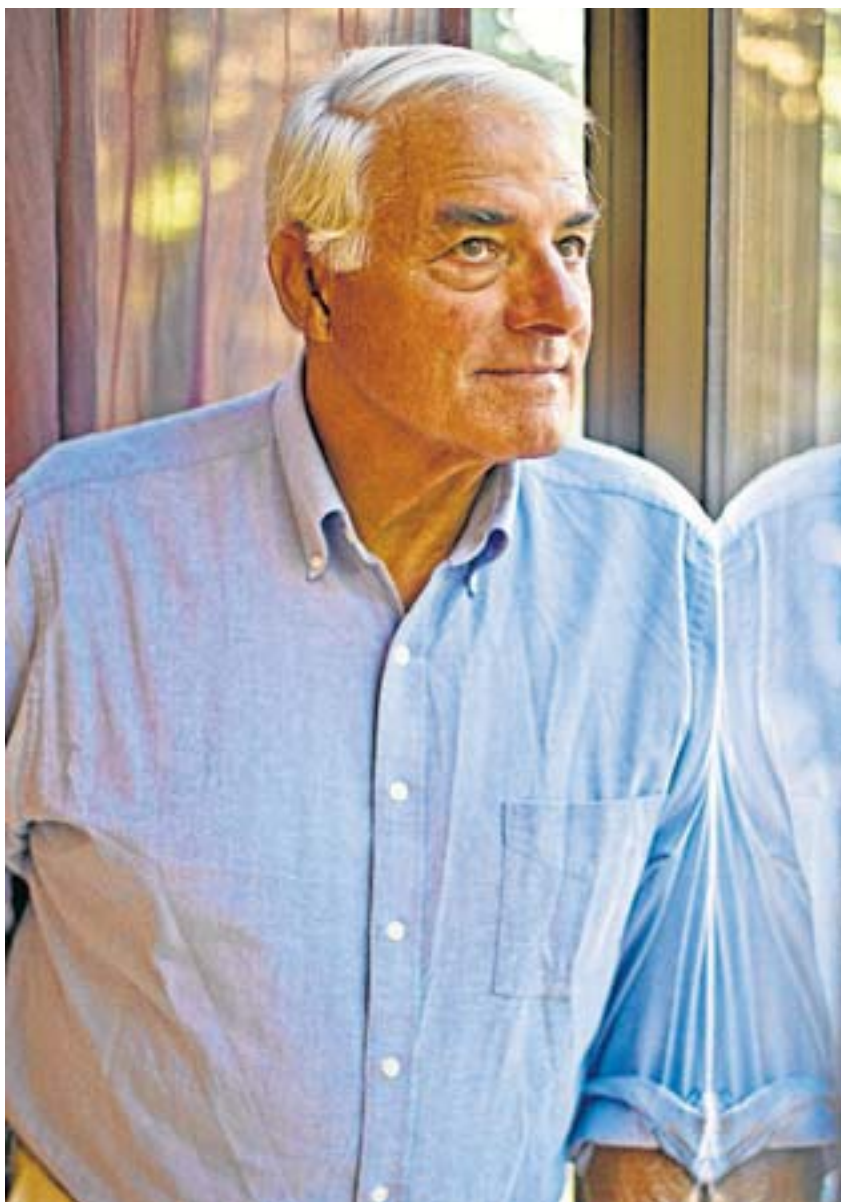
Sense cap mena de dubte. El temps permet pair les coses. I, d'altra banda, els professionals de la salut mental també necessiten disposar de més temps per als pacients. La psicoteràpia, a més, funciona molt bé, però requereix un altre tipus de dedicació.

¿S'ha passat a l'altre costat i està en contra dels psicofàrmacs?

No, queda clar que quan són necessaris són una eina que funciona. El que critico són els abusos.

¿Aquest suposat TDAH en els nens és probable que sigui resultat de la falta de temps dels adults?

Estar més moguts i irritables és la manera que tenen els nens de demostrar el seu malestar quan no se senten bé, i pot ser perquè troben a faltar la proximitat dels seus pares o perquè alguna altra cosa no funciona. De vegades els adults no sabem llegir els signes que ens envien els petits. Ells no es posen tristos com un adult, es posen irritables, no paren de moure's... El pitjor és que als Estats Units aquesta falsa epidèmia de TDAH ha provocat que en cada classe hi hagi almenys dos nens que prenen medicació. Una medicació que, a més, té conseqüències sobre el seu desenvolupament. ■

Allen Frances, fotografiat durant la seva visita a Barcelona, ha aixecat la veu contra bona part de la seva professió. XAVIER BERTRAL

“L'últim manual de diagnòstic psiquiàtric medicalitza situacions que no són malaltia, com la tristesa”

“Pels excessos en diagnòstics molta gent depèn dels medicaments. Un 6% de ciutadans hi són addictes”

ESTILS

El glamur dels anys 20 desfila per la Wedding Fashion Night Barcelona

Barcelona va acollir, des de dimecres fins ahir, el Gatsby Glam, la vuitena edició de The Wedding Fashion Night, un dels festivals nupcials més reconeguts a l'Estat, en què van assistir prop de 140 empreses i 5.400 persones. La cita estava ambientada en el glamur dels anys 20, i els alum-

nes de l'escola de disseny Artidi van ser els encarregats d'idear els estands d'algunes de les firmes participants. La *wedding planner* Cristina Pérez, impulsora de la Wedding Fashion Night Barcelona, ja va organitzar a l'estiu un festival nupcial, el Live Love, especialitzat en el públic gai.

'Street workout': quan e

Es practica només amb el pes corporal i els elements urbans, i els seus adeptes ho consideren un estil de vida que fomenta el respecte i la solidaritat

JOSEP PASTELLS
BARCELONA

Un 60% de les morts que es produeixen al món occidental estan causades per malalties cròniques: càncer, diabetis, obesitat. I en totes hi ha un mateix comú denominador: els factors de risc més comuns són el tabaquisme, la inactivitat física i l'alimentació poc adequada. Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), una ingesta escassa de fruita i verdura actua com a factor etiològic en un 19% dels càncers gastrointestinals i un 31% dels casos de cardiopatia isquèmica.

Ni politges, ni pesos, ni màquines. Els adeptes de l'*street workout*, una modalitat a mig camí entre la musculació i la gimnàstica olímpica, només necessiten fanals, pilones i jardins públics. Tot i que amb els elements del mobiliari urbà i amb les instal·lacions dels parcs de salut ja en fan prou, estan com un peix a l'aigua quan disposen d'estructures dissenyades expressament per a aquesta pràctica: paral·leles i barres que els permeten fer tota mena d'acrobàcies mentre exerciten la musculatura de tot el cos.

Aquest moviment va iniciar-se a Nova York als anys vuitanta, quan amants del hip-hop van començar a utilitzar espais públics per posar-se en forma i, sobretot, fer dominacions: penjar-se d'una barra amb els braços separats i totalment estirats per després flexionar-los i aixecar el cos fins que la barbeta sobrepassi la barra. L'esport de carrer, que també inclou exercicis com flexions a terra i en paral·leles, fondos, abdominals i una gran varietat d'accions espectaculars, es va anar posant de moda entre els més joves. Giant, el fundador del grup Bartendaz a Harlem, ho resumeix així: "La gent va començar a seguir-nos. Abans que ens n'adonéssim, tothom estava

fent *street workout*". Els primers campionats, que enfrontaven grups novaiorquesos, van precedir uns quants anys l'arribada dels primers vídeos a la xarxa, especialment a partir del 2005 amb la creació de YouTube. Des de llavors, el moviment no ha parat de créixer: "A la Xina, a Colòmbia, al Marroc, a Rússia, a Itàlia... No tenir diners per a un gimnàs ja no és cap excusa. Pots anar al parc i posar-te fort", afirma Giant. Malgrat això, subratlla que els practicants d'aquest esport no només volen lluir el físic: "Ens movem per valors com el respecte i la solidaritat. Volem millorar la nostra vida, i també la de la nostra família, la de la comunitat i la del món sencer. Es tracta que la gent s'ajudi, que s'uneixin i, si cal, truquin a la porta dels seus governs o ajuntaments per dir-los: «Volem un parc per entrenar-nos-hi»".

Un estil de vida a l'aire lliure

La realitat no desmenteix les paraules del creador de Bartendaz. Cada cop hi ha més grups, sobretot de joves, que s'entrenen a l'aire lliure. "No hi ha restricció d'edat, no hi ha límits", destaca Damian Vasilateanu, membre del club Bar Gladiators de Banyoles. Segons ell, "això és molt millor que anar al gimnàs, és un estil de vida". Vasilateanu, que anteriorment havia jugat a bàsquet, va començar a interessar-se per l'*street workout* l'agost de l'any passat. "M'entrenava allà on podia, sobretot al parc de salut de Can Sisó. Vaig progressar molt ràpid, però al cap de dos mesos em van haver de treure les plaques d'un braç que m'havien operat després d'una caiguda amb bici", explica. Van ser quatre mesos d'inactivitat forçosa molt ben aprofitats. "Com que a Banyoles no hi havia instal·lacions adequades, vaig contactar amb l'Ajuntament per demanar-los que creessin un parc específic, amb barres de ferro i alumini. "Em van dir

Els membres del club Bar Gladiators de Banyoles han aconseguit que l'Ajuntament amplii les instal·lacions dedicades a aquesta pràctica, que van iniciar a Nova York als anys 80 els amants del hip-hop, que van començar a utilitzar els espais públics per posar-se en forma: qualsevol fanal, pilona o jardí públic serveix per al seu propòsit.

CLUB BAR GLADIATORS

Arrenca el mercat gastronòmic Van Van

La primera edició del Van Van Mercat Gastronòmic arrenca avui al Parc de la Ciutadella, emmarcat dins l'oferta de les Festes de la Mercè. Durant 5 dies, el Parc s'omplirà de furgonetes i rulots de menjar, conegudes com a *foodtrucks*, amb ofertes gastronòmiques d'arreu del món i per a tots els gustos.

La moda italiana, al rescat dels monuments del país

Versace i Prada s'han unit per repartir-se els 3 milions d'euros que costarà restaurar les històriques galeries Vittorio Emanuele II, a Milà. Diverses firmes de moda inverteixen en la restauració de monuments històrics del país, com la Fontana di Trevi (Fendi) o l'escalinata de la Piazza di Spagna (Bulgari).

el carrer és un gimnàs

que sí i el març d'aquest any ja el vam poder estrenar. Ha tingut tant d'èxit que aviat s'ampliarà", diu. De moment hi han organitzat dos campionats. "Un d'oficis al juliol, perquè la gent ens conegués una mica, i un d'oficial al'agost, amb vint participants de Girona i Barcelona i més de cent espectadors", relata el jove banyolí, que s'entrena dues hores diàries i als 17 anys llueix una musculatura harmònica i uns abdominals envejables.

Cossos de gimnasta

Aquestes competicions, sovint publicades a les xarxes socials, cada cop abunden més per tot el planeta. Es basen en batalles d'un contra un de dos minuts de durada. Un jurat dictamina qui és el millor de cada exercici, que va superant rondes fins a arribar a la final. El 20 de setembre Bar Gladiators participarà en la Workout Fest de Calafell, "el campionat més important d'Espanya", segons remarca Vasilateanu. La competició, organitzada per Spartans Barz, es disputarà sobre la sorra de la platja i comptarà amb la presència de

l'actual campió del món en la disciplina, el francès Eryc Ortiz.

En treballar només amb el pes corporal, els efectes de l'*street workout* –combinat, evidentment, amb una dieta sana i equilibrada– són similars als que s'obtenen amb la gimnàstica olímpica: cossos musculars, definits i tonificats, sense tant de volum com el que acostumen a exhibir els culturistes. "Una hora d'entrenament produeix una acceleració del metabolisme que no s'aconsegueix en cap gimnàs", diu l'atleta francès Kevin Soler.

Malgrat el que pugui semblar, no és de cap manera un esport exclusiu dels homes. Cada cop hi ha més dones que s'hi apunten per guanyar força, resistència i control corporal. És el cas de la veneçolana Yuni Pestano, molt activa a les xarxes socials. Pestano té publicats a YouTube vídeos en què difon els seus mètodes d'entrenament i anima les dones a familiaritzar-se amb les barres. "Encara n'hi ha que fan cas d'aquest mite absurd que si practiquen certs exercicis el seu cos acabarà semblant el d'un home", comenta Pesta-

no. Una prova de la falsedat d'aquesta creença són les imatges que es poden trobar a la pàgina de Facebook de Street Workout Girls, plenes de físics atlètics i proporcionats. Independentment de si es tracta d'homes o dones, els principiants comencen amb exercicis bàsics –dominacions, fondos, flexions i abdominals– per adquirir la força necessària per passar a moviments més complexos. "Val més fer bé els exercicis que fer-ne molts", aconsella Yuni Pestano. "La perseverança és bàsica, i també les ganes de millorar", apunta el mexicà Jair Villarreal, de l'Urban Workout Monterrey, un club que es va introduir en aquest esport observant vídeos d'atletes russos i ucraïnesos. "Vam fixar-nos en les seves tècniques i les vam anar modificant per muntar les nostres pròpies rutines. Tot i que al principi cal enfortir els braços, es treballen tots els músculs", comenta Villarreal. La majoria dels adeptes a aquest esport prefereixen entrenar-se en grup, però sempre hi ha excepcions. Una de les més notòries és la del lletó Daniels Laizāns, que als 14 anys ja és campió del seu país. "M'entreno quasi cada dia. Fer-ho amb companys o amics és més divertit, però quan estic sol em concentro més bé i penso només en mi", declara Laizāns. Als campionats de *street workout*, sovint amenitzats per música de DJs, acostuma a haver-hi tres categories: estil lliure (amb moviments gimnàstics i aeròbics), resistència (cal fer les màximes repeticions possibles de moviments bàsics) i força màxima, en què els exercicis es fan amb pesos addicionals. "Al principi tens por de caure, però amb el temps aprens a fer els moviments i deixar-te anar", explica el banyolí Damian Vasilateanu.

Un esforç intens

Mantenir certes postures sobre la barra en contra de la gravetat requereix un esforç intens. Un dels exercicis més practicats consisteix a fer una dominació i, tot seguit, acabar amb un fondo sobre la mateixa barra. També són molt coneguts els abdominals isomètrics: panxa avall, recolzats en els colzes i les puntes dels peus, els atletes conserven la posició horitzontal concentrant la força a l'abdomen. Un dels més espectaculars és la bandera humana: s'agafen d'una barra o un fanal, amb un braç més amunt que l'altre, i mantenen les cames estirades i paral·leles al terra. —

10 AVANTATGES de l'"street workout"

● No cal gastar diners en un gimnàs

No cal apuntar-se a cap gimnàs. N'hi ha prou amb les ganes de fer exercici i amb uns quants elements del mobiliari urbà.

● Pràcticament qualsevol espai serveix

És relativament senzill trobar un espai on practicar-lo, encara que sigui fora de la ciutat habitual.

● Es pot aprendre per internet

Les xarxes socials i YouTube són plenes de vídeos per aprendre a practicar-lo des del nivell més bàsic.

● No hi ha horaris

Es pot entrenar en grup o en solitari. No hi ha horaris i s'entrena a l'aire lliure.

● Els progressos es noten ràpid

Fins i tot el nivell més elemental de l'*street workout* proporciona progressos importants en la forma física.

● Marca els músculs i augmenta la força

Ajuda a guanyar força, a marcar i definir els músculs i també a augmentar la resistència corporal de qui en practica.

● Se centra en pectorals i abdominals

Treballa tot el cos, però en surten especialment beneficiats l'esquena, els pectorals, els bíceps i els abdominals.

● Millora la postura i la flexibilitat

Serveix per adquirir flexibilitat, coordinació i una bona postura corporal.

● Fa cremar moltes calories

Com que es treballen diversos músculs alhora, es cremen moltes calories. Per tant, és un mètode excel·lent per perdre greix.

● Té un efecte socialitzador

Acostuma a tenir un efecte socialitzador, tant als espais a l'aire lliure com a les xarxes socials on es difonen les trobades.

CULTURA

El Suprem qüestiona la llei de la propietat intel·lectual de Wert

El Tribunal Suprem elevarà al Tribunal de Justícia de la UE una pregunta sobre la legalitat d'una de les mesures de la nova llei de la propietat intel·lectual: el fet que la compensació per còpia privada vagi a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat. El Suprem dubta que això s'ajusti a la le-

gisllació europea. De fet, tres entitats de gestió van denunciar-ho, perquè creuen que qui hauria de pagar els efectes de la pirateria són els fabricants de suports i equips. Segons el ministeri de Cultura, la llei continua vigent, malgrat aquest procés. Actualment, s'està tramitant al Senat.

Les imatges inèdites del cop d'estat

Una exposició recupera l'obra del cineasta i fotògraf Josep Maria Rosal oblidada durant 50 anys

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

Josep Maria Rosal i d'Argullol (Manresa, 1908 - Bogotà, 1983) va capturar amb les seves fotografies alguns dels moments més convulsos dels primers dies de la Guerra Civil. Es va moure pels carrers de Barcelona, hores després que Franco s'alcés contra la República. Apassionat pel patrimoni artístic i arquitectònic, va immortalitzar la destrucció d'algunes esglésies durant els aldarulls. Després de la derrota republicana, va realitzar i dirigir diferents documentals. De tota la seva obra, però, se'n va perdre el rastre quan el 1955 va marxar a viure a Colòmbia. Des d'avui, part d'aquest material inèdit es podrà veure al Centre Cultural el Casino de Manresa.

"És un testimoni excepcional dels anys 1920 a 1940", assegura l'historiador Joaquim Aloy, comissari de l'exposició amb Conxita Parcerisas. Part de tot allò que va captar la mirada de Rosal s'ha pogut recuperar, perquè el juliol del 2012 els familiars manresans del fotògraf i cineasta van donar a l'Ajuntament de Manresa unes 3.000 imatges que va deixar a Catalunya. "Tot aquest material havia quedat oblidat a la seva residència manresana. L'obra que es va endur a Colòmbia no ha tornat", diu Aloy. L'historiador i comissari de l'exposició explica que es va cartejar amb Rosal a principis dels anys 80: "Tenia moltes ganes de venir a Manresa i portar el material que tenia a Colòmbia, però no hi va ser a temps perquè va morir el 1983", afegeix.

Fogueres a la plaça Catalunya

Rosal va retratar la vida quotidiana i política de la Manresa de la dictadura de Primo de Rivera i de la República. Però les fotografies més impactants són les que va fer el 19 i 20 de juliol del 1936 a Barcelona. Els franquistes creien que la capital catalana seria una presa fàcil. Però es van trobar amb una oposició difícil: les forces d'ordre públic i les importants masses de militants obrers. Aquelles hores van ser convulses i es van enderrocar temples i esglésies. El fotògraf i cineasta manresà en va ser testimoni: "Sempre duia la càmera a sobre. Va captar les destrosses produïdes a l'església de Betlem de Barcelona, incendiada el juliol del 1936, o les fogueres amb mobili-

BARCELONA, JULIOL DEL 1936
01. Cadàvers profanats a la porta de l'església del convent del passeig de Sant Joan. 02. Foguera de mobiliari religiós, després del fracàs de la revolta militar. 03. Aquesta altra imatge, que també va captar Agustí Centelles, assenyalava el lloc d'un dels primers caiguts de la República. 04. Josep Maria Rosal. JOSEP MARIA ROSAL. ARXIU COMARCAL DEL BAGES.

liari eclesiàstic a la plaça Catalunya", detalla Aloy. Rosal va continuar com a cineasta després de la derrota republicana: "Era fill d'una família adinerada i de drete. El seu pare havia sigut alcalde durant la dictadura de Primo de Rivera. Josep Rosal era progressista i catalanista, la peça que no encaixava a la família.

Exili
Va marxar a Colòmbia buscant més possibilitats professionals

Però si ell va poder continuar treballant i no va ser represaliat segurament va ser gràcies a la influència de la seva família", reflexiona Aloy.

El fotògraf i cineasta es movia en el cercle intel·lectual manresà. Es va casar amb una actriu i escriptora argentina, Nina Martín. "Segurament es van conèixer perquè ella era a Manresa mesos abans de la Guerra Civil buscant escenaris per a una pel·lícula. Quan, a partir del 1940, Rosal es va dedicar pràcticament només al cinema, ella li escrivia els guions", explica Aloy.

Premiat a la Biennal de Venècia

El manresà es va dedicar especialment al cinema de divulgació mèdica i científica, amb documentals com *La rabia*, *Epilepsia* o *La transplantació de còrnea en Espanya*. Aquest últim film es va rodar a la Clínica Barraquer de Barcelona i va ser guardonat a la Biennal de Venècia l'any 1950. *El color de tus ojos*, que es va filmar a Lloret de Mar el 1952, va estar durant més de dos

mesos al Coliseum de Barcelona. Rosal també va fer documentals sobre la música de Montserrat o els habitatges del Congrés Eucarístic. El 1955, però, va decidir emprendre el camí cap a l'exili: "Si va marxar a Colòmbia segurament és perquè va veure que allà hi havia més possibilitats professionals. A ell l'apassionava el cinema", assegura Aloy.

A Colòmbia va aconseguir viure de la seva passió. Va continuar fent documentals de temes científics, però també sobre patrimoni i antropologia. Col·laborava amb diferents revistes i va ser el fotògraf oficial del Teatro Colón: "Era força reconegut. El 1966 a la inauguració d'una exposició de fotografies seves, hi va anar el president de Colòmbia", detalla Aloy. Les pel·lícules de Rosal es van entregar a la Filmoteca de Catalunya, mentre que les fotografies es van dipositar a l'Arxiu Comarcal del Bages. Amb l'exposició, que ha tret de les caixes imatges oblidades durant 59 anys, es recupera el testimoni de Rosal. ■

Barcelona restaurarà i obrirà al públic els Pavellons de la Finca Güell, obra d'Antoni Gaudí

L'Ajuntament de Barcelona invertirà 900.000 euros a restaurar els Pavellons de l'antiga Finca Güell, obra d'Antoni Gaudí. La Universitat de Barcelona, propietària del recinte des del 1950, el cedeix durant els deu anys vinents al consistori, que li pagarà 100.000 euros

al'any. Les obres, que acabaran el 2016, constaran d'una restauració integral del conjunt, declarat Patrimoni de la Humanitat de la Unesco, i l'adequació de l'entorn. L'Ajuntament l'obrirà al públic i, amb el preu de l'entrada, finançarà la costosa rehabilitació. El recin-

te dels Pavellons Güell comprèn els dos edificis construïts per Gaudí –les cava-llerisses i la caseta del guarda– i un jardí que inclou la porta del Drac. Fins ara, l'espai, ubicat a les Corts, només es podia visitar de manera concertada els cap de setmana. Per als veïns, serà gratis.

Antoni Pladevall guanya el Prudenci Bertrana de novel·la

Manuel Forcano, Francesc Puipelat i Marta Rovira, els altres Premis Literaris de Girona

JOSEP PASTELLS
GIRONA

L'osonenc Antoni Pladevall va rebre ahir a la nit el principal guardó dels Premis Literaris de Girona, el Prudenci Bertrana de novel·la –dotat amb 30.000 euros–, gràcies a unes memòries literaturitzades de la seva infantesa. *El dia que vaig fer vuit anys*, que serà publicat per Columna, conté una trentena d'estampes que dibuixen “aquell nen que va ser pesat per l'avi amb la mateixa bàscula amb què pesava les patates i el blat”, va explicar Pladevall. El record d'aquell instant en què l'avi va assignar-li “un pes físic i emocional” desencadena una sèrie d'evocacions que el duen dels vuit als quinze anys i contenen imatges tan inesborrables com la matança despiedada de 42 escorpins, la iaia arrossegada pel corrent riu avall després de caure d'una passarel·la, l'esclafament a cops de puny d'un ratolí que se li enfilava pel camal dels pantalons, l'avi ferit de mort o el pare sent víctima d'un atac d'ira desproporcionada. Entre la fascinació i la vergonya, entre la il·lusió i la pau, Antoni Pladevall poua records intensos i punyents que li permeten constatar que, malgrat que aquell nen ja no hi és, Pavese tenia raó quan va dir que recordar una cosa equival a veure-la per primera vegada.

El barceloní Manuel Forcano va afegir ahir al seu currículum el premi Miquel de Palol de poesia, dotat

amb 2.400 euros i publicat per Proa. *Ciència exacta* parteix de la tercera llei de Newton –“Sempre que un cos exerceix una força sobre un altre, aquest segon cos exerceix una força igual i de sentit contrari sobre el primer”– i la utilitza com a metàfora amorosa. Forcano va revelar que l'obra parla d'amor, desamor, desig i desdesig. El llibre consta d'una quarantena de poemes que poden entendre's com una seqüència de reflexions, emocions i records.

Una Transició poc democràtica

El premi Carles Rahola d'assaig va ser per a *La Transició franquista*, obra de la banyolina Marta Rovira Martínez, que, a més de rebre 6.000 euros, publicarà el seu estudi amb l'Editorial Pòrtic. “No es pot parlar de transició democràtica, sinó, en tot cas, de transició a la democràcia”, opina Rovira. “Tot plegat no és res més que una gran operació política de memòria, fins al punt que la Transició s'explica sense contradir el franquisme”, lamenta.

Al balaguerí Francesc Puigpelat la via shakespeariana continua donant-li bons resultats. Després d'*El retorn de Macbeth* ha escrit *Romeu i Julieta. Segona part*, la novel·la amb què ha obtingut el Ramon Muntaner de literatura juvenil: 6.000 euros i la publicació amb Estrella Polar. “Un dia la meua dona parlava amb una amiga que li va dir que, posats a fer segones parts, per què no m'atrevia amb *Romeu i Julieta*. Jo vaig respondre en broma

PREMIS QUE MIREN AL PASSAT

01. Antoni Pladevall va rebre el Prudenci Bertrana a l'Auditori de Girona. 02. El poeta Manuel Forcano, premi Miquel de Palol. 03. Francesc Puigpelat imagina la segona part de *Romeu i Julieta*. 04. Marta Rovira investiga *La Transició franquista*. DAVID BORRAT

Memòries Pladevall evoca imatges inesborrables dels 8 als 15 anys

que si de cas podia fer-ne una versió zombi. Després de pensar-hi uns dies la vaig tenir enllestida en tres setmanes”, va comentar Puigpelat. L'obra no és gens sangonosa, adverteix. “Un dels moments culminants en escriure-la va ser posar el títol de la quarta part: *El divorci de Romeu i Julieta*”.

Els altres dos guardons de la nit van ser per a Lluís Gavalà, que va

rebre el Cerverí de lletra de cançó, per *Me'n vaig*, i per a l'Associació d'Editorials Independents, que va obtenir el premi Lletra a la millor iniciativa digital sobre literatura catalana, dotat amb 1.200 euros, per la plataforma Llegir en Català. Durant la vetllada es va retre homenatge a Modest Prats, que va morir fa mig any i va ser un dels principals impulsors del premi Bertrana. —

PENSAMENTS SECRETS
DE DAVID LODGE

ÀLEX CASANOVAS MERCÈ PONS
DIRECCIÓ LLUÍS SOLER
FINS EL 26 D'OCTUBRE

UTOPIA
ara.cat ticketea.com

MÚSICA

El Brasil tel·lúric de Roger Mas

El músic de Solsona enlluerna al Mercat de Música Viva de Vic

Crònica

XAVIER CERVANTES
VIC

El gestos tenen un gran valor dalt de l'escenari. Ahir, en el concert inaugural del 26è Mercat de Música Viva de Vic, Roger Mas va tancar la primera cançó aixecant el puny, advertint els músics que era el final de la peça. Quedava clar qui manava. Al cap i a la fi, pràcticament tot el que va sonar a L'Atlàntida eren composicions seves. Però, tot seguit, i al contrari del que dicten les convencions, Mas va presentar els músics que l'acompanyaven: el percussionista brasiler Ari Colares, el clarinetista tarragoní Roger Conesa i, esclar, Benjamim Taubkin, el pianista amb qui ha regirat una part del seu cançoner fins a trobar els temes que amb més naturalitat podien amarrar-se de la poètica rítmica i harmònica brasilera.

El gest va ser prou eloqüent: aquest projecte només és possible amb la participació de tots quatre. Com ja havia anunciat Mas dimecres, la immersió brasilera no implicava convertir la platea de L'Atlàntida en un sambòdrom. I Taubkin ho va recordar durant el concert: "El Brasil no és només un ritme, sinó que té molta música tradicional viva". Aquesta riquesa, treballada amb delicadesa i molta mà dreta al piano, va perfumar una actuació de poc més d'una hora que va començar amb el *Preludi* de Verdàguer, solemne com correspon a una cançó tel·lúrica, però amb un tractament minimalista molt acurat. Mas i Taubkin

Benjamim Taubkin i Roger Mas durant el concert d'ahir a L'Atlàntida. PERE MASRAMON / MMVV

han pres un parell de decisions molt sàvies. La primera, fugir alhora de versions estripades i de solucions esteticistes. La segona, concedir a dinàmiques pròpies del jazz la responsabilitat de lligar-ho tot. En alguns moments hi va haver diàlegs de solos, com va passar a *Volant* entre la percussió i la guitarra elèctrica, i a la part final de *Nina dorm*, en què Mas va ser un espectador més de les evolucions lliures d'un trio de piano, percussió i clarinet.

El relat del concert, conduït per la veu profunda de Mas, va anar creixent en intensitat, ja fos amb elements sorprenents com el solo inicial de *berimbau* a *Despertar a*, amb la profunditat rítmica que Conesa va afegir tocant el baix a *I la pluja es va assecar...*, amb la cruesa blues de *La cuca fera* o amb l'enlluernadora conversió a la *bossa nova* de *Llums de colors*.

Naturalitat
Les cançons es van amarrar de la poètica rítmica i harmònica brasilera

Cap al final, Mas va lamentar que tot aquest projecte s'esfumés en una hora. Pot estar tranquil, perquè els festivals de jazz haurien de barallar-se per programar aquest projecte.

Premi als cants oblidats

Abans del concert es va entregar el premi Puig-Porret, dotat amb 10.000 euros, al millor projecte de creació musical. El guanyador ha sigut *Cants oblidats. Explorant el llegat dels cantadors gitanos catalans*, una iniciativa artística i de recerca del Taller de Músics. El treball, que s'estrenarà a Vic el 2015, se centra en Joan Clota, *Nen*, vocalista i compositor d'Hostafrancs hereu d'una nissaga de cantadors coneguts per la interpretació del tanguillo català, un dels pocs cants vius del flamenc català. —

Lucas Masciano recupera els temps de la música al carrer

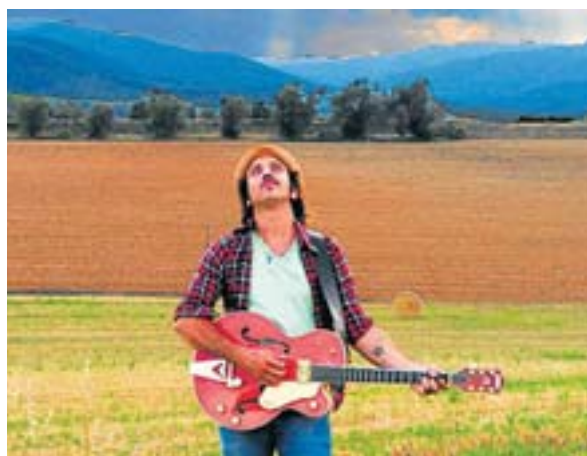
X.C.
BARCELONA

L'argentí Lucas Masciano (Chivilcoy, 1977) les ha vistes de tots colors abans d'enregistrar *De París a Transilvania* (2014), el disc que presenta avui al Teatro Latino de Barcelona (20.30 h). "Necessitava tornar a reviure el que sentia quan vaig començar en la música", explica Masciano sobre la gestació d'un disc sense restriccions estilístiques, però amb detalls que revelen la influència de les músiques balcàniques.

Per fer net, va viatjar a l'Índia, tot i que per a aquest músic que viu a Barcelona des del 2002 el lloc no era tan important com el viatge. "No podia seguir més amb el circ. Ho vaig deixar tot: la casa, el cotxe, la nòvia, l'estudi, el mànager, els músics. Necessitava trobar-me amb mi mateix musicalment, però sobretot personalment", recorda. El circ del

qual parla era un món musical en què no es trobava a gust, tot i l'èxit de discos com *Todo bien* (2008), amb el qual va fer una gira amb El Canto del Loco. "Estava ficat en el circuit musical de les ràdios i de les gales en *autoplay*. I m'hi vaig sentir incòmode", diu. Ara volia recuperar les sensacions que va experimentar quan va publicar *Al diablo con todo* l'any 2003, quan tenia clar que feia "música popular per a la gent".

Lucas Masciano va ser un dels molts músics d'arreu que es van instal·lar a Barcelona a principis del segle XXI, atrets per la fama d'una ciutat on "es podia tocar al carrer". "Jo guanyava mil euros al dia tocant al carrer. Hi anava dos o tres dies a la setmana, i venia cent discos cada dia. El desembre del 2003 vam facturar 18.000 euros, un contrabaixista i jo tocant a pèl, sense equip de so. Ens van venir a buscar tres discogràfiques, perquè en vuit mesos havíem venut 25.000 maquetes", re-

Lucas Masciano presenta avui el disc *De París a Transilvania* al Teatro Latino. ALICIA MÚSICA

Records
"Guanyava mil euros al dia tocant al carrer", diu Masciano

corda. Les coses han canviat molt, sobretot des de l'aprovació l'any 2006 de l'ordenança municipal que regula la música al carrer. "No sé per què van carregar-se una cosa tan romàntica que tenia la ciutat. Entenc que les èpoques canvien, però m'agradaria que es pogués tocar al carrer. Seria meravellós. A vegades, si fèiem molt de soroll, la policia ens deia alguna cosa, però era una època lliure i molt rica", diu. —

TEATRE

Fantàstics intèrprets per a l'homenatge a Lou Reed

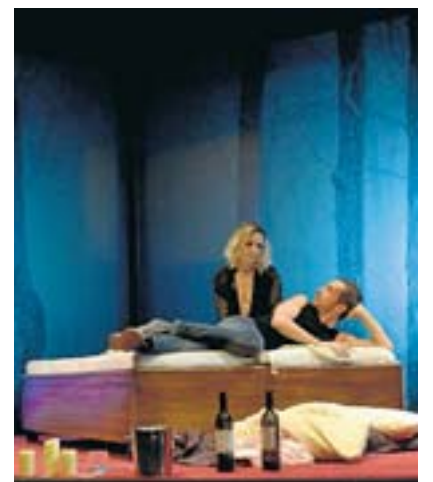
Crítica

SANTI FONDEVILA
BARCELONA'Desde Berlin' TEATRE ROMEA
17 DE SETEMBRE

Berlin (1973) és el tercer disc en solitari de Lou Reed i és cert que no va ser ben rebut per la crítica quan va publicar-lo i no va tenir ni tan sols gira de presentació. El director del Teatre Remea, Borja Sitjà, és un fan –i amic íntim– de Lou Reed i, en el seu debut com a artífex de la programació del teatre del carrer Hospital, ha volgut retre-li homenatge amb una producció tan arriscada des del punt de vista comercial –perquè exigeix una certa curiositat del públic– com interessant des del punt de vista artístic. I ho és gràcies sobretot a l'entregada i brillant interpretació de Nathalie Poza i Pablo Derqui. Poza és una prostituta vella per dintre i bella per fora que plora el seu destí, que hauria volgut força més convencional. Commou la seva sinceritat. El macarró de Pablo Derqui busca la mort en vida. Convincent, seductor. Tota una creació.

La història és la mateixa del disc. La del proxeneta Jim i la prostituta Caroline. I ens l'expliquen amb un recitat de frases en les quals s'amaguen fragments de les lletres del disc barrejats amb la descripció del fracàs vital dels protagonistes. És una funció que avança amb rampells d'emocions i imatges poderoses. El director de l'espectacle, Andrés Lima, ha dit que havien creat un poema audiovisual. I, a grans trets se n'ha sortit, ja que la funció respon a les atmosferes dels anys 70 quan la llibertat es precipitava pels corriols de l'alcohol, les drogues i el sexe.

Berlin és un disc fosc i ombrívol que esdevé un espectacle postmodern amb certa psicodèlia visual però que, si no fos pels intèrprets, podria resultar un punt anodí. —

Dos entregats Nathalie Poza i Pablo Derqui. DAVID RUANO

CINEMA

Murieron por encima de sus posibilidades, d'Isaki Lacuesta, es projecta fora de concurs. FESTIVAL DE SANT SEBASTIÀ

Sant Sebastià, entre el glamur i el compromís polític

El cinema sobre ETA irromp en la 62a edició del festival

XAVI SERRA
ENVIAT ESPECIAL A
SANT SEBASTIÀ

No és extraordinari que al Festival de Sant Sebastià hi arribin films sobre ETA. Només cal recordar la polèmica estrena de *La pelota vasca*, la Concha d'Or guanyada per *Días contados* o la recent *Asier ETA biok*, projectada l'any passat. Però la coincidència de dues cintes sobre el tema en l'edició que se celebra des d'avui i fins al 28 de setembre –una de les quals en competició oficial– fa inevitable preguntar-se si la treva d'ETA també ha arribat al cinema. *Lasa y Zabala*, de Pablo Malo, lluitarà per la Concha explicant en clau de thriller jurídic el cas més conegut de la guerra bruta de l'Estat contra ETA, la tortura i assassinat (a pocs quilòmetres de Sant Sebastià, per cert) de dos terroristes per part d'un comando dels GAL. *Negociador*, per la seva banda, s'acostarà a les frustrades converses de pau entre el president dels socialistes bascos, Jesús Eguiguren, i els líders de la banda, però observades sota la

mirada corrosiva i atenta al detall còmic de Borja Cobeaga. Dues formes antagòniques d'abordar la qüestió però amb les quals el cinema pot ocupar el seu lloc en el nou context polític del País Basc.

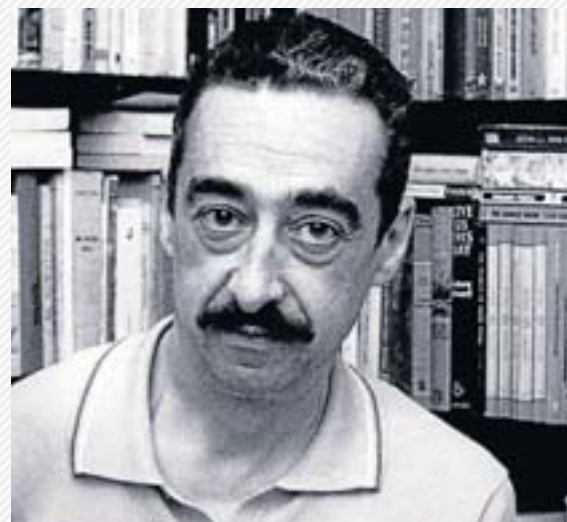
Per descomptat, al festival no tot serà compromís polític. Sant Sebastià tornarà a escoltar la cridòria dels caçadors d'autògrafs i *selfies*. Per Sant Sebastià hi desfilaran els premis Donostia Denzel Washington i Benicio del Toro, Jessica Chastain, Charlotte Gainsbourg, Noomi Rapace (la Lisbeth Salander de *Millennium*), Viggo Mortensen, Antonio Banderas (presentant la seva incursió en la ciència-ficció *Autómata*) i un Pedro Almodóvar en qualitat de productor de la comèdia argentina *Relatos salvajes*.

Des d'un punt de vista cinematogràfic, les expectatives són notables. Sant Sebastià presentarà les noves cintes del guanyador de la Concha d'Or François Ozon (*Une nouvelle amie*), el retrat de l'escena electrònica francesa firmat per Mia Hansen-Love (*Eden*) i el thriller criminal *La entrega*, debut a Hollywood del belga Michaël R.

Roskam amb guió del novel·lista Dennis Lehane. Avui inaugurarà el festival l'adaptació al cinema de la sèrie d'acció *L'equalitzador* i el tancarà *Samba*, que reuneix l'equip de la taquillera *Intocable*: Olivier Nakache i Éric Toledano a la direcció i Omar Sy de protagonista.

El cinema espanyol tampoc faltirà a la cita. El sevillà Alberto Rodríguez aspira a repetir l'èxit de crítica i públic de *Grupo 7* amb el thriller criminal *La isla mínima*, i el madrileny Carlos Vermut, després de la gran rebuda en cercles cinèfils de *Diamond flash*, podria consagrar-se amb la pertorbadora *Magical girl*. També en secció oficial, Isaki Lacuesta no podrà tornar a guanyar la segona Concha d'Or perquè la seva comèdia gamberra sobre la crisi econòmica, *Murieron por encima de sus posibilidades*, està fora de competició. Completen la representació catalana el documental sobre el cineasta Basilio Martín Patino *La décima carta*, de la barcelonina Virginia García del Pino, i el retrat que fa el també barceloní Hermes Paralluelo d'un matrimoni octogenari a *No todo es vigilia*. —

LA MILLOR NARRATIVA EN CATALÀ DEL SEGLE XX

Una reivindicació de l'altre Pedrolo

El cantautor Cesc Freixas ha arribat a titular un disc seu com una novel·la de Manuel de Pedrolo. *Tocats pel foc* (2012) volia homenatjar l'escriptor de l'Aranyó i tota la literatura que va quedar oculta rere l'èxit d'*El mecanoscrit del segon origen*. "Pedrolo és un dels escriptors més prolífics de la literatura catalana moderna. Té una quantitat d'obres publicades, i de diferents gèneres, que fa tremolar", afirma Freixas, que lamenta que no es conegui prou. Una de les seves novel·les és *Cendra per Martina*, un dels llibres que es pot aconseguir amb la col·lecció d'*Obres Mestres de la Narrativa Catalana del segle XX* que impulsa l'ARA. Va ser escrita a mitjan anys 60 i reflecteix la societat de la primera postguerra a través d'un triangle amorós format per dues germanes i l'Adrià, un exsoldat marcat per la guerra. L'obra és un mirall d'aquella vida oprimida i reflecteix també la biografia de l'autor. "Pedrolo tenia la capacitat de retratar la realitat, de reivindicar-la o criticar-la, i convertir-la en literatura". Freixas destaca el compromís polític, nacional i social de l'autor: "Utilitza la cultura com a eina per qüestionar la realitat i entendre-la des d'un altre punt de vista".

CENDRA PER MARTINA
MANUEL DE PEDROLO

Doble entrega
Aquest cap de setmana, dos llibres més per 9,95 €

SALA CIUTAT

ESPAI D'INSPIRACIÓ DE BARCELONA

EXPOSICIÓ Entrada gratuïta Del 18/09 al 07/11

DISSENY
BARCELONA
BEIJING

C. Ciutat, 2

bcn.cat/salaciutat

DESIGN BARCELONA BEIJING

Ajuntament de Barcelona

BARCELONA inspira DNA

PLAY

@ARA_play

AVALON

Belle & Sebastian: el musical

Stuart Murdoch debuta com a director a 'God help the girl' portant al cinema les seves pròpies cançons

CINEMA

Més enllà dels tòpics de la ciutat postindustrial (pobresa, alcoholisme, exclusió social) i les curses de ionquis a ritme del *Lust for life* d'Iggy Pop, hi ha un Glasgow de refinada sensibilitat pop, afrancesat, sensible i lletraferit. És el Glasgow de les cançons de Belle & Sebastian, un dels grups de pop definitius de les últimes dues dècades. El seu líder i compositor, Stuart Murdoch, s'estrena ara en la direcció de cinema amb el musical *indie* per excel·lència, una celebració agredolça del pop que trasllada a la pantalla les cançons que Murdoch va escriure per al seu projecte paral·lel, *God help the girl*. Però ni tan sols ell pot assegurar si va ser primer l'ou o la gallina, és a dir, les cançons o la història de la pel·lícula. "Les dues coses van néixer al mateix temps -diu-. La cançó del títol em va arribar mentre anava en bici i va ser com si la sentís per la ràdio, però sempre vinculada a uns personatges i una escena. A partir d'aquí vaig escriure més història i més cançons".

La particularitat del projecte va ser que, a diferència dels àlbums de Belle & Sebastian, les veus havien de ser femenines. Murdoch va fer un càsting de cantants i el 2009 va aparèixer el disc

God help the girl. "Sabia perfectament que les pel·lícules són molt difícils de produir. Així que publicar primer el disc va ser una elecció pràctica, però també fruit de la impaciència. No podia esperar més. A més, calia aprofitar que les companyies de discos encara es refiaven de mi. Però, mira, al final també vam aconseguir fer la pel·lícula".

LA HISTÒRIA DE *God help the girl* gira al voltant de l'Eve, una noia que no passa el seu millor moment: lluny de casa, sense amics, internada en un centre per lluitar contra la depressió i els trastorns alimentaris... Tot això, esclara, passarà a un segon pla quan l'Eve entri en contacte amb el guitarrista James i la seva alumna Cassie i tots tres prenguin l'única decisió lògica en un musical pop: formar un grup. La inspiració de Murdoch prové de la seva pròpia biografia: "Quan tenia 18 o 19 anys vaig passar per una situació força similar a la de l'Eve -confessa el director-. Em trobava molt malament i ningú sabia dir-me què em passava, així que vaig haver-me'n d'ocupar jo mateix. Vaig patir una gran sensació d'aïllament durant anys. Però el punt en què la meua història i la de l'Eve més s'assemblen és que aquella va ser l'època en què vaig començar a escriure cançons. La música, d'alguna manera, va ser la meua salvació".

Murdoch no s'enganya, però, sobre el potencial de la música per esborrar tots els mals. En un moment del film, una doctora fa servir la piràmide de necessitats bàsiques de Maslow per fer entendre a l'Eve que la música no pot ser el seu únic suport. "Hi ha un moment en la vida en què penses que la música ho és tot. Quan un metge em va posar la piràmide com a exemple vaig pensar «sí, d'acord», però tant me feia. Ara, en canvi, penso que tenia molta raó", afirma.

Passar de la música al cinema no ha sigut gens fàcil per a Murdoch. "Comparada amb el cinema, la música pop és un passeig -comenta-. Per fer una pel·lícula cal treballar 10 vegades més que per fer un disc". Tot i el repte i la seva falta d'experiència, Murdoch no es va deixar intimidar pel cinema: "Abans de començar a rodar, algú em va dir: «Oh, Déu meu, no pots dirigir un musical si no has vist *West Side story*». Però no penso fer-ho! Si entrés en aquesta dinàmica sempre estaria espantat. Potser és millor haver vist *Grease*, *A hard day's night* o *Willy Wonka i la fàbrica de xocolata*, que són musicals pop que vaig veure de petit i que estimo de tot cor. Has de gaudir de les coses que fas".

Una de les coses que va donar a Murdoch la confiança per encarar el salt a la direcció va ser el repartiment: Emily Brown (la Babydoll a *Sucker punch*) com la fràgil i complicada Eve, Olly Alexander en la pell del setciències del pop James, i Hannah Murray (la Gilly de *Joc de trons*) com la seva innocent alumna Cassie. "Sabia que un cop trobés el càsting tot aniria bé", diu.

Des de l'enyorança agredolça i un entusiasme gairebé naïf, *God help the girl* entona un cant al grup de pop com a bombolla de felicitat en la qual l'èxit ni tan sols forma part de l'equació. El

mateix Murdoch recorda els seus inicis com "un enamorament que va durar tot un estiu" durant el qual ell i la resta de la banda anaven junts a tot arreu. "A prendre cafè, a la discoteca... Semblàvem una colla de delinqüents", diu, potser amb innocència. Costa d'imaginar els joves Belle & Sebastian inspirant por a les iaies. En qualsevol cas, Murdoch enyora aquells temps: "Ara no em resulta fàcil escriure cançons pop, però quan era jove sí. És una època d'emocions visceral i les coses t'afecten més. Com a mitjà, la música pop hauria de ser per a la gent jove". | **XAVI SERRA**

Stuart Murdoch:
"Vaig passar per una situació com la de l'Eve"

CRÍTQUES

★DOLENTA / ★★REGULAR / ★★★BONA / ★★★★MOLT BONA / ★★★★★OBRA MESTRA

God help the girl

★★ Hi ha dues maneres d'acostar-se a *God help the girl*: com a públic de cinema ras amb més o menys simpatia pels musicals o com un espectador especialitzat que sap perfectament quines diferències hi ha entre els termes *indie*, *hipster* o *twee*. Tot és qüestió de competència lectora. L'espectador que no sap ni qui és Stuart Murdoch ni ha sentit mai una cançó del seu grup (Belle & Sebastian) veurà un musical amb un puntet Jacques Demy que és molt mono, sí, però pateix d'anèmia. D'altra banda, l'incondicional de l'imaginari pop de Murdoch podrà trobar-hi la sensibilitat, detallisme i encant de la seva producció musical en molts moments, i no només en les cançons. Aquesta història de joves trencadissos que troben en un grup de pop la medicina que cura les seves afliccions és molt Murdoch. Ara bé, per molta afició a Belle & Sebastian que es tingui, és probable que aquest segon tipus d'espectador també pensi que la pel·lícula és discreta i que està a punt de desmaiar-se en diferents ocasions. Però, per fidelitat al pop, no ho dirà. | JOAN PONS

Joe

★★★ A primer cop d'ull, *Joe* sembla un d'aquells films previsibles que ho aposten tot a la força arquetípica dels seus personatges. Quan veiem junts en pantalla el veterà Nicolas Cage (en el seu paper més sobri en anys) i l'emergent Tye Sheridan (el nen de *L'arbre de la vida* i *Mud*), sabem que a través del seu vincle aquestes dues ànimes en pena trobaran l'esperança o la redempció. Una història d'afecte i violència sorgida de la ploma de Larry Brown, emblema de la literatura del sud nord-americà. Amb aquests ingredients, un director amb poca personalitat podria haver fet un film gris i convencional, però David Gordon Green injecta a la recepta suggeridores dosis de lirisme i verisme –els personatges secundaris estan interpretats per actors no professionals–. Gordon Green no s'ha convertit en el nou Terrence Malick, com prometien les seves primeres pel·lícules, però la seva sensibilitat heterodoxa i el seu interès per les narracions en fuga el mantenen allunyat d'aquella seguretat que acostuma a pansir la imaginació dels cineastes. | MANU YAÑEZ

→ Direcció i guió: David Gordon Green → Guió: Gary Hawkins. 117 minuts. Estats Units (2013). Amb Nicolas Cage, Tye Sheridan, Ronie Gene Blevins, Gary Poulter, Adriene Mishler → Per a exploradors de l'Amèrica profunda

Boy eating the bird's food

★★★ El jove cantant d'òpera protagonista del primer llargmetratge d'Ektoras Lygizos encarna, en un sentit literal, la desesperança i abandó del poble grec. No té feina, no té parella i amb prou feines té aliments. La seva veu angelical no li permet subsistir. El desnonament material i espiritual que viu Yorgos (un excel·lent Yiannis Papadopoulos) arriba al punt que no li queda esma per a la rebel·lia. Està massa ocupat en la supervivència. El seu camp de batalla s'ha reduït al propi cos. Lygizos segueix durant tres dies la lluita d'aquest

→ Direcció i guió: Ektoras Lygizos. 80 minuts. Grècia (2012). Amb Yiannis Papadopoulos, Lila Mpaklesi, Vangelis Kommatas, Kharálampos Goyós → Per als interessats en les propostes arriscades sobre l'Europa actual

orat del protagonista la seva devastació interior. Malgrat alguna escena d'aquelles que provoquen basques a l'espectador (el cinema grec contemporani respon amb imatges radicals a una realitat malalta), el film és una aproximació tan dramàticament sòbria com intensa i hipersensible a la decadència d'un jove sense futur ni present. | EULÀLIA IGLESIAS

Sacro GRA

★★★ El desenvolupament del cinema va anar acompanyat de l'expansió de l'urbs contemporània i els films sobre ciutats van proliferar no per casualitat durant els anys 20 i 30. Actualment, però, encara existeixen bons exemples de simfonies urbanes, entre les quals aquest *Sacro GRA*, que celebra la vida que floreix al voltant dels 70 quilòmetres de la principal ronda de circumval·lació de Roma.

→ Direcció i guió: Gianfranco Rosi (idea de Nicolò Bassetti). 93 min. Itàlia (2013). Documental. Amb Roberto Giuliani, Francesco De Santis → Per als espectadors que creguin que el cinema és la millor guia per viatjar

Com en aquelles pel·lícules pioneres, Gianfranco Rosi, el seu director, pensa la imatge de la ciutat a través del paisatge humà –una sèrie de persones també marginades del relat oficial de la Ciutat Eterna– però, en comptes de fer el típic retrat, aposta per un document fragmentari d'aquestes set vides, totes singulars i totes oposades, per oferir un mosaic potser més convencional del que promet. En *El sicario*, *room 164*, el seu anterior treball, el cineasta va demostrar que anava sobrat de coratge, però sembla que aquí hagi oblidat el risc a casa abans de fer tombs per aquesta artèria urbana, per molt que la seva mirada s'aturi amb justícia poètica en els personatges que la poblen. | PAULA A. RUIZ

MmercatM

MÚSICA

MVLAB

VIVA

vicV

26è mmvv

— del 18 al 21 de setembre de 2014

Marc Parrot estrena al Mercat de Música Viva de Vic 'Sortir per la finestra' (2014), un inspirat vuitè disc d'estudi fidel a la seva singular combinació de melodia i dis-torsió, de fantasia i realitat

→ Marc Parrot → Mercat de Música Viva de Vic → Carpa Negra (Aforament limitat: 200 persones) → Divendres 19. 23.30 h. → Consulteu la resta de programació a 'www.mmvv.cat'

JORDI SALINAS

Marc Parrot

"Si només fes de Marc Parrot crec que seria bastant més neuròtic"

MÚSICA

El teu nou disc, *Sortir per la finestra*, comença molt potent, amb molta presència de guitarres.

Sí, però després se'n va cap a un altre registre. De fet, fa un passeig bastant llarg cap a diferents registres.

¿Diries que és un compendi de tot el que has anat fent durant la teva carrera?

El que he fet és no censurar-me i donar a cada cançó el que em demanava pel que fa a arranjaments i producció. Si un tema com *Màgia* requeria una arrencada visceral ho he fet, i si *Sortir per la finestra* tenia un aire clarament romàntic i les imatges que m'evocava necessitaven una producció més lleugera i senzilla, doncs també ho he fet.

Per què has triat *Sortir per la finestra* com a títol del disc?

És sortir-ne de la manera com en parla la cançó, és a dir, com quan mires per una finestra i de sobte el que veus se t'enduu i et fa marxar d'aquest lloc a través de la vista i del pensament. Em resultava representatiu del que he fet amb les cançons: de cop, tenir una idea que m'inspirava i seguir-la.

El teu univers sol ser com de conte de fades, s'aparta dels temes clàssics que sol tractar el rock.

Tot i que m'agrada molt el rock, quan m'he posat a fer-ne m'ha agradat fer lletres que expliquessin coses, em sento amb un peu en el món del cantautor i un altre en el del rock.

Et veus també en el món de la fantasia? Sempre he buscat la part més pura, sovint relacionada amb la infantesa, amb el descobriment, la ingenuïtat, i contrastar-la. La fantasia és deixar-me portar. Hi ha una sèrie d'imatges que vull fer servir perquè em resulten evocadores i que són més al·legòriques o metafòriques, però tampoc parlen d'un món de fantasia, en el fons les utilitzo per explicar una realitat o un sentiment.

Com *El lladre de somnis*?

El lladre de somnis pot sonar a personatge inventat, però parla de la gent de certa edat que intentem encarnar cert model d'èxit. De fet, no me'n crec cap. Els camins mai han sigut tan clars com després es pot mostrar a través de la gent que suposadament triomfa i marca les línies del que s'ha de fer.

Véns de fer *Ombres de plata*, un espectacle amb imatges del pioner del cinema Segundo de Chomón. ¿El nou concert tindrà alguna cosa especial?

Vam preparar tot un espectacle especial per vestir aquest concert amb una escenografia molt xula. El vam preestrenar la setmana passada i no em va acabar de convèncer perquè vaig pensar que era massa gran i me l'he carregat. Ara estem començant de nou. De cop he pensat que aquest disc no ho necessitava, que tota aquesta parafernàlia no ajudava les cançons.

Llavors, què fareu al Mercat de Música Viva de Vic?

No ho sé encara [riu], però alguna cosa molt senzilla. Portarem un bon disseny

de llums, però intentaré que les cançons siguin les protagonistes. De vegades cal anar molt lluny per veure on eres.

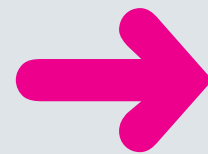
Fas feina de productor, fas música per a televisió... ¿És això el que et dona la llibertat creativa perquè els discos de Marc Parrot siguin el que són?

Si m'hagués de dedicar a fer només de Marc Parrot crec que seria bastant més neuròtic del que sóc. És sa des de tots els punts de vista. De fet, sempre m'he alegrat de no haver triomfat mai, de no haver-ho de deixar tot perquè "el públic em reclama". Tinc la sort de poder fer tot de feines relacionades amb la música que m'apassionen i m'enriqueixen com a artista, si no hagués sigut així faria discos pitjors.

Dius que no has triomfat però sí que has tingut èxit comercial, no només amb el Chaval de la Peca sinó també amb els hits del Club Super3, que per cert has sabut portar al teu terreny. Crec que l'aportació ha sigut passar del públic infantil al públic familiar. Els personatges també hi fan molt, són molt complexos i donen molt de joc. I dependent del personatge que la canti, una determinada cançó pot funcionar millor o pitjor.

També vas tenir un moment mediàtic al programa *Casal rock* de TV3.

De gent que em conegui a mi n'hi ha molta, cadascú per una cosa diferent, i em diuen noms diferents [riu]. Però els meus discos, que és la meua parcel·la més personal, on sóc més canyer, els coneix molt poca gent. | BORJA DUÑO

LA
TRIA
DEL
PLAY

BAM I MERCÈ MÚSICA BARCELONA

Barcelona viu la Mercè amb un gran desplegament musical: Raynald Colom Flamenco Reunion, Ibibio Sound Machine, Mishima, Klaxons, La Pegatina, Orquestra Plateria, Manel, Txarango, La Troba Kung-Fú...
→ Del 19 al 24 de setembre

MERCAT DE MÚSICA VIVA VIC

El 26è MMVV marca el cap de setmana més musical de Vic, amb actuacions d'Adrià Puntí, Els Pets, Raimundo Amador, Marc Parrot, Salao, Manel, Marlango, Anna Roig i l'Ombre de ton Chien...
→ Fins al 21 de setembre

L'HORA DEL JAZZ BARCELONA

El festival L'Hora del Jazz - Memorial Tete Montoliu continua amb actuacions gratuïtes a la plaça de la Vila de Gràcia, diumenge 21, i el David Mengual Slow Quartet, dijous al Cafè del Conservatori del Liceu.
→ Fins al 30 de setembre

HAKAN BROSTRÖM QUARTET AUDITORI DE GIRONA

El Festival de Jazz de Girona presenta un *all star* internacional que compta amb Joey Calderazzo i Jeff Tain Watts, col·laboradors habituals dels germans Marsalis.
→ Diumenge 21. 21 h. 12 €

FIMPT VILANOVA I LA GELTRÚ

El Festival Internacional de Música Popular i Tradicional de Vilanova i la Geltrú arriba a la 34a edició amb artistes com els francesos Zebda, Los Manolos, The Gramophone Allstars Big Band, Yacine i Gemma Humet.
→ Del 25 al 28 de setembre

MANUAL IMPRESCINDIBLE DEL PERFECTE ARTISTA POP

JOAN MIQUEL OLIVER

CAPÍTOL XLIII

Cançons que queden oblidades

📻 Sóc del parer que està molt bé que la gent tengui discos. Un disc és una càpsula de matèria humana que viu a les llars i als cors del personal, un disc a casa és una ambaixada de les idees d'un artista que transcendeix generacions, que fa companyia i que queda gravat per sempre a la memòria de moltes biografies concretes. Les persones s'enamoren, consoliden amistats, superen càncers, passen captiveris, pugen l'Everest, pinten, escriuen contes i, de fons, les cançons. Es deixen els discos, els perden, se'ls graven, viatgen amb ells, dormen al cotxe... Cada exemplar pot tenir la seva història. Ja ho cantava en Kiko: "Ponme, ponme esa cinta otra vez, pónmela hasta que se arranquen los cachitos de hierro y cromo". De quina cinta parlava? Ja l'hi demanarem.

📻 A l'entrada d'un concert no hi pot faltar una paradeta amb cedés i samarretes. Una samarreta del teu grup val el mateix o menys que una samarreta llisa, i la gent s'ha de vestir igualment. És molt important que hi hagi roba de nin petit. Als pares els fa vergonya posar-se segons què i posen als seus fills la samarreta del seu grup preferit. Quan acabi el concert podeu sortir a parlar amb el públic, la gent entén que la taula de marxandatge és una mena de *meeting point* i us esperen allà. És una experiència enriquidora, podeu sentir de primera mà i en calent l'opinió dels assistents. La reclamació més habitual té a veure amb les cançons que els hauria agradat sentir i no heu tocat, feu-los cas, no sé per què sempre hi ha cançons que queden oblidades o marginades, recuperau-ne algunes de les que la gent troba més a faltar.

📻 Si us encarregueu vosaltres mateixos del marxandatge no ho fareu bé. Per això no és mala idea que delegueu en algú. Sempre hi haurà qui s'interessi per dur-vos aquest assumpte. S'ha d'encarregar de comanar el material, de transportar-lo, muntar i desmuntar, emprovar roba, vendre, fer l'inventari i la comptabilitat... En definitiva, de tot. Amb un marxandatge ben duit n'hi pot haver prou per mantenir econòmicament una persona, almenys els mesos que estigueu de gira. Trobau algú autònom, que s'ho passi bé, i és igual que no hi guanyeu tant o res: la principal finalitat és que la gent tengui discos, vostres o de qui sigui. No dubteu a regalar-ne si estau inspirats.

BOLOCONSELL

NO CAL REDUIR EL NOMBRE DE VEHICLES

Heu d'anar amples i us fareu
nosa si arribau tots a l'hora

I la setmana que ve... La torre d'ivori, conveniència i gestió d'un espai de solitud
ENVIA ELS TEUS SUGGERIMENTS I PREGUNTES A 'PLAY@ARA.CAT' (ASSUMpte: OLIVER)

teatregoya

Estrella
Dorada

direcció: josep maria pou

ENTRE
SOL
ENTERTAINMENT
presenta

O ARA
O MAI

MONTSERRAT
CARULLA
TORNA A BARCELONA

iaia!

DE ROGER PEÑA

KATIA KLEIN • ALEIX PEÑA MIRALLES

COPRODUCCIO

AMB EL SUPORT DE

FINS A L'11 D'OCTUBRE

www.teatregoya.cat

Ara Films estrena

10.000 km

Dirigida per Carlos Marques-Marcet
Mira-la online a Films.ara.cat

Per només
2,95 €
En versió
en català i VOSC

Carme Elias

"La Diana Vreeland és una gran lliçó de vida"

→ 'Al galop!' de Mark Hampton i Mary Louise Wilson → Direcció: Guido Torlonia. Amb Carme Elias → Teatre Akadèmia (Buenos Aires, 47-49, Barcelona) → Fins al 5 d'octubre

L'actriu torna a transformar-se en Diana Vreeland, referent de la moda del segle XX i editora de 'Vogue' i 'Harper's Bazaar' a 'Al galop!', el primer monòleg de la seva premiada carrera

DAVID RUANO

molt interioritzada. Hem volgut buscar l'essència del seu esperit, la seva personalitat. Em vesteixo i em pentino com ella, però només perquè això m'ajuda: em remet a una època, una etapa, una edat i un estil. No hem volgut fer cap imitació del personatge.

Al galop! presenta Diana Vreeland en un moment de crisi.

És una dona ja amb una certa edat que se sobreposa a totes les adversitats. Acaba de perdre la seva feina a la revista *Vogue*, i davant d'això, en lloc de suïcidarse, com va fer la seva antecessora, o deprimir-se, se'n va a fer un gran viatge i torna decidida a refer la seva vida.

I és capaç de sortir-se'n.

Al principi de l'obra la trobem intentant remuntar aquest moment, i al final veiem com acaba sortint-li bé. Em fascina com encara la vida, amb una joventut i una gosadia que a vegades no és pròpia ni de la gent més jove. La Diana Vreeland és una gran lliçó de vida, especialment en uns moments com aquests.

Uns moments que estan resultant molt difícils per al món de la cultura.

És terrible. La veritat és que hi ha gent que ho està passant molt malament, perquè la caiguda de projectes va acompanyada d'una baixada de sous espectacular, i els actors ho estem patint molt. Menys feina i menys sou vol dir que pots viure menys temps de la teva professió, que sempre és inestable.

'Al galop!' torna a la cartellera després de fer 'sold out' al maig

En el teu cas, ¿encara hi ha nous reptes que voldries assumir o ja ho has fet tot?

Cada vegada que començo un projecte sóc com una nena de primària que no sap res. Em sento verge, despullada. Suposo que m'agrada estar molt oberta i neta, i això fa que els recursos no em vinguin a la mà de manera immediata. M'agrada investigar, provar moltes opcions. Això em fa estar molt desperta, a l'expectativa i a la recerca d'alguna cosa genuïna, tot i que no vol dir que ho aconseguixi sempre. | **BELÉN GINART**

ESCENES

Reprens una obra que era un repte, perquè mai havies fet un monòleg. Prova superada?

Van ser poques funcions i encara no és suficient. Un monòleg es va construint en cada representació, i més aquest, en què hi ha molta interrelació amb el públic.

¿T'agrada la intimitat amb l'espectador d'un teatre petit com l'Akadèmia?

Ara adoro la sala, és preciosa, però al principi l'odiava. M'ha costat, això d'estar sola a l'escenari. I a més aquest és un text endimoniat, que em va ser molt difícil de memoritzar. És un paper complicat perquè el personatge ha d'atendre les accions del moment, pròpies dels preparatius per a un sopar a casa

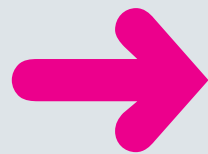
seva, ha d'estar pendent del servei, de les trucades dels amics, i al mateix temps va explicant la seva vida al públic, el seu pensament va continuant endavant i endarrere.

Per què el vas acceptar?

Moltes vegades una història t'arriba molt i no saps per què. Jo com a actriu em deixo portar molt per la primera intuïció, i vaig sentir que entenia perfectament el moment vital d'aquesta dona, la manera que tenia d'afrontar-lo, el seu caràcter, la seva gosadia.

Quin tipus d'interpretació demana el personatge?

Ella és exuberant, d'expressió és molt contundent, però la interpretació està

LA TRIA DEL PLAY

'MAR I CEL'

TEATRE VICTÒRIA (BARCELONA)

Cares noves i noves veus per al musical més emblemàtic de Dagoll Dagom. Un Romeu i Julieta en clau guimeriana que forma part de l'imaginari col·lectiu de molts catalans.

→ A partir del 20 de setembre

'CELS'

BIBLIOTECA DE CATALUNYA (BARCELONA)

La tercera obra de Wajdi Mouawad dirigida per Oriol Broggi, barreja d'última tecnologia i èpica desbordada, torna a la cartellera per aclamació popular.

→ Fins al 21 d'octubre

'EL INTÉRPRETE'

TEATRE COLISEUM (BARCELONA)

L'actor, ballarí i cantant Asier Etxeandia i el cor de músics que l'acompanya porten mesos omplint teatres amb aquest vibrant repàs a la banda sonora de la seva vida.

→ Del 19 al 21 de setembre

'NOVECENTO...'

LA SECA (BARCELONA)

De la famosa història d'Alessandro Baricco n'han fet mil versions escèniques. L'actor Pep Jové assumeix ara el repte de transmetre l'emoció i el lirisme del pianista que mai ha trepitjat terra ferma.

→ Fins al 5 d'octubre

SanMiguel TAST BCN

III Fira de la Tapa de Barcelona

Fira Montjuic - Pavelló Centenari n° 2
25 al 28 de Setembre
De 12:00 a 16:30 i de 19:30 a 23:30 h

Entrada gratuïta

ENTRA I VALORA LA MILLOR TAPA

www.estamosdetapas.com

Col·labora:

24 seleccions, 80 partits, totes les estrelles del bàsquet mundial.

ANDRÉ MORIN

El fascinant museu nòmada per als nens

MUSEUS

Els nens es poden acostar a l'art contemporani a través dels museus convencionals, però també amb iniciatives tan sorprenents com la que proposa el MuMo, un museu sobre rodes que dilluns que ve comença una ruta de cinc setmanes per les escoles de diverses localitats catalanes. ¿No us sembla meravellós que un camió enorme es planti al pati del col·legi, es transformi en un museu i, després, convidi els alumnes a visitar-lo per dins? La idea d'aquest projecte és tan senzilla com encomiable: acostar l'art contemporani a nens i nenes a través d'una experiència inèdita, divertida i interactiva.

Dins d'aquest original museu mòbil (d'aquí el nom de MuMo, del francès Musée Mobile) hi viatgen obres d'art de 14 artistes de renom internacional, que es reparteixen en quatre espais diferenciats (cal dir que el camió-museu té una mica de ninot Transformer). Són peces fetes expressament per a aquest projecte gràcies al mecenatge de la Fundació Daniel i Nina Carasso. Hi ha pintura, escultura, disseny, instal·lacions, fotografies i vídeos que sig-

→ **MuMo** → **Diverses localitats catalanes** → **Del 22 de setembre al 24 d'octubre** → Jornada per al públic general: dissabte 4 d'octubre a l'Escola José Echegaray de Martorell. Més informació a: www.museum-mobile.fr

nifiquen Paul McCarthy, Daniel Buren, Nari Ward, Sébastien Cordoleani, Florence Doléac, Pierre Huyghe, Chéri Samba, Eija-Liisa Ahtila i Ghada Amer, entre altres creadors. Fins i tot

hi ha exposada una escultura inèdita de l'artista mallorquí Miquel Barceló!

En la seva ruta per Catalunya i en col·laboració amb el Macba, el MuMo s'aturarà a Barcelona, Vilassar de Dalt, Terrassa, Santa Coloma de Farners, Martorell, Cervera, Sant Pere Sacarera, les Borges Blanques, l'Albi, Tàrraga i Lleida. Encara que no estudiïn en cap dels centres escollits per fer aquesta activitat, els vostres fills també poden gaudir del MuMo, ja que el dissabte 4 d'octubre hi haurà una jornada de portes obertes a l'Escola José Echegaray de Martorell. El fantàstic camió-museu obrirà les portes per a tots aquells nens i nenes de 6 a 12 anys que tinguin ganes d'experimentar de ben a prop amb l'art contemporani. En tres anys, el MuMo ha acumulat més de 38.000 quilòmetres, gràcies als *tours* que l'han portat per França, Mònaco, Suïssa, el Camerun i la Costa d'Ivori. Cultura sense fronteres. | **LAIA BELTRAN**

PALADARS ADA PARELLADA

1.

EL PRODUCTE

LLAGOSTINS

→ Si el mes té una R, com 'setembre', és garantia de bon marisc

Setembre és el mes de la normalitat, de tornar a la monotonia. Sí. Però també és el mes de l'excepcionalitat, de dir "un dia és un dia", perquè és un mes amb R i això significa que, després de la travessia de l'estiu, donem la benvinguda al marisc amb alegria i gust. Durant els mesos càlids les femelles fresen i perden pes i gust. Com si es tractés d'una metàfora, quan crea vida és quan menys convé sacrificar-lo. Ara que ja el podem gaudir en la seva esplendor és el moment ideal per celebrar que som vius!

2.

LA IDEA

UN APERITIU SEDUCTOR

→ Piruleta de llagostí, amb producte fresc o congelat

No cal que reservem el marisc per a les grans ocasions, perquè vés a saber si demà encara serem vius. Comprem uns bons llagostins o, si la butxaca se'n ressent fins al punt de no poder pagar el lloguer, els comprem congelats, que n'hi ha de molt bons. I els fem a la clàssica: bullits, saltats o a la planxa. O ens animem amb una nova recepta. Els pelem, hi adherim una fulla d'alfàbrega, els emboliquem amb pasta brick (que es troba en grans supermercats) i els clavem un a un en una broqueta. Els fregim i ja ho tenim.

3.

L'ACTIVITAT

ANAR A VEURE 'TEMPS'

→ A Quim Masferrer li queden 90 minuts de vida i no sap què fer-ne

A un reu sentenciat a mort li concedeixen un últim desig i tria menjar llagostins. Quan li demanen si és que li agraden molt, contesta que no ho sap perquè no els ha tastat mai i no creu que tingui gaires més ocasions. Al personatge de Masferrer només li queden 90 minuts de vida i no sap ben bé què fer-ne. Els comparteix amb els espectadors al teatre Barts de Barcelona fins al 21 de setembre. És un monòleg divertit que fa reflexionar. Sortint del teatre penso: i jo, què faria? Crec que em menjaria una mariscada.

Organitza:
Roca
En col·laboració:
ESARQ
Escuela Técnica Superior d'Arquitectura
Universitat Internacional de Catalunya
Amb el suport:
we are water
Foundation

EXPOSICIÓ
18/09/14 - 18/10/14

WASH ITECTURE
Arquitectura d'Aigua d'Emergència
per a escoles del Marroc
17 ed. Taller Vertical 2014. ESARQ-UIC

Entrada lliure
VISITES GUIADES GRATUÏTES

Roca Barcelona Gallery
De dilluns a dissabte, de 10h a 20h.

Joan Güell, 211-213
08028 Barcelona
Tel. 93 366 12 12

info.barcelonagallery@roca.net
facebook.com/RocaBarcelonaGallery
www.rocabarcelonagallery.com

cartellerapel·lícules

INFORMACIÓ SERVIDA PER ONEDATA

Amanece en Edimburgo

REGNE UNIT. DIR.: DEXTER FLETCHER. INT.: JASON FLEMYNG I GEORGE MACKAY. 100 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Dos bons amics, el Davy i l'Ally, tornen a Edimburg després de complir el servei militar en la guerra de l'Afganistan. Tot va bé fins que una revelació del passat del Rab, pare del Davy, amenaça de destruir la família. • **BCN: Cinemes Texas**.

Amigos de más

CANADÀ. DIR.: MICHAEL DOWSE. INT.: DANIEL RADCLIFFE I ZOE KAZAN. 90 MIN. 7 A • El Wallace i la Chantry es coneixen en una festa i descobreixen que tenen una química excel·lent com a amics. Entre ells es crea una relació en què parlen de tot. Però la Chantry té nòvio formal i el Wallace està enamorat d'ella. • **BCN: Heron City 3D, Cinemes Girona**.

Any de gràcia

ESPANYA. DIR.: VENTURA PONS. INT.: ROSA MARIA SARDÀ I ALEX MARUNY. 90 MIN. 7 A • La Gràcia és una dona de més de 60 anys que viu sola al barri de Gràcia de Barcelona i se sent molt abandonada. Amb el pas dels anys ha esdevingut una anciana rondinaire, desagradable i malhumorada que no aconsegueix congeniar amb ningú. • **BCN: Cinemes Texas**.

Antes del frío invierno

FRANÇA. DIR.: PHILIPPE CLAUDEL. INT.: KRISTIN SCOTT THOMAS I DANIEL AUTEUIL. 102 MIN. 12 A • El Paul està casat amb la Lucie i sempre han estat feliços, fins que un bon dia comencen a arribar rams de roses a casa. A poc a poc es pregunten si encara queda temps per revelar el que han callat fins ara. • **BCN: Boliche, Lauren Universitat, Méliès, Yelmo Cines Icaria**.

Así en la Tierra como en el infierno

ESTATS UNITS. DIR.: JOHN ERICK DOWDLE. INT.: PERDITA WEEKS I BEN FELDMAN. 93 MIN. 16 A • Als quilòmetres i quilòmetres de catacumbes tortuoses que hi ha sota els carrers de París, un grup d'exploradors s'adventura entre els centenars de milers d'ossos sense catalogar que ocupen el laberint i acaben descobrint quina era la veritable funció d'aquesta ciutat dels morts. • **BCN: Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona**.

Barbacoa de amigos

FRANÇA. DIR.: ERIC LAVAINÉ. INT.: LAMBERT WILSON I FRANCK DUBOSC. 98 MIN. 7 A • El dia del seu 50è aniversari, l'Antoine rep un regal força desagradable: un atac de cor. A partir d'ara, ha de començar a ser més cautelós. Però l'Antoine ha passat tota la vida cuidant-se i cuidant els altres. Ara l'Antoine vol canviar les coses. • **BCN: Comèdia, Gran Sarrià, Yelmo Cines Icaria**.

Begin again

ESTATS UNITS. DIR.: JOHN CARNEY. INT.: KEIRA KNIGHTLEY I MARK RUFFALO. 104 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • La vida de la Gretta canvia després de ser descoberta per un executiu discogràfic, amb qui comença a col·laborar. • **BCN: Renoir Floridablanca, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Cinemes Girona, Balmes**.

Belle

REGNE UNIT. DIR.: AMMA ASANTE. INT.: GUGU GUGU MBATHA-RAW I TOM WILKINSON. 104 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Narra la història real de Dido Elizabeth Belle, la filla mestissa il·legítima d'un almirall de la Marina Reial criada pel seu oncle avi Lord Mansfield i la seva dona. La Belle s'enamora d'un jove idealista, fill d'un pastor, entestat en el canvi. • **BCN: Lauren Universitat, Méliès**.

Betibú

ARGENTINA, ESPANYA. DIR.: MIGUEL COHAN. INT.: MERCEDES MORÁN I DANIEL FANEGO. 99 MIN. 12 A • En una urbanització exclusiva dels afores de Buenos Aires, l'empresari poderós Pedro Chazarreta és trobat mort. El director d'un diari conegut convoca la prestigiosa novel·lista Betibú per escriure una sèrie de columnes sobre el cas. • **BCN: Boliche, Glòries, Yelmo Cines Icaria, Diagonal Mar 3D**.

Boy eating the bird's food

GRÈCIA. DIR.: EKTORAS LYGIOS. INT.: YIANNIS PAPADOPOULOS I LILA MPAKLESI. 80 MIN. 16 A • El Yorgo és un jove grec sense feina que viu en un pis petit a la ciutat d'Atenes, on no és capaç de trobar una feina per sobreviure. Però tot va a pitjor quan l'aigua deixa de sortir de les aixetes i l'amenaça del desnonament es fa present. • **BCN: Zumzeit Cinema**.

Boyhood (Momentos de una vida)

ESTATS UNITS. DIR.: RICHARD LINKLATER. INT.: ELLAR COLTRANE I PATRICIA ARQUETTE. 166 MIN. 12 A • La pel·lícula segueix el Mason des dels 6 anys durant una mica més d'una dècada poblada de canvis, mudances i controvèrsies, relacions que trontollen, casaments, diferents escoles, i una barreja constant d'esquenaçament i de sorpresa. • **BCN: Aribau, Bosque, Gran Sarrià, Renoir Floridablanca, Verdi HD, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

#Chef

ESTATS UNITS. DIR.: JON FAVREAU. INT.: JON FAVREAU I JOHN LEGUIZAMO. 115 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • El xef Carl Casper sobtadament deixa la feina en un famós restaurant de Los Angeles i munta una parada de menjar ambulant amb l'exdona, el seu amic i el seu fill. • **BCN: Méliès, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D**.

Cinema paradiso

ITÀLIA, FRANÇA. DIR.: GIUSEPPE TORNATORE. INT.: PHILIPPE NOIRET I JACQUES PERRIN. 155 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • El Salvatore, director de cinema d'èxit, torna al seu poble natal per assistir al funeral del seu vell amic Alfredo, que va ser el projeccionista del cinema local durant la seva infància a Sicília. • **BCN: Méliès, Renoir Floridablanca**.

Ciudad delirio

ESPANYA, COLÒMBIA. DIR.: CHUS GUTIÉRREZ. INT.: CAROLINA RAMÍREZ I JULIÁN VILLAGRÁN. 100 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • El Javier, un metge espanyol tímid i reservat, assisteix a Colòmbia a un congrés de Medicina. Una nit, comparteix per atzar una nit màgica amb l'Angie, ballarina i coreògrafa. • **BCN: Heron City 3D**.

Cómo entrenar a tu dragón 2

ESTATS UNITS. DIR.: DEAN DEBLOIS. 110 MIN. INF. • Després de cinc anys de pau entre dracs i vikings, el Drago, assedegat de poder, amenaça l'estabilitat. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D**.

Destino Marrakech

ALEMANYA. DIR.: CAROLINE LINK. INT.: ULRICH TUKUR I SAMUEL SCHEIDER. 122 MIN. 12 A • El Ben, un noi de 17 anys, visita el Heinrich, el pare, un aclamat director d'escena que és un festival de teatre de Marràqueix. L'entorn li resulta tan desconegut com el seu progenitor. • **BCN: Renoir Floridablanca**.

12 años de esclavitud

ESTATS UNITS. DIR.: STEVE MCQUEEN. INT.: CHIWETEL EJIOFOR I BRAD PITT. 134 MIN. 16 A • Dues dècades abans de la Guerra Civil nord-americana, Solomon Northup, un home lliure de raça negra que vivia a l'estat de Nova York, va ser segrestat i venut com a esclau. • **BCN: Cinemes Texas**.

Dos metros de esta tierra

PALESTINA. DIR.: AHMAD NATCHE. INT.: RAOUF HAJ-YAHIA I NOÉMI KAHN. 80 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Dos metres d'aquesta terra serien suficients per a mi, va escriure el poeta nacional palestí Mahmud Darwich. Molt a prop de la seva tomba a Ramallah durant una tarda d'estiu, es prepara un festival de música en un teatre a l'aire lliure que es retransmet per la televisió. • **BCN: Zumzeit Cinema**.

Dos vidas

ALEMANYA. DIR.: GEORG MAAS. INT.: JULIANE KOHLER I ULL ULLMANN. 97 MIN. 12 A • La Katrine va créixer a l'Alemanya de l'Est però viu des de fa 20 anys a Noruega. Un advocat li demana que sigui testimoni en un judici contra l'estat a favor dels nens de la guerra. Ella s'hi nega. • **BCN: Cinemes Maldà, Méliès**.

El abuelo que saltó por la ventana y se largó

SUÈCIA. DIR.: FELIX HERNGREN. INT.: ROBERT GUSTAFSSON I IWAR WIKLANDER. 114 MIN. 7 A • El dia en què fa 100 anys, un avi es fuga de la residència i de forma casual es veu immers en una trama criminal delirant. És un avi excèntric que no està disposat a renunciar al plaer de ser viu. • **BCN: Cinemes Maldà, Cinemes Texas**.

El amanecer del planeta de los simios

ESTATS UNITS. DIR.: MATT REEVES. INT.: GARY GOLDMAN I KERI RUSSELL. 130 MIN. 12 A • Una nació creixent de simis genèticament evolucionats, encapçalats pel César, es veu amenaçada per una banda d'humans que van sobreviure al virus devastador desencadenat 10 anys abans. Els contendents arriben a una pau fràgil que resulta efímera. • **BCN: Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona**.

El amor es un crimen perfecto

FRANÇA. DIR.: ARNAUD LARRIEU I JEAN-MARIE LARRIEU. INT.: MATHIEU AMALRIC I KARIN VIARD. 110 MIN. 16 A • El Marc té una llarga reputació com a col·leccionista d'aventures amoroses amb les alumnes. Uns dies després de la desaparició de la Bàrbara, el Marc es troba amb l'Anna, la mare. • **BCN: Gran Sarrià, Balmes**.

El congreso

ISRAEL, POLÒNIA, ALEMANYA, LUXEMBURG, FRANÇA, BÈLGICA. DIR.: ARI FOLMAN. INT.: ROBIN WRIGHT I HARVEY KEITEL. 120 MIN. 12 A • Robin Wright rep una oferta d'un dels grans estudis per comprar la seva identitat cinematogràfica. Està previst que l'escanegin digitalment i facin ús de la seva imatge sense cap restricció en qualsevol tipus de pel·lícula de Hollywood. • **BCN: Boliche, Yelmo Cines Icaria**.

El Corredor del Laberinto

ESTATS UNITS. DIR.: WES BALL. INT.: DYLAN O'BRIEN I KAYA SCODELARIO. 119 MIN. 12 A • El Thomas es desperta en un ascensor, que ascendeix lentament. Quan les portes s'obren, el Thomas es veu enmig d'un grup de nois que li donen la benvinguda a un enorme espai obert flanquejat per murs de formigó. L'aseva ment està totalment en blanc. • **BCN: Aribau, Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Gran Sarrià, Lauren Universitat, Palau Balaña, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

El gran hotel Budapest

REGNE UNIT, ALEMANYA. DIR.: WES ANDERSON. INT.: RALPH FIENNES I SAOIRSE RONAN. 99 MIN. 12 A • Narra les aventures de Gustave H., el llegendari conserge d'un famós hotel europeu

El Corredor del Laberinto, de Wes Ball.

del període d'entreguerres, i de Zero Moustafa, un grum que esdevé el seu amic més lleial. • **BCN: Balmes**.

El hombre más buscado

ESTATS UNITS. DIR.: ANTON CORBIJN. INT.: PHILIP SEYMOUR HOFFMAN I RACHEL MCADAMS. 121 MIN. 12 A • Quan un immigrant, meitat txetxè meitat rus, amb mostres d'haver estat torturat brutalment, arriba a Hamburg per reclamar la fortuna del seu pare, les agències de seguretat alemanya i nord-americana comencen a mostrar un gran interès per ell. • **BCN: Aribau Club, Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Comèdia, Glòries, Gran Sarrià, Palau Balaña, Renoir Floridablanca, Verdi Park HD, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

El Niño

ESPANYA. DIR.: DANIEL MONZÓN. INT.: LUIS TOSAR I JESÚS CASTRO. 130 MIN. 16 A • Estret de Gibraltar, la frontera sud d'Europa. Tot just 16 quilòmetres separen l'Àfrica del Vell Continent. Risc, adrenalina i diners a l'abast de qualsevol. • **BCN: Aribau, Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Comèdia, Glòries, Gran Sarrià, Lauren Universitat, Palau Balaña, Renoir Floridablanca, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

El protector (Homefront)

ESTATS UNITS. DIR.: GARY FLEDER. INT.: JASON STATHAM I JAMES FRANCO. 100 MIN. 18 A • L'ex-policia de Narcòtics Phil Broker decideix mudar-se a una localitat remota i aparentment tranquil·la. Tanmateix, el món del Broker es revoluciona quan descobreix que el petit poble amaga un rrerefons de violència i de drogues. • **BCN: Lauren Universitat**.

El secuestro de Michel Houellebecq

FRANÇA. DIR.: GUILLAUME NICLOUX. INT.: MICHEL HUELLEBEQ I JON SCHWARZ. 92 MIN. 12 A • Tot al mig de la gira promocional de la seva última novel·la, l'escriptor Michel Houellebecq desapareix de la faç de la Terra. Els rumors absurds sobre la seva desaparició no trigen a propagar-se a través de la xarxa. • **BCN: Renoir Floridablanca**.

En el ojo de la tormenta

ESTATS UNITS. DIR.: STEVEN QUALE. INT.: RICHARD ARMITAGE I SARAH WAYNE CALLIES. 89 MIN. 12 A • Silverton és sacsejada per una sèrie de tornados sense precedents. La majoria busquen refugi, mentre que d'altres corren cap al vòrtex per aconseguir una foto única. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona**.

En un patio de París

FRANÇA. DIR.: PIERRE SALVADORI. INT.: CATHERINE DENEUVE I GUSTAVE DE KVERNEN. 97 MIN. 16 A • La Mathilde, veïna de l'immoble parisenc on treballa l'Antoine, descobreix una esquerda a la paret del saló. A poc a poc, la seva preocupació esdevé pànic perquè tem que l'edifici s'esfondri. • **BCN: Boliche**.

Fase 7

ARGENTINA. DIR.: NICOLÁS GOLDBART. INT.: DANIEL HENDLER I JAZMIN STUART. 97 MIN. 16 A • A principis del segle XXI, una epidèmia perillosa va desencadenar el pànic entre la població: la Grip A. La psicosi col·lectiva porta un grup d'argentins a prendre mesures extremes per protegir-se contra la malaltia. • **BCN: Cinemes Girona**.

God help the girl

REGNE UNIT. DIR.: STUART MURDOCH. INT.: EMILY BROWNING I OLYX ALEXANDER. 111 MIN. 12 A • Narra la història de l'Eve, una jove que escriu cançons per superar els seus problemes emocionals, i del James i la Cassie, dos músics que, com l'Eve, es troben en un moment crucial de la vida. • **BCN: Boliche, Renoir Floridablanca, Verdi HD**.

Guardianes de la galaxia

ESTATS UNITS. DIR.: JAMES GUNN. INT.: CHRIS PRATT I ZOE SALDANA. 121 MIN. 12 A • El temerari aventurer Peter Quill és objecte d'un caça-recompenses inimitable després de robar una esfera misteriosa cobejada pel Roman. Quan el Quill descobreix el veritable poder de l'esfera, ha de fer tot el possible per derrotar els seus rivals. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona**.

Hércules

ESTATS UNITS. DIR.: BRETT RATNER. INT.: DWAYNE JOHNSON I IAN MCSHANE. 98 MIN. 12 A • Home i llegenda. L'Hèrcules lidera un grup de mercenaris amb la missió d'acabar amb la guerra civil sagnant que assola les terres de Tràcia i tornar el tron al seu rei legítim. Turmentat des del seu naixement, l'Hèrcules té la força d'un déu. • **BCN: Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Lauren Universitat, Palau Balaña, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

Infiltrados en la universidad

ESTATS UNITS. DIR.: PHIL LORD I CHRISTOPHER MILLER. INT.: JONAH HILL I CHANNING TATUM. 112 MIN. 16 A • Els oficials Schmidt i Jenko han d'infiltrar-se en una universitat local. Aquest cop no només han de resoldre el cas, sinó que també han de descobrir si poden tenir una amistat madura. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D**.

Jersey Boys

ESTATS UNITS. DIR.: CLINT EASTWOOD. INT.: JOHN LLOYD I ERICH BERGEN. 134 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Explica la història de quatre joves de Nova Jersey que anaven per mal camí i que es van unir per crear l'icònic grup de rock The Four Seasons. • **BCN: Aribau, Bosque, Heron City 3D, Renoir Floridablanca, Verdi HD, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Balmes**.

Joe

ESTATS UNITS. DIR.: DAVID GORDON. INT.: NICOLAS CAGE I TY SHERIDAN. 117 MIN. 18 A • Joe Ransom és un empresari que intenta refer la seva vida treballant en una petita empresa de fustes en un poble de Texas. La seva vida canvia quan coneix al Gary, un jove de 15 anys que necessita treballar per mantenir la seva família. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Glòries, Palau Balaña, Verdi Park HD, Diagonal Mar 3D**.

Khumba

SUD-ÀFRICA, ESTATS UNITS. DIR.: ANTHONY SILVERSTON. 93 MIN. INF. • La Khumba és una zebra amb només la meitat del seu cos a ratlles a qui tots culpen per la falta de pluges. A causa de la pressió del seu grup, la Khumba decideix embarcar-se en una missió per aconseguir les ratlles que li falten. • **BCN: Lauren Universitat**.

L'endemà

ESPANYA. DIR.: ISONA PASSOLA. 90 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Documental que analitza la realitat catalana i avalua les preocupacions quotidianes de tots els catalans. Per fer-ho ofereix les opinions d'experts com economistes, sociòlegs, polítics i personatges del món de la cultura i de la justícia. • **BCN: Aribau, Boliche, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Palau Balaña, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Balmes**.

La Abeja Maya, la película

ALEMANYA. DIR.: ALEXS STADERMANN. 88 MIN. INF. • Quan desapareix la gelea reial, les vespes són les principals sospitoses i les abelles assenyalen la Maia com a còmplice del robatori. Cap de les seves companyes creu en la seva innocència, excepte el Willy. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Palau Balaña, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D**.

La gran belleza

ITÀLIA. DIR.: PAOLO SORRENTINO. INT.: TONI SERVILLO I JEP GAMBARDIELLA. 142 MIN. 12 A • Periodista d'èxit i seductor innat, Jep Gambardella va escriure una novel·la de joventut amb la qual va aconseguir un premi literari i la seva reputació d'escriptor frustrat. • **BCN: Balmes**.

La gran seducción

CANADÀ. DIR.: DON MCKELLAR. INT.: BRENDAN GLEESON I TAYLOR KITSCH. 115 MIN. 7 A • Els habitants de Tickel Cove, un poble costaner del Canadà, temps enrere orgullosos pescadors, es veuen obligats a viure de subsidis. El seu destí pot canviar quan una empresa hi vol instal·lar una petita fàbrica, però amb la condició que el poble tingui un metge resident. • **BCN: Bosque, Heron City 3D, Comèdia, Gran Sarrià, Verdi Park HD, Yelmo Cines Icaria, Balmes**.

LAT Cinema

sc • Amb l'objectiu de recuperar la periodicitat de les seves activitats audiovisuals, Casa Amèrica Catalunya presenta el projecte LAT

Cinema, que ofereix als Cinemes Girona de Barcelona sessions especialitzades en films latinoamericans. • **BCN: Cinemes Girona**.

Les doy un año

REGNE UNIT. DIR.: TONY GATLIF. INT.: ROSE BYRNE I RAFE SPALL. 97 MIN. 12 A • El Josh i la Nat formen una parella que tan sols fa un any que acaba de casar-se. Els dos lluiten per sobreviure al primer any oficialment junts, enfrontant-se a descobriments vergonyosos. • **BCN: Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Palau Balaña, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

Libranos del mal (Deliver us from Evil)

ESTATS UNITS. DIR.: SCOTT DERRICKSON. INT.: ERIC BANA I ÉDGAR RAMÍREZ. 119 MIN. 18 A • L'agent de policia de Nova York Ralph Sarchie, que passa per una complicada etapa personal, comença a investigar una sèrie de crims inexplicables i estranys. • **BCN: Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Glòries, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona**.

Locke

ESTATS UNITS. DIR.: STEVEN KNIGHT. INT.: TOM HARDY I OLIVIA WILSON. 85 MIN. 12 A • La vigília del repte laboral més important de la seva carrera, l'Ivan rep una trucada telefònica que desencadena una sèrie d'esdeveniments que capgirin la seva vida. • **BCN: Verdi HD, Yelmo Cines Icaria**.

Los mercenarios 3

ESTATS UNITS. DIR.: PATRICK HUGHES. INT.: SYLVESTER STALLONE I JASON STATHAM. 127 MIN. 16 A • El Barney i la resta de l'equip s'enfronten a Conrad Stonebanks, l'home que va fundar els Mercenaris fa anys abans d'esdevenir un traficant d'armes despietat. • **BCN: Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Diagonal Mar 3D**.

Lucy

FRANÇA. DIR.: LUC BESSON. INT.: SCARLETT JOHANSSON I MORGAN FREEMAN. 89 MIN. 16 A • La Lucy és segrestada i li implanten una substància química. Quan el producte s'allibera accidentalment i és absorbit pel cos de la Lucy, la seva activitat cerebral assoleix nivells sorprenents. • **BCN: Bosque, Heron City 3D, La Maquinista 3D, Maremàgnum 3D, Comèdia, Glòries, Gran Sarrià, Palau Balaña, Renoir Floridablanca, Verdi Park HD, Yelmo Cines Icaria, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D, Arenas de Barcelona, Balmes**.

Manhattan

ESTATS UNITS. DIR.: WOODY ALLEN. INT.: WOODY ALLEN I DIANE KEATON. 96 MIN. 13 A • Isaac Davis, un novaiorquè de mitjana edat, no se sent afortunat en la vida. Té una feina que odia, una xicota de 17 anys que no estima i una exdona lesbiana que està escrivint un llibre en què narra tots els detalls sobre el seu matrimoni. • **BCN: Yelmo Cines Icaria**.

Mi amigo Mr. Morgan

FRANÇA, ALEMANYA. DIR.: SANDRA NETTELBECK. INT.: MICHAEL CAINE I CLÉMENCE POÉSY. 116 MIN. 7 A • El Sr. Morgan és un ancià nord-americà tossut que viu sol a París. És vidu i amb tendències suïcides fins que coneix la Pauline. La vitalitat de la jove i el seu optimisme indestructible retornen les ganes de viure al Sr. Morgan. • **BCN: Cinemes Maldà, Cinemes Girona**.

Mai és tan fosc

ESPANYA. DIR.: LILA MPAKLESI. 85 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • Documental que dibuixa un retrat de l'economista i activista Arcadi Oliveres al llarg de dos anys clau en una biografia apassionant: de les lluites estudiantils contra la dictadura de Franco, als moviments antiglobalització, la creació del Fòrum Social Mundial i el moviment dels indignats. • **BCN: Verdi HD**.

Ocho apellidos vascos

ESPANYA. DIR.: EMILIO MARTÍNEZ. INT.: CLARA LAGO I KARRA ELEJALDE. 95 MIN. TOTS ELS PÚBLICS • La vida del Rafa, andalús, canvia radicalment quan apareix la primera dona que es resisteix als seus encants: l'Amalia, una noia basca. • **BCN: Arenas de Barcelona**.

Ojalá estuviera aquí

ESTATS UNITS. DIR.: ZACH BRAFF. INT.: ZACH BRAFF I PIERRE GAGNON. 120 MIN. 7 A • Quan s'assabenten que el seu pare està arruïnat i malalt, l'Aidan i el seu germà, el Noah, es veuen forçats a fer canvis importants en les seves vides. • **BCN: Renoir Floridablanca, Yelmo Cines Icaria**.

Operación cacahuete ¡un plan delicioso!

ESTATS UNITS. DIR.: PETER LEPENIOTIS. 90 MIN. INF. • L'esquirol Surly i el seu amic Buddy planejen cometre el gran robatori de la seva vida a una botiga de fruits secs. Pràcticament sense adonar-se'n, es veuen involucrats en l'atracament a un banc que estan planejant alhora uns gàngsters. • **BCN: Renoir Floridablanca, La Maquinista 3D, Diagonal 3D, Diagonal Mar 3D**.

Sacro GRA

ITÀLIA, FRANÇA. DIR.: GIANFRANCO ROSI. 93 MIN. 7 A • A través de les històries personals de set personatges, el film explora els territoris desconeguts del Gran Raccordo Anulare (GRA), els 70 quilòmetres de circumval·lació de Roma. El GRA és el teatre dels marginats d'una capital que mai no acaba d'expandir-se. • **BCN: Boliche**.

Shirley. Visiones de una realidad

ÀUSTRIA. DIR.: GUSTAV DEUTSCH. INT.: STEPHANIE CUMMING I CHRISTOPH BACH. 93 MIN. 7 A • Explica la història d'una dona que viu una realitat que no accepta. • **BCN: Yelmo Cines Icaria**.

cartellerasales

LA CRÍTICA PUNTUA																	
	Boy eating the bird's food	El amanecer del planeta de los...	El amor es un crimen perfecto	El hombre más buscado	El congreso	El secuestro de Michel...	El Niño	Guardianes de la galaxia	God help the girl	Infiltrados en la universidad	Jersey boys	Joe	Locke	Sobre la marcha	Lucy		
Xavi Serra	✱	✱✱✱	✱✱✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱	✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱	✱	✱	✱✱✱	✱✱✱✱
Joan Pons	✱	✱✱✱	✱✱✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱✱✱✱✱	✱	✱✱✱✱	✱	✱✱	✱✱✱	✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱✱✱	✱	✱✱✱
Manu Yáñez	✱✱	✱	✱✱✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱✱✱	✱	✱	✱	✱	✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱
Paula A. Ruiz	✱✱	✱		✱	✱	✱✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱	✱	✱✱✱✱	✱	✱	✱		✱✱✱✱	✱
Toni Vall	✱✱✱	✱	✱✱✱✱✱	✱✱✱✱	✱✱✱	✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱	✱	✱	✱✱	✱✱✱	✱	✱	✱✱	✱
Eulàlia Iglesias	✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱	✱✱✱	✱✱	✱	✱	✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱✱
Scott Foundas	✱✱✱	✱	✱✱✱✱✱	✱	✱	✱	✱	✱	✱✱✱✱	✱	✱✱✱✱	✱✱✱	✱✱✱✱	✱	✱	✱✱✱	✱
MITJANA	2,5	3	4,8	3,5	3,3	4,4	3,7	2,6	3,3	2,3	3,8	3	3,2	3,3	3,6	3	3,7

Barcelona

ARENAS DE BARCELONA MULTICINES

902424243. CC LAS ARENAS.

Así en la Tierra como...

Boyhood

Cómo entrenar...

El amanecer del...

El Corredor del Laberinto

El hombre más buscado

El Niño

En el ojo de la tormenta

Guardianes de la galaxia

Hércules

La Abeja Maya

Les doy un año

Libranos del mal

Lucy

Ocho apellidos...

Operación caca huete...

Si decido quedarme

Transcendence

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Yves Saint Laurent

Fase 7 dv.22.15 • ds.,dc. i.dj.22.00 • dg. i.dc. TB20.00

La memoria de la materia (V.O.) dc.20.00

LAT Cinema dv.20.00

Lifi (una gallina...) ds.,dg. i.dc.16.00

Los Cinco y la isla del tesoro ds.,dg. i.dc.16.00

Mi amigo Mr. Morgan (V.O.) dv.,ds. i.dc.18.00

Tres mentiras dv.,ds.,dc. i.dj.18.00

CINEMES MALDÀ

933019350. PI.5.

Dos vidas (V.O.)18.45

El abuelo que saltó... (V.O.) dv.,dc.22.05

El secuestro de Michel... (V.O.) ds. i.ad.12.50

Fase 7 ds. i.ad.11.15

Las vidas de... (V.O.) ds. i.ad.14.25

Mi amigo Mr. Morgan (V.O.) dv.,dc.20.15

Una cita para... (V.O.)16.00

Viajo sola (V.O.)17.30

CINEMES TEXAS

933848770. BAILÉN 205.

El Sol surt a Edimburg (V.O.)16.00,18.00

Any de gràcia

12 anys de... (V.O.)16.00,18.45,21.30

Doraemon i Nobita... dg.11.15

Dragon Ball Z dg.11.15

L'avi que es va... (V.O.)16.00,18.00

Turbo dg.11.15

Vicky el viking 2 dg.11.15

CINESA DIAGONAL 3D

902333231. SANTA FE DE NOU MÈXIC, S/N.

Begin again dv. i.dj.20.00 • ds.22.20 • dg.20.10

Boyhood 16.00,19.00,22.00

#Chef dv.,ds. i.dj.17.00

Cómo entrenar... 17.00 • ds.,dg. i.dc.12.15

El Corredor del Laberinto 16.00,18.15,20.30,22.45

El hombre más buscado dv.,ds. i.dj.1.00 • ds.,dg. i.dc.12.00

El Niño 16.30,19.15,22.00 • dv. i.ad. TB20.00

Guardianes de la galaxia dv.,dc. i.ad.1.00

Hércules 16.00 • dv. i.ad. TB22.30 • dv.,ds. i.dj.1.00

Infiltrados en la... 16.00 • dv.,ds. i.dj.0.50

Jersey Boys 22.30

La Abeja Maya dv. i.ad. i.dc.18.05 • ds.,dg. i.dc. TB12.10

L'abella Maia dv. i.ad. i.dc.16.00

L'endemà 16.00

Les doy un año 18.20,20.30,22.40 • ds.,dg. i.dc.12.15

Libranos del mal dv.,ds. i.dj.0.55

Lucy 18.10,20.20,22.20

Operación caca huete... 18.00 • ds.,dg. i.dc.12.10

Si decido quedarme 16.00,18.10,20.20,22.30

Transcendence dl.,dt. i.dj.17.00 • dl. i.dj.22.30

Yves Saint Laurent 16.00,18.15,20.30,22.45

Yves Saint Laurent dv.,ds. i.dj.1.00 • ds.,dg. i.dc.12.15

CINESA DIAGONAL MAR 3D

902333231. AVDA. DIAGONAL 3.

Así en la Tierra como... dv. i.ad. i.dj.16.00,18.10

Betibú dv. i.ad. i.dj.22.30

Boyhood dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

El amor es un crimen... dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

El Corredor del Laberinto dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

El hombre más buscado dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

El Niño dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

En el ojo de la tormenta dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Guardianes de... dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Hércules dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Infiltrados en la... dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Jersey Boys dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Joe dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Khumba dv. i.ad.16.00,19.00,22.00

Step up all in dv. i.ad.17.00

Transcendence dl.,dt. i.dj.17.00,22.15

Yves Saint Laurent dv. i.ad. i.dj.16.00,18.15

Yves Saint Laurent dv.,ds. i.dj.1.00 • ds.,dg. i.dj.12.15

CINESA HERON CITY 3D

902333231. CC HERON CITY CAN DRAGÓ.

Amigos de más dv. i.ad.16.30 • dt.24.00

Campanilla... dc.12.20

Ciudad delirio 16.00,18.10 • dc. TB12.00

Cómo entrenar... 16.00,17.00,18.15

El Corredor del Laberinto 19.30,20.30,22.00,22.45

El hombre más buscado 16.00,18.10,20.20,22.30

El Niño 16.20,17.00,19.00,19.40,22.00

En el ojo de la tormenta 20.15,22.20 • dt. TB0.30

Guardianes de la galaxia 16.15,18.45,21.25

Hércules 16.00,18.10,20.20,22.30

Infiltrados en la... 20.25 • dt. TB0.45

Jersey Boys 21.15

Joe 17.00,19.30,22.00

La Abeja Maya 16.15,18.15 • dc. TB12.15

La gran seducción 16.00,18.15,20.30,22.45

L'endemà 22.45

Les doy un año 20.10 • dt. TB0.20

Libranos del mal 16.00,18.10,20.20,22.45

Los mercenarios 3 dv. i.ad. i.dj.22.15

Lucy 16.00,18.10,20.20,22.00

Operación caca huete... 16.00,18.10,20.20,22.30

Si decido quedarme 16.00,18.10,20.20,22.35

Transcendence dl. i.ad.16.15 • dl.,dt. i.dj.22.15

Vivir es fácil con los... dc.12.10

CINESA LA MAQUINISTA 3D

902333231. CCLA MAQUINISTA.

Cómo entrenar... dv. i.ad. i.dj.16.00,18.10

El Corredor del Laberinto 16.30,19.15,22.00

El hombre más buscado 16.00,18.10,20.20,22.30

El Niño 16.30,19.15,22.00 • dv. i.ad. TB12.10

En el ojo de la tormenta 20.30,22.45

Guardianes de la galaxia 16.10,18.45,22.00

Hércules 16.00,18.10,20.20,22.30

Infiltrados en la... 22.45 • dv.,ds. i.dj.1.00

Joe 16.30,19.00,22.00

La Abeja Maya dv. i.ad. i.dj.18.00 • dv.,ds. i.dj.12.15

L'abella Maia dv. i.ad. i.dj.16.00 • (3D) dv.,ds. i.dj.12.20

L'endemà 16.00 • dl.,dt. i.dj.18.15

Les doy un año 20.00 • dv.,ds. i.dj.1.00

Libranos del mal 16.30,19.00,22.00

Los mercenarios 3 dv.,ds. i.dj.0.30 • dv.,ds. i.dj.12.15

Lucy 16.20,18.25,20.30,22.35

Operación caca huete... dv. i.ad. i.dj.18.15

Step up all in 20.30

Transcendence dl.,dt. i.dj.17.00,19.15,22.00

Transformers: La era... 22.00

CINESA MAREMAGNUM 3D

902333231. MOLL D'ESPANYA S/N.

Cómo entrenar... dv. i.ad.17.00

El Corredor del Laberinto 16.00,18.15,20.30,22.45

El hombre más buscado 16.20,19.00,22.00

El Niño 16.30,19.15,22.00 • dg. i.dj.12.10

En el ojo de la tormenta dv. i.ad.16.00,18.00

Guardianes de la galaxia 19.10,22.00

Hércules 16.00,18.10,20.20,22.30

La Abeja Maya dv. i.ad.16.00,18.10,20.20,22.30

L'abella Maia dv. i.ad.16.00,18.10,20.20,22.30

Les doy un año 16.00,18.10,20.20,22.30

Libranos del mal 16.00,18.10,20.20,22.30

Los mercenarios 3 dv. i.ad.16.00,18.10,20.20,22.30

Lucy 16.00,18.10,20.20,22.30

El Niño 16.20,19.20,22.00

La gran seducción 16.15,18.15,22.15

Lucy 18.20,22.20

Yves Saint Laurent 16.30,19.00,22.10

GLÒRIES MULTICINES

902424243. CC GLÒRIES.

Betibú 16.00

El Corredor del Laberinto 16.15,19.15,22.00

El hombre más buscado 16.10,19.10,22.10

El Niño 16.00,19.00,22.00

En el ojo de la tormenta 20.05,22.05

Hércules 16.00,18.05,20.10

Joe 16.3

cartellerasales

Cerdanyola del Vallès
EL PUNT ACEC 3D
936921125. SANTA TERESA 18.
Cinema paradiso dl. idt. 18.30, 21.30
Cómo entrenar... dv. a dg. dc. i dj. 18.30 dv. a dg. TB16.20 • dg. TB12.00
El Corredor del Laberinto dv. a dg. 16.15, 18.30 20.45, 23.00 • dl. adj. TB18.40, 21.40 • dg. TB11.45
El hombre más buscado dv. a dg. 16.45, 19.15, 22.45 dc. i dj. 18.40, 21.40
El Niño dv. a dg. 16.30, 18.30, 19.30, 21.30, 22.40 TB18.30, 21.30 • dg. TB11.40
En el ojo de la tormenta dv. a dg. 16.50, 18.50 20.50, 22.50 • dc. i dj. 18.35, 21.45
En un patio de París dl. idt. 18.50, 21.50
Guardianes de la galaxia dv. a dg. 16.15, 18.35 dc. i dj. 18.30 • TB (3D) dg. 11.40
Hércules dv. a dg. 16.30, 18.35, 20.40, 22.45 dl. a dj. TB18.40, 21.50 • dg. TB11.50
Infiltrados en la... dv. a dg. 20.40, 22.50 • dc. i dj. 21.45
Jersey Boys dv. a dg. 20.10, 22.40 • dc. i dj. 21.30
Khumba dg. 11.55
La Abeja Maya dv. a dg. 16.30, 18.20 dg. TB12.00 • dc. i dj. 18.25
Las nuevas aventuras... dg. 11.55
Les doy un año dv. a dg. 20.55, 23.00 • dc. i dj. 21.50
Libranos del mal dv. a dg. 16.15, 18.30, 20.45, 23.00 dc. i dj. 18.45, 21.45
Lucy dv. a dg. 17.00, 19.00, 21.00, 23.00 dc. i dj. 18.50, 21.50
Maléfica dg. 11.55
Mi amigo Mr. Morgan dl. idt. 18.25, 21.35
Mil veces buenas noches dl. idt. 18.30, 21.30
Operación cacahuete... dg. 12.00
Si decido quedarme dv. a dg. 16.20, 18.30, 20.40 22.50 • dl. a dj. TB18.35, 21.45
Transformers: La era... dg. 11.30
Una cita para... dl. idt. 18.30, 21.40
Viajo sola dl. idt. 18.20, 21.40
Voy a ser mamá dl. idt. 18.25, 21.35

Cornellà de Llobregat
CINEMES FULL HD
934719272. SPLAU.
Al filo del mañana dl. 16.00, 18.25
Antes del frío invierno dv. a dg. i dj. 20.30, 22.45 ds. TB1.00 • (VO.) dt. 16.00, 18.10
Así en la Tierra como... 16.20, 18.35, 20.45, 23.00 ds. TB1.15 • ds. i dg. TB11.45, 13.50
Avatar (3D) dl. 18.30, 21.50
Aviones 2 ds. i dg. 11.50, 13.50
Bajo la misma estrella dl. 20.40, 23.00
Betibú dv. a dg. i dj. 22.00 • ds. TB0.45
Boyhood 16.00, 19.10, 22.15 • (VO.) dt. 22.00
Campanilla,... dv. a dg. i dj. 16.15, 18.25
Cantando bajo la lluvia dt. 16.10, 18.20, 20.30, 22.45
Carmina y amén dl. 16.10, 18.20, 20.35, 22.40
#Chef dv. a dt. i dj. 20.30, 22.45 • ds. TB1.00
Cinema paradiso dl. 16.15, 19.15, 22.15 (VO.) dt. 16.15, 19.15, 22.15
Com ensinistrar... ds. i dg. 11.50, 13.55
Cómo entrenar... (3D) dv. a dg. i dj. 16.20, 17.00 18.35, 19.15 • ds. i dg. TB11.40, 13.50
El amanecer del... dv. a dg. i dj. 22.00 • ds. TB0.45
El cielo es real dl. 20.40, 23.00
El Corredor del Laberinto 16.00, 18.20, 20.40 23.00 • ds. TB1.15 • ds. i dg. TB12.30
El hombre más buscado 17.00, 19.45, 22.30 ds. TB1.00 • ds. i dg. TB13.00 (VO.) dt. 17.00, 19.30, 22.15
El Niño 17.15, 20.00, 22.40 • ds. i dg. TB13.00
El protector... dv. a dg. i dj. 20.30, 22.45 • ds. TB1.00
En el ojo de la tormenta 16.10, 18.15, 20.20, 22.30 ds. TB0.40 • ds. i dg. TB11.50, 13.50
Godzilla dl. 16.00, 19.15, 22.00
Guardianes de la galaxia 16.00, 18.45, 21.30 ds. TB0.15 • ds. i dg. TB12.30 (3D) dv. a dg. i dj. 16.00, 18.30
Hércules 16.20, 18.30, 20.40, 23.00 ds. TB1.15 • ds. i dg. TB11.50, 13.55 (VO.) dt. 16.20, 18.30, 20.40, 23.00 (3D) dv. a dg. i dj. 16.00, 18.10, 20.15, 22.20 • ds. TB0.45
Hermitage revealed dc. 16.45, 18.45, 20.45, 22.45
Infiltrados en la... dv. a dt. i dj. 16.00, 18.20 dv. a dg. dt. i dj. 20.40, 23.00 ds. i dg. TB11.40, 13.50 • ds. TB1.15
Jersey Boys dl. 16.15, 19.15, 22.15 (3D) dv. a dg. i dj. 22.00 • ds. TB0.45
Joe 16.30, 19.15, 22.10 • ds. TB0.30 (VO.) dt. 16.15, 19.15, 22.15
Juntos y revueltos dl. 16.35, 19.35, 22.15
Khumba dv. a dg. i dj. 16.30, 18.30 (3D) ds. i dg. 11.45
La Abeja Maya dv. a dt. i dj. 16.10, 18.00 ds. i dg. TB11.50, 13.45
L'abella Maia (3D-CAT) ds. i dg. 12.00, 14.00
La gran seducción 17.00, 19.30, 22.00 ds. TB0.45 (VO.) • dt. 16.45, 19.15, 22.15
Las nuevas aventuras... ds. i dg. 11.50, 13.50
L'endemà dl. 16.30, 18.30, 20.30, 22.30
Les doy un año dv. a dg. i dj. 20.35, 22.55 • ds. TB1.10 (VO.) dt. 16.10, 18.20, 20.30, 22.40
Libranos del mal 17.00, 19.45, 22.30 ds. TB1.00 • ds. i dg. TB12.15 (VO.) dt. 17.00, 20.00, 22.55
Los Cinco y la isla... dv. a dg. i dj. 16.15, 18.15 ds. i dg. TB11.50, 13.50
Los mercenarios 3 dv. a dg. i dj. 20.15, 22.45
Lucy 16.10, 18.15, 20.20, 22.25 ds. TB0.30 • ds. i dg. TB11.45, 13.50
Maléfica dv. a dg. i dj. 16.30, 18.45 ds. i dg. TB11.45, 13.55
Ocho apellidos... dl. 17.00, 19.00, 21.00, 23.00
Operación cacahuete... dv. a dg. i dj. 16.30, 18.30 ds. i dg. TB11.50, 13.45
Operació cacauet... ds. i dg. 11.50, 14.00
Pancho, el... ds. i dg. 11.50, 13.50
Pompeii Live dc. 17.00, 19.00, 21.00, 23.00
Rio 2 dl. 16.00

Sex tape... dl. 20.30, 22.45
Si decido quedarme 16.00, 18.15, 20.35, 22.50 ds. TB1.10 • ds. i dg. TB11.40, 13.50
Step up all in dv. a dg. i dj. 16.15, 18.30, 20.45, 23.00 ds. TB1.15
Super Duper Alice... dc. 16.10, 18.20, 20.30, 22.40
Transformers: La era... 16.00, 19.00, 22.00 ds. i dg. TB12.25 • (3D) ds. i dg. 12.15
Yves Saint Laurent dv. a dt. dc. i dj. 16.10 18.20, 20.30, 22.40 • ds. TB0.50 (VO.) dt. 16.10, 18.20, 20.30, 22.40
El Prat de Llobregat
CINE CAPRI
933795943. AV. VERGE MONTSERRAT 109-111.
El Corredor del Laberinto dv. 18.45, 21.15
Gavà
CINESA BARNASUD
902333231. PROGRÉS 69.
Cómo entrenar... dv. a dg. i dc. 16.00
El Corredor del Laberinto dv. a dg. 16.00, 18.15 20.30, 22.45, 1.00 • dl. a dj. 16.00, 18.15, 20.30, 22.45 dg. TB12.20
El hombre más buscado dv. a dg. i dc. 20.00, 22.20 dl. dt. i dj. 19.20, 22.05
El Niño dv. a dg. 16.30, 19.15, 22.00, 0.45 dl. a dj. 16.30, 19.15, 22.00 • dg. TB12.20
En el ojo de la tormenta dv. a dg. 0.25
Guardianes de la galaxia 20.00
Hércules dv. a dg. 18.15, 20.25, 22.30, 0.40 dl. a dj. 18.15, 20.25, 22.30 • dg. TB12.05
Infiltrados en la... dv. a dg. 0.45
Joe dv. a dg. 16.50, 19.25, 22.00, 0.30 dl. a dj. 16.50, 19.25, 22.00 • dg. TB12.15
La Abeja Maya dv. a dg. i dc. 18.10 • dg. TB12.10
L'abella Maia dv. a dg. 16.00
Libranos del mal dv. a dc. 20.00 dv. a dg. TB 22.25, 0.50 • dl. a dj. 16.00 • dj. TB20.05
Lucy dv. a dg. 16.05, 18.00, 20.20, 22.30 dl. a dj. TB16.00, 18.00, 22.30 • dg. TB12.00
Operación cacahuete... dv. a dg. 18.00 dl. a dj. TB18.20 • dg. TB12.10
Step up all in 16.00
Transcendence dl. a dj. 17.00, 22.25

Girona
ALBÈNIZ CENTRE 3D
972410110. JERONI REAL DE FONTCLARA 2-4.
Amigos de más 18.25, 22.45
Avions 2 dv. a dg. 16.15
Begin again 16.15, 20.35
Com ensinistrar... dv. a dg. 18.30
El amanecer del... 20.30, 22.45
El amor no es lo que era dv. a dg. 20.35, 22.35 dl. a dj. TB16.15, 18.25
El Corredor del Laberinto 16.00, 18.15, 20.30, 22.45
El hombre más buscado 16.00, 18.15, 20.30, 22.45 (VO.) dt. 17.00, 19.30
El Niño 16.00, 18.20, 20.40 • dv. i ds. TB23.00 dg. i dt. a dj. 22.30
En el ojo de la tormenta dv. a dg. i dt. a dj. 20.35 dv. i ds. TB22.45
Fase 7 dv. a dg. 22.35 • dl. a dj. TB18.30, 22.35
Guardianes de... dv. a dg. i dt. a dj. 16.00, 18.15
Hércules dv. a dg. 16.15, 18.25 • dl. a dj. TB20.35, 22.45
L'abella Maia dv. a dg. 16.15, 18.15 • TB18.15
Libranos del mal dv. a dg. 16.15, 20.30, 22.45 dl. a dj. 20.30, 22.45
Lucy 16.15, 18.25, 20.35, 22.45
Mi amigo Mr. Morgan dl. 16.00, 18.15, 20.30, 22.45
Sacro GRA dv. a dg. 20.30 • dl. a dj. TB16.30, 20.30
Step up all in 16.15, 18.20

ALBÈNIZ PLAÇA
800808500. PL. JORDI DE SANT JORDI S/N.
Destino Marrakech dv. i ds. 18.20, 22.35 ds. TB0.15 • ds. i dg. TB12.30 (3D) dv. a dg. i dj. 16.15, 18.25
La gran seducción dv. a dg. i dt. a dj. 16.15, 18.25 dv. i ds. TB20.35, 22.40 • dg. i dt. a dj. TB20.45
Mi amigo Mr. Morgan dv. a dg. i dt. a dj. 16.00 dv. i ds. TB18.15, 20.30, 22.45 • dg. i dt. a dj. TB18.20, 20.45
Viajo sola dv. i ds. 16.30, 20.30 • dg. i dt. a dj. 18.30
CINEMA TRUFFAUT
97225044. PORTAL NOU 7.
Ai Weiwei... dt. 22.15
God help the girl (VO.) 18.30 • dv. a dt. dc. i dj. 22.30
L'endemà 16.30
OCINE GIRONA 3D
902170831. PONT DE LA BARCA 12-14.
Boyhood 16.00, 19.00, 22.00
El Corredor del Laberinto 16.00, 18.10, 20.20, 22.30 dv. i ds. TB0.40
El hombre más buscado 16.00, 18.15, 20.30, 22.40
El Niño 16.00, 19.00, 22.00 dv. a dc. TB20.00 • dv. i ds. TB0.30
Hércules 16.30, 18.30, 20.30, 22.30 • dv. i ds. TB0.30
Jersey Boys dv. a dc. 22.30
La Abeja Maya 16.00
L'abella Maia dv. a dc. 18.00
La gran seducción 16.00, 18.10, 20.20, 22.30 dv. i ds. TB0.40
L'endemà 16.15, 18.15
Les doy un año 20.15, 22.15
Libranos del mal 20.20, 22.30 • dv. i ds. TB0.30
Lucy 16.30, 18.30, 20.30, 22.30
Ojalá estuviera aquí 16.15
Operación cacahuete... 18.15
Yves Saint Laurent 16.15, 18.15, 20.15, 22.15 dv. i ds. TB0.30
Granollers
OCINE GRANOLLERS 3D
938401590. POL. EL RAMASSAR.
Boyhood 18.30, 21.30
Cómo entrenar... dg. 11.30

El Corredor del Laberinto dv. a dg. 16.00, 18.10 20.20, 22.30 • dl. a dj. TB15.50, 18.00, 20.10, 22.20 dv. i ds. TB0.45 • dg. TB11.45
El hombre más buscado dv. a dg. 20.00, 22.20 TB20.00, 22.15 • dv. i ds. TB0.45
El Niño dv. a dg. 16.20, 19.00, 20.00, 22.10 dv. i ds. TB0.45 • dg. TB11.30 dl. a dj. 16.00, 18.45, 22.00 • dl. a dc. TB19.50
En el ojo de la tormenta dv. i ds. 0.40
Guardianes de la galaxia 16.10 • dg. TB11.45
Hércules 16.00, 20.10, 22.10 dv. a dc. TB18.00 • dv. i ds. TB0.10 • dg. TB11.40
Infiltrados en la... 18.00
La Abeja Maya 16.00, 18.00 • dg. TB11.40
L'abella Maia dg. 11.20
La gran seducción 18.00, 20.10, 22.20 dv. i ds. TB0.40
L'endemà 16.00 • dg. TB11.45
Les doy un año dv. a dg. 20.30, 22.30 dv. i ds. TB0.30 • dl. a dj. 20.15 • dl. a dc. TB22.20
Libranos del mal dv. a dg. 16.00, 18.10, 22.30 dl. a dj. TB15.50, 18.00, 22.15 • dv. i ds. TB0.45
Lucy 16.20, 18.20, 20.20, 22.20 • dv. i ds. TB0.20 dg. TB11.45
Operación cacahuete... 16.10 • dg. TB11.30
Si decido quedarme dv. a dg. 16.00, 18.10 20.20, 22.30 • dl. a dj. TB15.50, 18.00, 20.10, 22.15 dv. i ds. TB0.40 • dg. TB11.30
Yves Saint Laurent dv. a dg. 16.00, 18.00 20.10, 22.15 • dv. i ds. TB0.20

L'Hospitalet de Llobregat
CINESA LA FARGA 3D
902333231. AV. JOSEP TARRADELLAS 145.
El Corredor del Laberinto 16.00, 18.15, 20.30, 22.45
El hombre más buscado 18.05, 22.15
El Niño 16.30, 19.15, 22.00
En el ojo de la tormenta 16.00
Guardianes de la galaxia dv. a dg. i dc. 20.00, 22.30 dl. dt. i dj. 17.00, 19.30
Hércules 18.20, 20.20 • (3D) dt. 22.25
Joe 18.00, 20.20, 22.40
La Abeja Maya dv. a dg. dt. i dc. 16.05 dv. a dg. i dc. 18.05
Libranos del mal 16.00, 18.10, 20.25, 22.40 Lucy 16.10, 20.15 • dt. TB16.00
Operación cacahuete... dv. a dg. 16.05
Transcendence dl. a dj. 16.00 • dl. dt. i dj. 22.00
FILMAX GRAN VIA ACEC 3D
902180193. CC GRAN VIA 2.
Así en la Tierra como... 18.15, 20.15, 22.15 dv. a dg. i dc. 16.00 • dv. i ds. TB0.30 • ds. i dg. TB12.30
Boyhood dv. a dg. i dc. 16.15, 19.15, 21.45 dl. dt. i dj. 18.00, 21.00
El Corredor del Laberinto dv. a dg. i dc. 16.00, 18.00 20.15, 22.30 • dv. i ds. TB24.00 ds. i dg. TB12.00 • dl. dt. i dj. 17.45, 20.00, 22.15
El hombre más buscado 17.00, 19.30, 22.00
El Niño dv. a dg. i dc. 16.00, 18.00, 20.15, 22.30 dv. i ds. TB24.00 • ds. i dg. TB12.00 dl. dt. i dj. 17.45, 19.45, 22.15
En el ojo de la tormenta 20.30, 22.15
Guardianes de la galaxia 18.15 dv. a dg. i dc. 16.00 • ds. i dg. TB12.15
Her (VO.) dt. 17.00, 19.15, 21.30
Hércules 18.30, 20.30 • dv. a dg. i dc. 16.15, 22.30 dv. i ds. TB0.30 • ds. i dg. TB12.30 • dl. dt. i dj. 22.15 (3D) 17.00, 19.15, 22.00
Infiltrados en la... dv. a dg. i dc. 19.30, 22.15 dl. i dj. 19.45
La Abeja Maya dv. a dt. dc. i dj. 18.00 dv. a dg. i dc. 16.15 • ds. i dg. TB12.30
La gran seducción 17.15, 19.30, 22.00 dv. i ds. TB0.15 • ds. i dg. TB12.00
Les doy un año 20.30, 22.15
Libranos del mal dv. a dg. i dc. 16.15, 18.00, 20.15 22.30 • dv. i ds. TB24.00 • dl. dt. i dj. 17.30, 20.00, 22.15
Lucy dv. a dg. 16.15, 18.30, 20.30, 22.45 dv. i ds. TB18.00, 20.30, 22.45
Operación cacahuete... 18.45 • ds. i dg. TB12.30
Operació cacauet... dv. a dg. i dc. 16.45 • dl. dt. i dj. 17.00
Si decido quedarme 18.10, 20.20, 22.15 dv. a dg. i dc. 16.00 • dv. i ds. TB0.15 • ds. i dg. TB12.15
Yves Saint Laurent 18.10, 20.20, 22.15 dv. a dg. i dc. 16.00 • dv. i ds. TB0.15 • ds. i dg. TB12.15

Lleida
ESPAI FUNATIC
902125902. PI I MARGALL 26.
Antes del frío invierno 18.40, 20.35
Betibú 17.00, 22.30
Destino Marrakech 15.00
Boyhood 17.00
Joe 15.00, 18.40, 20.35, 22.30
La gran seducción 16.45, 18.40, 20.35, 22.30
Las vidas de... 15.00
JCA CINEMES LLEIDA-RAMBLA
973232726. ANSELM CLAVÉ 61 11.
#Chef 19.40
El amor no es lo que era 16.30, 18.05, 21.40
Los mercenarios 3 16.45, 19.00, 21.15
Mil maneras de morder el polvo 16.15, 18.15, 20.15, 22.15
LAUREN LLEIDA
902888300. PERE CABRERA 6-B.
Bajo la misma estrella 16.20, 19.10, 22.10 dv. i ds. TB0.25
Cómo entrenar... 16.00, 18.10, 20.20, 22.30
El amanecer del... 16.30, 19.00, 22.00 dv. i ds. TB0.30
El Corredor del Laberinto 16.30, 19.15, 22.10 dv. i ds. TB0.30
El Niño 16.20, 19.00, 22.00 • dv. i ds. TB0.25
El protector... 16.10, 18.10, 20.10, 22.15
Hércules 16.15, 18.15, 20.15, 22.15 • dv. i ds. TB0.15
Khumba 18.15, 20.15
(3D) 16.15, 22.15 • dv. i ds. TB0.15

Sex tape... 16.00, 18.00, 20.00, 22.00 • dv. i ds. TB0.10
Transformers: La era... 16.00, 19.00, 22.00
TEATRE PRINCIPAL DE LLEIDA
973242925. C/PLAÇA PAERIA, 7.
L'endemà (CAT) 16.00 • dv. a dc. TB17.45, 19.30, 21.15
Manresa
BAGES ACEC 3D
938731532. POL. ELS TRULLOLS.
Boyhood dv. i dl. a dj. 18.00, 21.45 ds. i dg. 16.00, 19.00, 22.00
Cómo entrenar... ds. 16.00 • dg. 12.00, 16.00
El Corredor del Laberinto 18.10, 20.20, 22.40 ds. TB16.00, 0.50 • dg. TB12.00, 16.00
El hombre más buscado 18.00, 20.15, 22.30 ds. TB0.45
El Niño 17.00, 19.30, 22.15 • ds. TB0.30 • dg. TB11.50
Guardianes de la galaxia dg. 11.50
Hércules 18.10, 20.20, 22.30 • ds. TB16.10, 1.00 dg. TB12.10, 16.10
Infiltrados en la... dv. 18.10 • ds. 16.00, 18.10 dg. 12.00, 16.00, 18.10 • dl. a dj. 18.10
L'abeja Maia dv. 18.20 • ds. 16.30, 18.20 dg. 12.10, 16.30, 18.20 • dl. a dj. 18.20
La gran seducción 17.20, 19.50, 22.20 ds. TB0.40 • dg. TB12.00
L'endemà 18.00, 20.00, 22.40 • ds. TB0.45
Les doy un año 20.20, 22.40 • ds. TB0.50
Libranos del mal 20.10, 22.30 • ds. TB0.40
Lucy 18.20, 20.10, 22.45 • ds. TB16.20, 1.00 dg. TB12.00, 16.20
Ojalá estuviera aquí ds. 0.50
Operació cacauet... ds. 16.15 • dg. 12.10, 16.15
Si decido quedarme 17.30, 20.00, 22.30 ds. TB0.45 • dg. TB

cartellerateatre

ALMAZEN

GUIFRÉ, 9 (BCN)

ALMAZEN.NET

BRUJAS

Dir.: Alex Navarro. Amb Cia. Lolita Corina. A partir del 3 d'octubre fins al 25 d'octubre, Dv. i ds. a les 21:00 h.

CUANDO EL FIN SEA EL PRINCIPIO

Dg. 12 de octubre a les 20:00 h.

EL MICRÓFON OBERT

Dg. 5 de octubre a les 20:00 h.

IMPROCLOWN

Amb Ana Serzo i Joaco Martín. Dv. 10 de octubre a les 21:00 h.

SEX O NO SEX

D'Oihulari Klown. Amb Virginia Imaz. Ds. 11 de octubre a les 21:00 h.

ALMERIA TEATRE

SANT LLUÍS, 64 (BCN)

ALMERIATEATRE.COM

FLOR DE NIT

Dir.: Joan Bonich. Amb Maria Bonich, Núria Caba, Anna Maria Orriols, Cèlia Castellano, Marta Sánchez, Gemma Font i Roser Posadas. A partir del 8 d'octubre fins al 30 de novembre, Dg. a les 17:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:00 h.

ANTIC TEATRE

VERDAGUER I CALLÍS, 12 (BCN)

ANTICTEATRE.COM

24/SEPTIEMBRE/1980

Amb Papiro López. Dc. 24 de septiembre a les 21:00 h.

LA VIOLINISTA

Amb Quimera Rosa. A partir del 26 de setembre fins al 28 de setembre, Dv. ids. a les 21:00 h. Dv. i ds. a les 20:00 h.

TESSERACT

Amb Nacho Flores. Fins al 21 de setembre, Dg. a les 20:00 h. Ds. a les 21:00 h.

VIURE EMPRESONAT

De Liminal GR. Dt. 30 de septiembre a les 20:00 h.

AQUITÀNIA

AVINGUDA SARRIÀ 33 (BCN)

SOMRIURES I LLÀGRIMES

Fins al 12 d'octubre, Dg. a les 17:00 h. Dv. i ds. a les 20:00 h.

THE BIG VAN THEORY · MONÓLOGOS CIENTÍFICOS
Fins al 24 de setembre, Dc. a les 21:00 h.

ÀTRIUM DE VILADECANS

JOSEP TARRADELLAS, 17 (VILADECANS)

ÀTRIUMVILADECANS.COM

HARKET (PROTOCOLO)

Dir.: Juan Pablo Mendiola. Amb Cristina Fernández. Dv. 3 de octubre a les 21:00 h.

LES FADES DE LA BELLA DORMENT

De Jordi Palet. Dir.: Jordi Palet, Juanma Palacios, Carme Serna i Mariaje López. Amb Carme Serna i Mariaje López. Dg. 5 de octubre a les 12:00 h.

MICROPORNO POR DINERO

Dir.: Pablo Álvarez. Amb Amb David Font, Maribel Martín, Laura Martuscelli i Antonio Gonçalves. A partir del 26 de setembre fins al 27 de setembre, Dv. i ds. a les 21:00 h.

PERICO SAMBEAT BIG BAND EN CONCERT

Ds. 4 de octubre a les 21:00 h.

POLÒNIA. EL MUSICAL

De Jordi Galceran, Júlia Cot, Jaume Buixó, Pau Escribano i Toni Soler. Dir.: Xavier Ricart. Amb Bruno Oro, Queco Novell, Agnès Busquets, Mireia Portas, Ivan Labanda, Xavi Serrano, Anna Bertran i David Olivares. A partir del 10 d'octubre fins al 11 d'octubre, Ds. ales 19:00 h. Dv. a les 21:00 h.

ROSARIO EN CONCERT

Dg. 12 de octubre a les 19:00 h.

BARTS

PARAL·LEL, 62 (BCN)

BARTS.CAT

DAVID BARRULL EN CONCERT

Dv. 10 de octubre a les 21:00 h.

I CONGRÉS FEMENÍ DE SUPERVIVÈNCIES

Amb Silvia Abril, Carolina Noriega, Anna Bertran i Mireia Portas. Fins al 28 de setembre, Dg. a les 20:30 h. Dv. i ds. a les 21:00 h.

PIMPINELA EN CONCERT

Amb Lucía Galán i Joaquín Galán. Dl. 13 de octubre a les 21:00 h.

ROSENDO EN CONCERT

Ds. 11 de octubre a les 21:00 h.

TAP FACTORY

De Vincent Pausanias. Dir.: Vincent Pausanias. Amb Gilles Guenat, Jérémie Champagne, Raul Enrique Hernandez Alvarez, Andrea Catozzi, Dorel Surbeck, Charlie Plaçais i Konan Jean Kouassi. A partir del 15 d'octubre fins al 26 d'octubre, Dg. a les 19:00 h. Ds. a les 18:30 h. Ds. a les 21:30 h. Dv. a les 21:00 h. Dc. i dj. a les 20:30 h.

TEMPS: QUÈ FARIÉS SI ET QUEDESSIN 90 MINUTS DE VIDA?

De Quim Masferrer. Amb Quim Masferrer i Ramon Fontserè (Teatre de Guerrilla). Fins al 21 de setembre, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:00 h.

CÍRCOL MALDA

PI, 5 (BCN)

CIRCOLMALDA.ORG

ACLUCA ELS ULLS

Dir.: Miriam Escuriola i Carles Gutiérrez. Amb Patricia Medina, José Domínguez, Carles Gutiérrez, Martí Hosta i Jordi Mestres. A partir del 5 d'octubre fins al 26 d'octubre, Dg. a les 11:00 h. Dg. a les 12:30 h.

LA NORMA DE L'EXTINCIÓ

D'Anton Txèhov. Dir.: Pau Masaló. Amb Cristina Arenas, Eduard Autonell, Marina Congost, Toni Guillemat, Aleix Melé, Júlia Rodón, Gerard Nel·ho i Pau Masaló. Fins al 5 d'octubre, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

LES GOLFES DEL MALDÀ, CABARET

Dir.: Adrià Aubert. Amb Núria Cuyàs, Robert González, Laura Pau i Lluna Pindado. Dg. i dl. a les 21:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 22:00 h.

RADIOMAN

De Joaquín Daniel. Amb Joaquín Daniel. Fins al 13 d'octubre, Dl. a les 21:00 h.

CLUB CAPITOL

LA RAMBLA, 138 (BCN)

GRUPOBALANA.COM

15 AÑOS NO ES NADA

Amb Carlos Latre. Fins al 5 d'octubre, Ds. i dg. a les 18:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

DAVID GUAPO

Fins al 22 d'octubre, Dv., ds., dc. i dj. ales 22:00 h.

DETECTIVES MARTÍNEZ

Amb Los Martínez. Ds. 27 de septiembre a les 20:15 h.

GODDY Y YO

Fins al 12 d'octubre, Ds. i dg. a les 17:30 h. Dv., ds. i dj. a les 20:15 h.

IMPROVISATING JAMMING

A partir del 4 d'octubre fins al 26 d'octubre, Dg. a les 19:30 h. Ds. a les 22:00 h.

IMPROVISATING JAMMING

A partir del 4 d'octubre fins al 26 d'octubre, Dg. a les 19:30 h. Ds. a les 22:00 h.

COLISEUM

GRAN VIA, 595 (BCN)

GRUPOBALANA.COM

EL INTÉRPRETE

Amb Asier Etxeandia, Tao Gutiérrez, Guillermo González i Enrico Barbaro. Fins al 21 de setembre, Dg. a les 19:00 h. Dv. i ds. a les 21:00 h.

THE HOLE II

De Paco León, Yllana i Letsgo. Dir.: Yllana. Amb Pepa Charro, "Terremoto de Alcorcón", Àlex Forriols, Marta Torres, Vinila von Bismark, Nacho Sánchez, Charly, Julio Bellido, Arantxa Fernández, Mónica Riba, Adrián García, Bruno Grillo i Toni Vallés. Fins al 12 d'octubre, Ds. a les 22:30 h. Ds. i dg. a les 18:00 h. Dv., dc. i dj. a les 20:30 h.

GUASCH TEATRE

ARAGÓ, 140 (BCN)

GUASCHTEATRE.COM

LA BELLA I LA BÈSTIA

Fins al 28 de setembre, Ds. a les 19:00 h. Ds. i dg. a les 12:30 h. Ds. i dg. a les 17:30 h.

KURSAAL

PERE III, 35 (MANRESA)

KURSAAL.CAT

AL GALOP

De Mark Hampton i Mary Louise Wilson. Dir.: Guido Torlonia. Amb Carme Elias. A partir del 16 d'octubre fins al 17 d'octubre, Dv. i dj. a les 21:00 h.

ANDRÉ I DORINE

D'Iñaki Rikarti. Dir.: Iñaki Rikarti. Amb Garbiñe Insausti, José Dault i Eduardo Cárcamo. Dv. 19 de septiembre a les 21:00 h.

EL MÓN REAL

Dir.: Eduard Reguant. Amb Agnès Aloy, Eduard Reguant, Ricard Reguant i Glòria Tàpia. Dg. 5 de octubre a les 18:00 h.

EL ZOO DE VIDRE

De Tennessee Williams. Dir.: Josep M. Pou. Amb Amb Miriam Iscla, Dafnis Balduz, Meritxell Calvo i Peter Vives. A partir del 27 de setembre fins al 28 de setembre, Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 21:00 h.

FAEMINO Y CANSADO

Dj. 2 de octubre a les 21:00 h.

HARKET (PROTOCOLO)

Dir.: Juan Pablo Mendiola. Amb Cristina Fernández. Dj. 25 de septiembre a les 21:00 h.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

D'Egos Teatre. Dir.: Francesc Mora. Amb Anna Alborch, Lali Camps, Rubèn Montaña, Albert Mora, Francesc Mora, Toni Sans i Maria Santallusia. Dc. 15 de octubre a les 18:00 h.

LA PUNTUAL

ALLADA VERMELL 15 (BCN)

LAPUNTUAL.INFO

EL POLLO PEPE

Amb Teatro de la Luna. A partir del 3 d'octubre fins al 5 d'octubre, Dg. a les 17:00 h. Ds. i dg. a les 12:00 h. Dv. i ds. a les 18:00 h.

MADRE ÀFRICA

Amb Colectivo Humo. A partir del 10 d'octubre fins al 12 d'octubre, Dg. a les 17:00 h. Dv. i ds. a les 18:00 h.

NO SIN MI UNICORNIO

De Títeres sin cabeza. Fins al 21 de setembre, Dg. a les 12:00 h. Dg. a les 17:00 h. Dv. i ds. a les 18:00 h.

NO TINC POR

A partir del 26 de setembre fins al 28 de setembre, Dg. a les 12:00 h. Dg. a les 17:00 h. Dv. i ds. a les 18:00 h.

RUTINES

D'Eugenio Navarro. Dc. 24 de septiembre a les 18:00 h.

LA SECA ESPAI BROSSA

FLASSADERS, 40 (BCN)

LASECA.CAT

M.A.R.I.L.L.U.L.A.

Amb Lena Kitsopoulou. Fins al 12 d'octubre, Dg. a les 19:00 h. Tots els dies excepte dg. i dl. a les 21:00 h.

NOVECENTO

D'Alessandro Baricco. Dir.: Genoveva Pellicer. Amb Pep Jové. Fins al 5 d'octubre, Dg. a les 18:30 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

LA VILLARROEL

VILLARROEL, 87 (BCN)

LAVILLARROEL.CAT

EL CRÈDIT

De Jordi Galceran. Dir.: Sergi Belbel. Amb Jordi Boixaderas i Jordi Bosch. Ds. i dg. a les 18:00 h. Ds., dt. i dj. a les 20:30 h. Dv. a les 21:00 h. Dc. 24 a les 18:30.

SALA ATRIUM

CONSELL DE CENT, 435 (BCN)

ATRIUM.CAT

ELS VIRTUOSOS GERMANS PLA EN CONCERT

Dl. 29 de septiembre a les 20:30 h.

SALA BECKETT

CA L'ALEGRE DE DALT, 55 (BCN)

SALABECKETT.CAT

PERSONNE

A partir del 10 d'octubre fins al 12 d'octubre, Dg. a les 18:30 h. Dv. i ds. a les 21:30 h.

WOYZECK (M. ROSICH)

De Georg Büchner. Dir.: Marc Rosich. Amb Pep Garcia-Pascual, Adrià Díaz, Ariadna Matas, Santi Monreal i Ricard Sadurní. Fins al 5 d'octubre, Dg. a les 18:30 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 21:30 h.

SALA FÈNIX

C. DE RIERETA 31 (BCN)

SALAFENIX.COM

AWISH

De Factoria DiMò. Amb Carlo-Mò i Mr. Di. A partir del 26 de setembre fins al 5 d'octubre, De dv. a dg. a les 21:00 h.

EL CABARET DE LA MUJER PÁJARO

De Miguel Mosqueira. Dir.: Willy Eter. Amb Paku Granxa, Mike Torres i Kike Ordax. Fins al 30 d'octubre, Dj. a les 21:00 h.

ELS CONTES D'EN NERET

De Pau Gómez. Amb Pau Gómez i Marion Almerich. Fins al 28 de setembre, Ds. i dg. a les 17:00 h.

FLAMENCO

Dl. a les 21:00 h.

MICROPECESB

De Rosa Domènech, Rosa Ponsarnau, Ana Alonso, Núria Roset, Òscar Ribé i Miquel Àngel Senar. Dir.: José Antonio Aguado. Amb Rosa Domènech, Rosa Ponsarnau, Ana Alonso, Núria Roset, Òscar Ribé i Miquel Àngel Senar. Dt. 30 de septiembre a les 21:00 h.

MIRANJUIS

Fins al 26 d'octubre, Dg. a les 12:00 h.

PARIAS

De Javier Aranda. Amb Javier Aranda. Fins al 21 de setembre, De dv. a dg. a les 21:00 h.

PUNCH & JUDY

De Roman Tully. Dir.: Roman Tully. Amb Roman Tully. Dc. 24 de septiembre a les 21:00 h.

SALA MUNTANER

MUNTANER, 4 (BCN)

SALAMUNTANER.COM

PENSAMENTS SECRETS

De David Lodge. Dir.: Lluís Soler. Amb Àlex Casanovas i Mercè Pons. Fins al 26 d'octubre, Dg. a les 18:30 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

PEPINBANZO AGITADOR

De José Pascual Banzo Salvo. Dir.: Pepín Banzo. Amb Pepín Banzo. Fins al 5 d'octubre, Dg. a les 20:30 h. Dv., ds. i dj. a les 22:45 h.

SATI SANT ANDREU TEATRE

NEOPÀTRIA, 54 (BCN)

SAT-TEATRE.CAT

DESPERTARÀS AHIR, DANSA

De Cia. Ornitorinc. Fins al 21 de setembre, Dg. a les 19:00 h. Dv. i ds. a les 20:30 h.

L'JAZZING I (FESTIVAL DE SANT ANDREU)

Amb Ignasi Terraza, Imaginant Miró + Andrea Motis Joan Chamorro quintet & Scott Robinson. Dj. 25 de septiembre a les 20:00 h.

JAZZING II (FESTIVAL DE SANT ANDREU)

Amb Vicens Martín & Dream Big Band amb Gemma Abrié + Víctor Correa Nonet. Dv. 26 de septiembre a les 20:00 h.

JAZZING III (FESTIVAL DE SANT ANDREU)

Amb Concert David Mengual + The New Catalan Ensemble de Joan Díaz. Ds. 27 de septiembre a les 20:00 h.

JAZZING IV (FESTIVAL DE SANT ANDREU)

Amb Sant Andreu Jazz Band & Friends (Scott Robinson, Ricard Gili i JM Farras). Dg. 28 de septiembre a les 19:00 h.

TEATRE AKADÈMIA

BUENOS AIRES 47-49 (BCN)

TEATREAKADEMIA.CAT

AL GALOP

De Mark Hampton i Mary Louise Wilson. Dir.: Guido Torlonia. Amb Carme Elias. Fins al 5 d'octubre, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

NO POT L'OBLIT REGNAR SOBRE AQUESTS MOTS
De William Shakespeare. Dir.: Boris Rotenstein. Amb Enka Alonso, Elies Barberà, Mercè Managuerra i Josep Minguell. Fins al 2 d'octubre, Dc. i dj. a les 18:00 h.

TEATRE APOLO

PARAL·LEL, 59 (BCN)

TEATREAPOLO.COM

LA RATONERA

D'Agatha Christie. Dir.: Víctor Conde. Amb Mariona Ribas, Ferran Carvajal,

ESPORTS

Vermaelen s'entrena amb normalitat i Alves al marge

El Barça va tornar ahir als entrenaments. Després de guanyar l'Apoel en el debut a la Lliga de Campions, els de Luis Enrique van començar a preparar el partit de Lliga de diumenge al camp del Llevant. Vermaelen es va entrenar amb normalitat i està a l'espera de rebre l'alta mèdica. L'entre-

nament el van completar els tres jugadors del filial habituals en les sessions del primer equip: Munir, Sandro i Samper. Per la seva banda, Dani Alves, que va ser titular contra l'Apoel, va entrenar-se al marge. L'equip gaudeix avui d'un dia de festa i no s'entrenarà fins demà al matí.

Les 5 prioritats del 'pla Renove' de Luis Enrique

L'arrencada del nou projecte del Barça està tenint bons resultats amb idees actualitzades del model

NATALIA ARROYO
BARCELONA

El dia de la seva presentació com a entrenador del Barça, Luis Enrique va apostar per un missatge il·lusori, clar i directe. Tenia al cap les idees del nou projecte que encetava i les va verbalitzar amb contundència, amb aquella naturalitat agressiva que, d'entrada, espanta. Va parlar de jugar a l'atac per respectar l'essència innegociable del club, va posar-se el repte de "tornar a fer" de la defensa i la pressió un senyal d'identitat, va comprometre's a recuperar l'exigència en els entrenaments, va aturar-se en la importància de la "gestió d'egos" en un vestidor farcit de cracs i no va esquivar cap pregunta delicada sobre situacions personals de jugadors.

La seva roda de premsa va servir de manual d'intencions, de llistat d'objectius que, quatre mesos des-

prés, ja ha començat a complir, centrant-se en cinc prioritats bàsiques.

Malgrat el regust ensopit de l'últim partit, contra l'Apoel, Luis Enrique ha començat amb molt bon peu al Barça, amb quatre victòries i cap golencaixat. Ha seduït el Camp Nou des de l'esforç i la valentia, i la plantilla es deixa guiar pel seu tarannà ambiciós i detallista. I és que Luis Enrique no fa només quatre mesos que pensa com revitalitzar el Barça. L'asturià fa molt més temps que pensava en els retocs que havien de reoxigenar l'equip i ara veu des de l'àrea tècnica com es posen en pràctica amb èxit.

1. Variar a partir del rival

La sortida de pilota s'ha depurat com s'havia fet amb èxit el 2008

Un dels punts més destacats del que es desprèn del Barça inaugural dels mesos d'agost i setembre és que és un equip que cuida la sortida de pilota com havia fet en la seva millor

etapa des del 2008. Com Pep Guardiola, Luis Enrique ha previst diferents escenaris en funció de la manera de pressionar del rival. Si el rival el ve a buscar a dalt o espera, si situa un únic punta i emparella els homes de banda amb els laterals, o aposta per dos homes per dins. L'equip té un manual per a cadascuna de les possibles situacions i l'executa amb intel·ligència.

En quatre partits, per exemple, s'han combinat diferents estructures. S'ha vist un Barça que iniciava amb tres al darrere, amb Busquets incrustat entre centrals, però també s'ha prescindit d'aquest moviment de suport i s'ha arrencat amb dos, amb el migcentre en posicions avançades. Els laterals ofereixen, sempre que poden, una línia de passada ben oberta i profunda, en coordinació amb els interiors, amb qui tracen un triangle que dona sortides netes als centrals quan fixen.

2. Atac reestructurat

La posició dels tres homes avançats és una de les novetats

A partir de la submissió del rival des del darrere, el Barça avança i mira d'atacar amb molts efectius. "Intentarem no ser previsibles", va dir el tècnic a finals de maig i, posteriorment, ha anat parlant de "variants de joc" per exposar les alternatives que els blaugranes han fet servir. El terme va fulminar Gerardo Martino en un debat tòxic sobre la verticalització de l'equip però s'està acceptant millor amb Luis Enrique. La principal novetat de l'asturià neix de la posició dels seus tres homes d'atac. O, més ben dit, dels dos que acompanyen Messi, que es manté a la zona central amb llibertat. Eliminats els extrems, el Barça juga ara amb els dos homes exteriors molt més tancats, que actuen gairebé com a dos puntes. Si hi ha

TENIR UN PLA I UNA VEU

01. Luis Enrique ha assumit el càrrec amb les idees clares i un discurs que ha seduït el vestidor i l'afició. D. RAMOS / GETTY 02. Piqué abraçant-se amb Bartra després del gol contra l'Apoel. A. GEA / REUTERS

Variants
El Barça intenta "no ser previsible" amb diferents mecanismes de joc

espais, els seus moviments en ruptura alimenten la creativitat d'un Messi que, de moment, s'està mostrant més assistent que rematador. Però continuarà sent la fera goleadora que ha sigut sempre, perquè el context ofensiu pensat l'afavoreix.

Per compensar el possible risc d'embut que aquesta proposta planteja, Luis Enrique dona molta volada als laterals per guanyar amplitud i reclama que tothom arribi a situacions de finalització, cosa que acaba formant un Barça amb cinc i sis rematadors clars en cada atac. Torna a ser un Barça que ataca per esclafament del rival.

3. Cuidar la transició

L'equilibri defensiu és bàsic i l'equip preveu bé les pèrdues

Els seus jugadors destaquen que Luis Enrique no descuida cap detall. Que apama cada moviment per tenir el control d'absolutament totes les situacions. Aquest és un Barça

San Siro, seu de la final de la Champions del 2016

La UEFA va anunciar ahir, després de la reunió del comitè executiu que va tenir lloc a Nyon, les seus de les finals de la Champions i de l'Europa League de la temporada vinent. Així, la final de la Lliga de Campions 2016 es disputarà a San Siro, a Milà, i la de l'Europa League, al Sankt Jakob-Park de Basilea.

El Vila-real salva un punt al camp del M'gladbach (1-1)

El Vila-real va poder començar amb bon peu el seu camí a l'Europa League gràcies a un empat al camp del Borussia Mönchengladbach, un dels rivals més forts del Grup A. Hermann va avançar els locals però Uche va empatar a la segona part. A l'altre partit del grup, l'Apol·lon xipriota va derrotar el Zuric per 3-2.

01

madur, no només perquè té més capacitat d'adaptar-se a més perfils d'adversari, sinó perquè s'ha preparat a consciència per ser menys vulnerable als contraatacs.

Des dels més de 1.100 quilòmetres que separen Vigo de Barcelona, i amb aquella mirada externa que permet veure els defectes, Luis Enrique ha arribat obsessionat en l'instant immediat a la pèrdua de pilota. "Passarà, en un moment o altre perdrem la possessió", insistia amb preocupació Pep Guardiola, el tècnic més cuidat de la possessió. I és per això que és especialment necessari delimitar què es farà quan es passi de l'atac a la defensa.

Que Busquets i els centrals anessin desbordats per gestionar un contraatac a camp obert era dramàtic i Luis Enrique ha dissenyat un entrenament que ha solidificat l'equip sense necessitat de perdre bales en atac. No deixa de pujar ningú. Senzillament, els jugadors han mecanitzat on anar i què fer quan l'atac no prosperi. En això, Rakitic està sent clau a la banda dreta.

4. Compromís col·lectiu

La solidaritat de tota la plantilla ajuda a construir un equip fort

Però l'equilibri defensiu, que ha deixat el Barça imbatut ja més de 360 minuts, no seria possible si, prèviament, Luis Enrique no hagués convertit el vestidor en una pinya. L'asturià ha seduït cadascun dels integrants amb el discurs de "tothom és important" i està premiant l'esforç dels més aplicats, es diguin com diguin. "Això no seria possible sense l'esforç de tots els jugadors", repeteix el tècnic una vegada i una altra.

Si al compromís col·lectiu creat s'hi suma l'alta intensitat dels en-

trenaments i la "competència ferotge" que s'ha generat amb la gestió de grup (inclòs el planter) i els fitxatges de l'estiu (fins a nou cares noves han remogut un vestidor que s'havia acomodat), el resultat és un Barça allunyat de l'onze de gala que anava caient per inèrcia.

5. Treballar l'estratègia

Les accions a pilota aturada ja han començat a ser decisives

Els primers tres punts a la Champions van venir d'un cop de cap de Piqué després d'una falta lateral picada per Messi. És la típica acció que, fins ara, havia pres més punts al Barça dels que podia haver-li donat. No és que la dinàmica s'hagi regirat de cop amb l'arribada de Luis Enrique i el seu *staff* (de fet, el seu Celta va ser un dels equips amb pitjor estadística en aquest aspecte), però les primeres sensacions deixen clar que l'equip ha inclòs l'estratègia en el seu llistat de prioritats tàctiques. Torna a no menysprear-les –l'any passat, amb Martino, no es van començar a treballar fins al gener i per insistència de Rubi– i, a més, li serveixen de punt de suport i autoestima per resoldre els partits que previsiblement se li encallaran.

A més del gol contra l'Apoel, han cridat l'atenció accions com una falta lateral de Rakitic a Alves a la frontal de l'àrea que està a punt de transformar-se en gol contra l'Elx o la varietat en els córners. L'equip s'atreveix a posar la pilota a l'àrea i anar al remat (ha guanyat altura amb les incorporacions) però manté jugades en curt. En definitiva, trasllada l'exigència de cuidar el joc a les faltes i els serveis de banda o cantonada. Anul·la l'atzar. Mima els detalls. Té fixades les prioritats. —

Cursa de la Dona

Barcelona
19 d'octubre

Totes unides contra el càncer de mama

Apunta't a www.carreradelamujer.com

ESPÈCIE PROTEGIDA

XAVIER FINA
FILÒSOF

Massa d'hora per a tanta final

Ja hi som. Només portem tres jornades i molts ja han fet disparar totes les alarmes. Si ho mirem fredament la situació no és tan dramàtica. Perdre contra el Sevilla i el València, i empatar jugant amb deu al camp de l'Almeria forma part d'una certa lògica. En el balanç final d'una Lliga, veure aquests tres resultats no ens semblaria gens estrany. El problema és que, en aquesta Lliga, aquests tres partits són els únics que hem jugat i, per tant, portem un trist punt que ens situa en zona de descens, només per sobre de l'equip del Ferran Torrent.

Però, com deia aquell, el futbol és un estat d'ànim. I, a sobre, els pericos tenim certa tendència a la depressió. Tant és així que tot i haver tingut tres arbitratges nefastos (expulsió en el primer partit, penal no xiulat en el segon i gol legal anul·lat en el tercer) no estem gens indignats. Estem en zona de descens perquè l'equip no funciona, perquè mantenim els defectes del joc d'Aguirre (poca profunditat, mínimes alternatives d'atac, ocasions de gol amb comptagotes) sense les seves virtuts (ordre defensiu, replegaments ràpids, bon treball d'estratègia a pilota parada). I Sergio –en qui mantenim la fe– no ens dóna explicacions convincentes: continua parlant amb els tòpics i el voluntarisme d'un futbolista. Que si errors de juvenils, que si està content amb l'esforç de l'equip, que si tot canviarà...

En un context com aquest, el futur de la temporada el marcan els pròxims quatre partits. En menys d'una setmana rebem el Màlaga i el Getafe. Després anem al camp del Còrdova i juguem a casa contra la Reial Societat. Si ara preguntem, se'ns dirà que la confiança en Sergio és absoluta. Però tots (Collet, Perarnau i el mateix Sergio inclosos) hem estudiat el calendari i ens hem donat el marge d'aquests quatre partits. Una dada important és que després del partit de la Reial hi ha jornada de descans. Per tant, el nou entrenador que no caldrà, tindria marge per actuar. La ratlla de perill la marca el 50% dels punts. Tot el que no sigui aconseguir un mínim de sis punts, esgotarà "l'immens" marge de confiança que tots plegats li vam donar a Sergio a l'estiu.

Vull ser positiu, vull continuar creient en Sergio i estic segur –perquè vull estar-ne– que acabarem aquesta fase de quatre partits amb 10 o 11 punts (comptant el que ja tenim).

La primera final és dissabte. Contra un Màlaga amb Kameni a la porteria. Si les sensacions no canvien –i, sobretot, si no es guanya– se sentiran les primeres veus dels que creuen que aquest marge que dono és massa generós. —

BARÇA

Oxigen per als directius demandats

L'auditor de Deloitte admet que els comptes de Laporta estaven auditats

ALBERT LLIMÓS
BARCELONA

Els comptes que va presentar Joan Laporta el 2010, i que van ser reformulats per la junta de Sandro Rosell quan va entrar al Barça l'1 de juliol, estaven auditats. Així ho va confirmar el representant de Deloitte, Artur Amich, en la seva declaració de més de quatre hores d'ahir, la quarta jornada del judici per l'acció de responsabilitat contra Laporta i 16 directius més, a qui se'ls reclama 47 milions. Amich també va reconèixer que de la reformulació dels comptes que va fer la junta entrant, pel que fa a la partida de 37,8 milions del litigi amb Sogecable, "es poden salvar 7,5 milions", fet que podria rebaixar la xifra demanada als exdirectius.

El jutge denega documents

La jornada va arrencar amb la discussió entre el jutge José Manuel Martínez Borrego i les parts per si s'acceptava una nova documentació que volia aportar el club, referent a la memòria econòmica del 2011-12 i que afectava directament el gran punt d'interès de la jornada d'ahir, la provisió de 37,8 milions pel litigi amb Sogecable, i que finalment el jutge va denegar. Després de la decisió del magistrat, molest perquè el Barça no ho havia aportat abans, va arrencar la quarta i última jornada de declaracions, amb protagonisme únic per a l'auditor de Deloitte.

Amich va admetre que els comptes de Laporta no es van reformular per instància seva, sinó per decisió de la directiva entrant. "No és la nostra feina. Ho nego rotundament. És competència exclusivament de la junta", va dir el representant de l'auditora, que va voler aclarir que l'informe de Deloitte "no és una opinió favorable; hi ha

Imatge de l'auditori de la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet on s'està fent des de dilluns passat el judici per l'acció de responsabilitat. PERE TORDERA

un conjunt d'excepcions que s'han de considerar". Segons Amich, tal com va dir en la jornada de dimecres l'exdirector general Joan Oliver, els comptes de Laporta sí que esta-

ven auditats, tot i que no va arribar l'informe fins a l'1 de juliol, el primer dia de Rosell. Posteriorment, hi va haver un segon informe, el 15 de juliol, que va servir al nou equip de govern per dur a terme la reformulació dels comptes, i que va representar un canvi en el tancament de

l'exercici 2009-10: es va passar d'11 milions de benefici que va presentar Xavier Sala i Martín, a gairebé 80 de pèrdues després de la reformulació. Això, finalment, va derivar

Declaració maratoniana
L'auditor deixa entreveure que 7,5 milions del litigi amb Sogecable no s'haurien d'incloure en les pèrdues

LA OPINIÓ

Reduir llast

La batalla transcorre en el terreny Sogecable i pel que es respira a la sala hi ha un punt d'optimisme en el bàndol demandat. Simplificant, el Barça va incomplir el contracte amb Sogecable, havia perdut en primera instància el 2010 i els auditors van aconsellar provisionar uns 30 milions perquè en l'horitzó hi havia una derrota judicial segura. Els 30 milions pesen a la motxilla que se'ls reclama en l'acció de responsabilitat però des d'ahir el llast és menor. Fins al judici no hem sabut que fa dos d'anys el Barça i Sogecable van arribar a un acord. El pacte va generar un efecte positiu d'uns 8 milions d'euros a la comptabilitat del club. Si el jutge valora reconèixer la responsabilitat dels demandats però rebaixar la motxilla (semblant al que ha passat amb Spanair) aquí té la via. I si la rebaixa fins a 25 milions qui pagarà serà l'asseguradora.

JORDI BORDA
PERIODISTA

Artur Amich

REPRESENTANT
DE DELOITTE

"No refem comptes, no és la nostra feina. Ho nego. És competència de la junta"

José Manuel Martínez

JUTGE DE L'ACCIÓ DE
RESPONSABILITAT

"No sé per què es reclamen les provisions que no deriven en pèrdues"

en unes pèrdues totals durant el mandat de Laporta de 47 milions, la quantitat que se'ls reclama (25 els hauria d'assumir l'asseguradora Zurich).

El gran punt d'interès ahir va ser Sogecable, la partida més gran de les pèrdues que s'imputen a Laporta (37,8 milions). El 2012, després d'acabar pagant a Sogecable una quantitat inferior a la provisionada el 2010, el Barça va recuperar, per tant, una part d'aquests diners, i això va fer que el jutge José Manuel Martínez Borrego, en un interrogatori que va dirigir ell mateix a Amich, fes constar la seva sorpresa: "Si hi ha provisions que després no s'han materialitzat ni convertit en pèrdues, no sé per què es reclamen". Això podria suposar un canvi de les xifres de la demanda, tal com va deixar entreveure Amich: "Es poden salvar 7,5 milions". Aquesta quantitat es podria descomptar del total, i es deixaria la xifra al voltant dels 40 milions, tot i que la part demandada manté que fins i tot es podria posar en dubte tota la partida de Sogecable, és a dir, gairebé 38 milions que s'haurien de restar als 47 totals.

Amich va ser inflexible amb la resta de set excepcions i incerteses que van plantejar als números presentats per la junta de Laporta. Tot i això, va deixar entreveure que la taxació dels terrenys de Viladecans, que va servir per fer una minusvàlua dels terrenys –que van passar de 17 a 5,5 milions de valor–, va provenir de la junta entrant, tot i que no era encara l'1 de juliol i s'estava en un període de traspàs de poders. —

en breu

■ Víctor Tomás serà baixa de quatre a cinc setmanes

Víctor Tomás haurà d'estar allunyat de les pistes de quatre a cinc setmanes. El capità del Barça d'handbol va rebre un cop fortuït a la mà dreta durant el partit de la segona jornada de la Lliga Asobal contra l'Helvetia Anaitasuna. Les proves mèdiques a què es va sotmetre van confirmar ahir que el jugador pateix una fractura a la base del tercer metacarpí de la mà dreta.

■ Alonso: "Els dijous he d'apagar els incendis que arriben d'Itàlia"

Fernando Alonso va lamentar que "els dijous de cursa" hagi "d'apagar els incendis que arriben des d'Itàlia". El pilot va apuntar que ben aviat es pronunciarà sobre el seu futur. "Potser faré jo les filtracions que vulgui o m'interessin", va dir.

■ Carles Moyà no seguirà com a capità de l'equip de la Copa Davis

El mallorquí Carles Moyà ha decidit no continuar com a capità de l'equip espanyol de la Copa Davis després de la derrota en l'eliminatòria contra el Brasil, en què va certificar el seu descens del Grup Mundial. En una entrevista al diari *El País*, Moyà afirma que ha decidit no seguir com a seleccionador i explica que va començar a pensar a deixar el càrrec des de l'Open dels Estats Units.

BÀSQUET

Jordi Fernández fa història als EUA

ÀLEX GOZALBO
BARCELONA

El badaloní Jordi Fernández serà el primer entrenador dels Canton Charge, l'equip vinculat dels Cleveland Cavaliers a la D-League, la lliga de desenvolupament promocionada i organitzada per la NBA. El català, que la temporada passada va ser assistent de la franquícia nord-americana, ha format part aquest estiu del cos tècnic de la selecció espanyola, que ha disputat la Copa del Món de bàsquet.

"Estic molt agraït que m'hagin donat aquesta oportunitat", afirma el tècnic Jordi Fernández. "Els Charge són com una segona casa per a mi des que hi vaig arribar l'any passat", afegeix el tècnic. "Els Cleveland Cavaliers i els Canton Charge presenten, de llarg, el millor model de relació entre una franquícia de la NBA i una de la D-League. L'equilibri entre desenvolupament personal i objectius col·lectius és perfecte", opina.

Segons Mike Gansey, director d'operacions de la franquícia a la D-League, "Jordi Fernández és l'opció ideal per liderar aquest repte". I afegeix: "Va ser un gran actiu per al nostre equip l'any passat i va tenir un paper fonamental amb els Cleveland Cavaliers durant quatre tempo-

Jordi Fernández, nou tècnic dels Canton Charge. DAVID LIAM / NBA

rades". Els elogis no s'acaben aquí. "La seva experiència amb la selecció espanyola li afegeix una perspectiva única de la qual es beneficiarà en bona mesura el nostre equip", diu.

El jove entrenador, de 31 anys, va participar la temporada passada en l'All-Star de la NBA, on va formar part del cos tècnic d'un dels dos combinats de l'NBA Development League All-Star Game. L'equip de l'entrenador català, el Futures, va perdre contra el Prospects (145-142). "Va ser un partit d'exhibició, però el reconeixement és important

Les frases

Jordi Fernández

ENTRENADOR DELS CANTON CHARGE

"Estic molt agraït que m'hagin donat aquesta oportunitat. Els Charge són com una segona casa per a mi"

Mike Gansey

DIRECTOR D'OPERACIONS A LA D-LEAGUE

"Jordi Fernández és l'opció ideal per liderar aquest repte. Va ser un gran actiu per al nostre equip l'any passat"

i vaig gaudir molt de l'experiència", diu a l'ARA Jordi Fernández, que porta treballant als Cleveland Cavaliers des de l'any 2009, quan va començar a exercir com a entrenador de desenvolupament. El tècnic ha compartit parquet amb estrelles com LeBron James, que, després de quatre anys als Miami Heat, torna a la franquícia d'Ohio, i Anderson Varejão.

Els Canton Charge començaran la temporada de la D-League el 15 de novembre a casa. El seu rival seran els Delaware 87ers. —

MAC BA
MUSEU D'ART CONTEMPORANI DE BARCELONA

Patrocina:
Estrella

CADA DISSABTE A LES 19H

MACBA
ES VIU

DEMÀ 20 SETEMBRE

BEBETO CIDRA
DANSA

Després de l'estiu, torna el programa MACBA ES VIU. I ho fem amb la presentació especial de Gestos del camí de Beбето Cidra, guardonat com a millor ballari al Festival Suzanne Dellal Internacional Dance Competition de Tel Aviv (1994) i per la seva trajectòria com a coreògraf al XVII Festival Coreogràfic de Madrid (2003).

Més info: macba.cat/esviu
Preu: 5 €. Gratuït amb el carnet Passi
(un any d'exposicions per només 15 €)

PROPERAMENT

SETEMBRE

27
TUTU
I LUCIENT
DJ

OCTUBRE

04
ELS SECRETS DE
LA CONSERVACIÓ I
RESTAURACIÓ EN
L'ART CONTEMPORANI
VISITA

11
LORENA
ALVAREZ
I LA CORAL BISTUER
MÚSICA

18
ARIADNA
GUITERAS
PERFORMANCE

25
IRENE KURKA
SAMPLER SERIES
FESTIVAL HCMF//
MÚSICA

Museu d'Art Contemporani de Barcelona. Plaça dels Àngels, 1 - 08001 Barcelona. Segueix-nos a:

elradar

Protesta d'un grup de treballadors de BTV, al mes de juliol, a l'Ajuntament. SOM BTV

Una vaga a BTV impedirà emetre en directe el pregó de la Mercè

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

Els treballadors de BCN Audiovisual, la productora del grup Lavinia a la qual pertany la major part de la plantilla de Barcelona Televisió (BTV), han convocat per a aquest divendres una vaga parcial per reivindicar una millora de les seves condicions salarials. Segons expliquen a través del blog Som BTV, des del gener de l'any passat els treballadors tenen el sou rebaixat "entre un 4,5% i un 10% per una retallada que l'Ajuntament aplica a BTV tot i haver tancat els últims exercicis pressupostaris amb superàvit". "L'any passat ens van treure 335.000 euros dels nostres sous i l'Ajuntament va tancar l'exercici amb un superàvit de 139,3 milions. Ara sembla que volen perpetuar aquesta situació", denuncia el comitè d'empresa de BCN Audiovisual.

L'aturada d'avui coincideix amb l'inici de les Festes de la Mercè, i impedirà que la televisió local barcelonina emeti en directe el pregó que oferirà l'exdirectora de Càritas Núria Gispert, tal com estava previst. Aquest acte començarà a les 19 h, però a aquella hora BTV oferirà una pel·lícula, que anirà seguida de la redifusió del concert de l'Orquestra Plateria a les festes del 2011. El pregó sí que es podrà veure per televisió, però serà en diferit, a partir de les 22 h. La plantilla de BCN Audiovisual ha convocat una altra aturada per al dia 3 d'octubre, que coincidirà amb el pròxim ple municipal. Aquesta setmana la comissió de presidència de l'Ajuntament ha debatut una proposició del grup d'ICV-EUiA per instar el govern municipal a "crear totes les condicions necessàries per resoldre la situació dels treballadors de BTV". Tots els partits, inclòs CiU, van votar a favor del text.

lesaudiències

L'APM? torna amb força i lidera la nit

Després de dos mesos de vacances, els espectadors catalans tenien ganes d'APM?, i aquest dimecres ho van demostrar. La primera entrega de la temporada del programa de zàping va tenir 521.000 espectadors i un 16,8% de quota de pantalla, de manera que es va convertir en l'emissió més vista del prime time i la segona en el global de la jornada, superada només per un Telenotícies migdia que va fregar els 600.000 seguidors. Durant la segona part de la franja nocturna, però, TV3 va cedir la iniciativa als canals privats espanyols, que van protagonitzar una lluita molt ajustada pel lideratge. L'estrena de Broadchurch a Antena 3 va tenir 439.000 espectadors per al primer capítol i 329.000 per al segon, tot i que el share es va mantenir pràcticament estable: 15,6% i 15,7%, respectivament. Mentrestant, a Telecinco, Pequeños gigantes es quedava amb 335.000 seguidors, lluny dels 463.000 que havia obtingut la setmana passada en l'estrena però prou per arribar al 17,1% de quota i superar, per tant, la sèrie d'Antena 3.

Table with 3 columns: Program, Espectadors, and Share. Rows include Telenotícies migdia, APM?, Telenotícies vespre, La Riera, and Broadchurch.

elprogramarecomanat

LA SEXTA 21.30

'La sexta columna'

El programa estrena la quarta temporada amb l'emissió del reportatge Catalonia is not Pujol, que analitza el frau fiscal comès per l'expresident de la Generalitat i la seva família. L'espai que presenta Antonio García Ferreras intentarà esbrinar quin és realment l'origen dels diners que Pujol ha reconegut que té a Andorra des de fa més de 30 anys i quin paper han jugat els seus fills en tot plegat, però també es preguntarà per què el cas s'ha destapat ara i quins efectes ha tingut sobre el procés sobiranista català.

TV3

- 06.00 Notícies 3/24.
- 07.00 Els matins (Magazín).
- 16.40 Divendres (Magazín).
- 19.10 El Faro, cruïlla de camins (Sèrie).
- 20.05 El gran dictat.
- 21.00 Telenotícies vespre.
- 22.00 Zona zàping (Zàping).
- 13.30 Espai Terra.
- 14.00 Telenotícies comarques.
- 14.30 Telenotícies migdia.
- 15.35 Cuines (Gastronòmic).
- 15.50 La Riera (Telenovel·la).

Michelle Williams. El Jonathan és un auditor anònim de Nova York, on la vida es redueix a la feina. D'una trobada fortuïta amb Wyatt Bose, un advocat corporatiu de gran carisma, coneix una ciutat que només existeix per als qui porten vestits de 4.000 dòlars i van amb dones guapes.

- 00.30 Pel·lícula: V.O.S. Espanya, 2009.
- 01.55 Waterloo Road (Sèrie).
- 02.40 Ritmes a l'aula (Musical).
- 03.10 Ritmes a l'estudi (Musical).
- 04.10 Jazz a l'estudi (Musical).

SUPER 3/33

- 06.00 Mic.
- 06.40 Lazy Town.
- 07.30 Doraemon.
- 08.43 Léonard.
- 09.10 Mic.
- 09.55 Marsupilami.
- 10.47 Martin Mystery.
- 11.35 Ricky Sprocket.
- 12.02 WordGirl.
- 12.30 La lliga dels supermalvats.
- 13.08 Bugs Bunny i els seus amics.
- 13.45 Shin Chan.
- 14.54 One piece.
- 15.43 Els Dalton.
- 16.36 Ja arriba en Noddy!
- 17.00 Mic.
- 17.50 Una mà de contes.
- 18.01 Misha, la gata violeta.
- 18.17 Yakari.
- 18.45 Què hi ha, Scooby-Doo?
- 19.05 Els nous misteris de l'Scooby-Doo.
- 19.30 Info K.
- 19.45 Els pingüins de Madagascar.
- 20.10 Tom & Jerry.
- 20.56 Bola de drac Z.
- 21.25 La Riera.
- 22.05 Quarts de nou.
- 00.50 Guerrers.
- 01.40 Pel·lícula: Herbolarium.
- 02.30 Els Pirineus des de l'aire.
- 03.25 Ritmes a l'aula.
- 03.55 Ritmes a l'estudi.
- 04.55 Jazz a l'estudi.
- 05.50 Videoclips catalans.

lespel·lículesrecomanades

☆☆☆☆ Excel·lent ☆☆☆ Molt bona ★★★ Bona ★★ Regular ★ Dolenta

PARAMOUNT CHANNEL 22.00	ANTENA 3 22.10	LA 1 22.30	TV3 22.30
☆☆☆☆ ‘El Dorado’ Director: Howard Hawks Actors: John Wayne, Robert Mitchum, James Caan, Charlene Holt EUA, 1966. Un terratinent vol contractar el pistoler Cole Thorton perquè expulsi uns delinqüents, però ell rebutja l’oferta per no enfrontar-se al xèrif, un vell amic seu. Poc després Thorton desco-breix que un altre pistoler ha acceptat la feina.	☆☆☆☆ ‘Plan oculto’ Director: Spike Lee Actors: Denzel Washington, Clive Owen, Jodie Foster, Willem Dafoe EUA, 2006. Uns atracadors assalten un banc i conver-teixen clients i empleats en ostatges. Els negociadors de la policia no aconseguei-xen desencallar la situació, i l’aparició d’una dona miste-riosa fa sospitar als agents que darrere el segrest s’hi amaga alguna cosa més.	☆☆☆ ‘X-Men’ EUA, 2000. L’evolució de l’espècie humana ha portat a l’aparició dels mutants, uns éssers amb poders sobrenaturals. Alguns apos-ten per la convivència amb els humans, però altres els consideren una raça inferior que cal eliminar.	☆☆ ‘La llista’ Dir.: Marcel Langenegger Actors: Hugh Jackman, Ewan McGregor, Michelle Williams, Maggie Q EUA, 2008. Jonathan McQuarry és un comptable amb una vida totalment monòtona que s’introdueix, de la mà d’un amic, en un misteriós club sexual. Allà coneix la dona dels seus somnis, però aviat es con-vertirà en el principal sospi-tós de la mort de la noia.

INFORMACIÓ SERVIDA PER ONEDATA

ESPORT3	TVE-1	ANTENA 3	CUATRO	TELE5	LA SEXTA
06.05 Zona Champions Club. 06.35 Tot l’esport. 07.00 Efectivament. 08.05 Temps d’aventura. 08.30 La ciència al desco-bert. La vida a la lluna. 09.20 El món des de l’aire. 10.10 Les aventures culinà-ries de Sarah Wiener. 10.55 Els trens de Bombai. 11.55 Fórmula 1. Gran Premi de Singapur. Primera sessió d’entrenaments lliures. En directe. 13.35 Les aventures culinà-ries de Sarah Wiener. 14.20 ExperiMental. Emissió de dos episodis. 15.10 Les costes franceses des de l’aire. Ajaccio. 15.15 Bon viatge. 15.25 Fórmula 1. Gran Premi de Singapur. Segona sessió d’entrenaments lliures. En directe des del Marina Bay Street Circuit. 17.05 Batecs de natura. 17.20 Amb els teus ulls. Emissió de dos episodis. 18.15 Treballs de mar: la pesca a Catalunya. 18.35 El llegat final del planeta blau: el Congo. 19.35 Flaix: Barça. 20.00 Esport club. 20.55 Divisió d’honor: FC Barcelona-CD Burela. Futbol sala. En directe. 22.40 Flaix: Barça. 23.00 Efectivament. 00.05 Tot l’esport.	06.00 Noticias 24 horas. 06.30 Telediario matinal. Inclou El tiempo. 08.30 Los desayunos de TVE. Convidat: Esteban González Pons, euro-diputat i vicesecretari general d’Estudis i Programes del PP. 10.05 La mañana. 14.00 L’informatiu. Inclou El temps. 14.30 Corazón. 15.00 Telediario 1. Inclou El tiempo. 16.00 L’informatiu. 16.15 El tiempo 1. 16.25 T con T. 19.00 España directo. 20.30 Aquí la tierra. 21.00 Telediario 2. 22.00 El tiempo. 22.30 Pel·lícula: X-Men. EUA, 2000. Dir.: Bryan Singer. Int.: Hugh Jackman, Patrick Stewart. En un futur no gaire llunyà, apareix a la Terra una nova raça amb poders estranys i variats: els mutants. 23.50 Pel·lícula: Persecución extrema II. EUA, 2009. Dir.: Roel Reiné. Int.: Ted Di Biase Jr., Temuera Morrison, Lara Cox. 01.25 Ley y orden: Unidad de Víctimas Especiales. Engañado (T11). 02.05 Repor. Volver a Sefarad. 02.35 La noche en 24 horas. 04.25 TVE es música.	06.00 Minutos musicales. 06.15 Las noticias de la mañana. 08.55 Espejo público. 12.15 Karlos Arguiñano en tu cocina. 12.50 La ruleta de la suerte. 14.00 Los Simpson (Sèrie). Emissió de dos episodis: Simpson-califragilisticalacious (T8) i Futur-drama (T16). 15.00 Antena 3 Noticias 1. 15.45 Deportes. 16.00 El tiempo. 16.30 Amar es para siempre. 17.30 El secreto de Puente Viejo. 18.45 Ahora caigo. 20.00 ¡Boom! 21.00 Antena 3 Noticias 2. 21.30 Deportes. 21.40 La previsión de las 9. 22.10 Pel·lícula: Plan oculto. EUA, 2006. Dir.: Spike Lee. Int.: Denzel Washington, Clive Owen, Jodie Foster, Christopher Plummer. Un negociador anomenat Keith Frazier ha d’intervenir en un atracament al Banc Manhattan, ja que hi ha ostatges implicats. 00.30 Pel·lícula: Oxígeno. EUA, 1999. Dir.: Richard Shepard. Int.: Maura Tierney, Adrien Brody, Ferry Kinney. 02.15 Campeonato europeo de póquer. 02.45 Comprando en casa. 03.15 Minutos musicales.	06.30 Malas pulgas. 07.00 El zapping de surferos. 08.30 El encantador de perros. 09.30 El último poli duro. Solo quieren jugar. 10.30 Alerta Cobra. Emissió de do episodis: Miedo en la ciudad (I) (T12) i Banco malo (T16). 12.20 Las mañanas de Cuatro. 14.10 Noticias Cuatro. Inclou El tiempo. 14.55 Deportes Cuatro. 16.00 Ciega a citas. Todo es mentira: La Lucía ha estat segrestada a casa pel seu assetjador, que ha resultat ser l’Alonso. 17.00 Castle. Emissió de tres episodis: La pistola perdida (T4), KO (T3) i El tesoro (T3). 19.50 Noticias Cuatro. Inclou El tiempo. 20.30 Todo va bien. 21.45 El blockbuster: In time. EUA, 2011. Dir.: Andrew Niccol. Int.: Justin Timberlake, Amanda Seyfried, Matt Bomer. En una societat en què s’ha aconse-guit anul·lar el gen de l’envelliment i en la qual totes les persones aparenten tenir 25 anys, el temps és utilitzat com a moneda de canvi. 23.55 La otra red. 02.30 Ciudades del pecado. 03.15 Puro Cuatro.	06.30 Informativos Telecinco. Inclou El tiempo. 08.55 El programa de Ana Rosa. 12.45 Mujeres y hombres y viceversa. 14.30 De buena ley 15.00 Informativos Telecinco. Col·laboradora: Sara Carbonero. Inclou El tiempo. Presentadora: Rosalía Fernández. 16.00 Sálvame. Espai de debat i de discussió entorn de temes de l’actualitat del cor. A més, inclou entrevistes a personatges cone-guts d’aquest món. 20.10 Pasapalabra. 21.05 Informativos Telecinco. Col·laborador: J.J. Santos. Inclou El tiempo. Presentadora: Rosalía Fernández. 22.00 Sálvame deluxe. Programa que recull els esdeveniments amb més interès de la crònica social i dels seus protagonistes. Inclou, a més, una entrevista a un perso-natge conegut i un espai de debat entorn de temes concrets sobre l’entrevistat. 02.30 Premier casino. 05.00 Fusión sonora. 06.15 Zumba GH Edition.	06.00 Minutos musicales. 07.30 English House TV. 07.45 Al rojo vivo. 09.30 Crímenes imper-fectos. 10.30 Las pruebas del crimen. 11.30 Informe criminal. 12.20 Al rojo vivo. 14.00 La Sexta noticias 1ª edición. 14.55 Jugones. 15.30 La Sexta meteo. 15.45 Zapeando. 17.15 Más vale tarde. 20.00 La Sexta noticias 2ª edición. 20.45 La Sexta meteo. 21.00 La Sexta deportes. 21.30 #La Sexta Columna. Catalunya is not Pujol: Avui el programa tracta el cas de Jordi Pujol. L’equip es pregunta quin és l’origen dels diners evadits, quin paper juguen els fills de Pujol, què és el que investiga exacta-ment, justícia i per què després de tant de temps surt ara a la llum. (Estrena de la nova temporada.) 22.30 Equipo de investi-gación. Cazadores de deudas: El programa mostra com han crescut les agències de cobrament que persegueixen aturats. (Estrena de la nova temporada.) 02.00 Juega con el 8. 04.00 Minutos musicales.

CANAL+	LA2	BTV	8TV	IB3	BARÇA TV
06.15 Pel·lícula: Ruby Sparks. 08.00 Pel·lícula: Peso pesado. 09.45 La vida sin truco. 10.15 Cuenta atrás de la Ryder Cup. 10.50 Transworld sport. 11.45 Pel·lícula: Afterparty. 13.10 Mad men. 14.00 Ray Donovan. 15.00 Believe. 15.42 Believe. 16.30 Pel·lícula: El médico alemán. 18.10 Pel·lícula: Si fu-era fácil. 20.30 Utopía. 21.30 Ilustres ignorantes. 22.00 Cine estreno: Blue Jasmine. EUA, 2013. Dir.: Woody Allen. Int.: Cate Blanchett, Alec Baldwin, Sally Hawkins, Bobby Cannavale, Peter Sarsgaard. 23.45 Pel·lícula: Por la cara. EUA, 2012. Dir.: Seth Gordon. Int.: Jason Bateman, Melissa McCarthy. 01.40 The Leftovers (Ascensión). 02.40 True Blood (sangre fresca).	06.00 TVE es música. 06.30 Pequeños universos: el univer-so escondido. 07.00 La verdad sobre los leones. (R.) 08.00 TVE English. 08.25 Docufilia. (R.) 09.30 Aquí hay trabajo. 10.00 UNED. 11.00 Las islas más salvajes. (R.) 11.55 Para todos La 2. 13.45 Cocinas del planeta. (R.) 14.35 Los años del nodo. 15.30 Saber y ganar. 16.05 Grandes documenta-les. 18.20 El escarabajo verde. (R.) 18.55 Vespre a La 2. 20.00 Atención obras. 21.00 Festival de Cine de San Sebastián. 22.00 La suerte en tus manos. 22.20 El cine de La 2: Tasio. El Tasio treballa com carboner en un petit poble de la serra d’Ur-basa per mantenir la dona, la Paulina, i la filla. 23.55 Life. (R.) 01.35 Docufilia.	07.00 Trànsit en directe. 08.00 BTV Notícies matí. 10.00 La Rambla. (R.) 11.00 La porteria. (R.) 12.00 Avanç BTV Notícies. 12.05 Info barris. 12.15 El pla B. 12.35 Àrtic. 13.10 Connexió Barcelona (Edició matí). 14.00 BTV Notícies migdia. 14.50 Info barris. (R.) 15.00 La vida en dolç. 15.30 Primera ses-sió: Retrobament. 17.15 Info barris. (R.) 17.30 Connexió Barcelona. 18.00 Segona ses-sió: Les aventures del baró Munchausen. 20.00 Música moderna. 22.05 Especials fes-tes de la Mercè. 23.15 Va pas-sar aquí. 23.45 Punt de mi-ra: Shine a light. 01.50 La car-tellera. 02.50 Primera sessió: Retrobament. 04.35 Batman. 05.25 La ciutat de les bèsties. (R.) 05.55 Va passar aquí. (R.)	07.35 Gata salvaje. 08.15 8 de 8. 08.45 Catalunya blues. 09.15 Televeda. 11.15 Àngel rebelde. 12.00 Diagnòstic as-sassinat. 13.30 Sí, Primer Ministre. 14.00 Arucitys. 17.30 Sí, Primer Ministre. 18.05 S’ha escrit un crim. Jessica Fletcher, escriptora de novel·les d’intri-ga, té una peculiar habilitat per ser sempre al lloc on s’ha comès un assassinat.. 19.00 8 al dia. Especial Referèndum d’Escòcia. 23.30 Gran cinema: Cambra segellada. EUA, 1996. Dir.: James Foley. Int.: Gene Hackman, Chris ODonnell, Robert Proxy. L’Adam és un jo-ve advocat de 26 anys. El seu pare es va suïcidar quan ell era un nen i ara ha de posar a pro-va tots els seus coneixements. 01.30 Clips.	07.30 Programació infantil. 08.20 Un café de criatures. 09.05 El món d’IB3. 09.55 La mirada. 10.50 Migjorn. 11.50 JAG: alerta roja. 12.35 La mi-rada. 13.35 Sol solet. 14.00 IB3 Notícies migdia. 15.25 El temps migdia. 15.30 Sol so-let. 15.45 Pel·lícula: La vuel-ta al mundo en 80 días. 18.25 La mirada. 19.55 Una micon-a més. 20.30 IB3 Notícies ves-pre. 21.30 El temps vespre. 21.35 Sol solet. 21.45 Cinema sense interrupcions: La som-bra del poder. EUA, 2009. Dir.: Kevin MacDonald. Int.: Russell Crowe. 23.50 Pel·lícula: Llamada perdida. EUA, 2008. Dir.: Eric Valette. Int.: Edward Burns. 01.20 Fringe (al límite). 02.45 Musical.	06.30 600”. 06.45 Seguin en joc. 07.15 600”. 07.30 Més club. 07.45 Temps de joc. 09.30 El partit de bàsquet. (R.) 11.00 600”. 11.15 Promeses. 12.00 Temps de joc. 13.45 Més club. 14.00 Barça Notícies Migdia. 14.30 El partit de futbol sa-la. (R.) 16.00 Barça Notícies Migdia. (R.) 16.30 Seguin en joc. 17.00 Temps de joc. 18.45 EM El protagonista. 19.00 Quina penya! 19.30 Roda de premsa. (R.) 20.00 Barça notí-cies nit. 20.15 600”: Levante UD-FC Barcelona (2007/08). 20.30 Nit Europea: FC Barcelona-Apoel Nicosia (2014/15). 20.45 Més club. 21.00 El par-tit de futbol sala. 22.45 Nit Europea. 23.00 Barça notícies nit. (R.) 23.15 Promeses. 00.00 Temps de joc.

MÈDIA

Buenafuente torna amb nous col·laboradors i més seccions

J.C.
BARCELONA

Andreu Buenafuente i Berto Romero tornen dilluns a La Sexta amb el seu programa *En el aire*. En aquesta nova temporada, que serà la segona, el presentador català i el seu company d'aventures estaran acompanyats pels seus col·laboradors habituals –Jorge Ponce, Belén Cuesta, Bob Pop, Marc Giró i Sergi Pàmies– però amb noves i prometedores incorporacions. Entre les noves cares que s'afegeixen a l'equip hi ha Javier Coronas, el Sevilla, Loulogio, Ricardo Moure i Eduardo Aldán. Una sèrie d'incorporacions que inauguraran una secció cadascú.

Javier Coronas, per exemple, abordarà els seus *Problemes Coronarios*. Una secció a hores d'ara concreta però que dependrà de la seva ment creativa. El Sevilla, per la seva banda, hi anirà a fer de tertulià, una figura que pot exercir perquè pot parlar de totes les coses que no coneix amb molta seguretat. El geni del YouTube Loulogio és un altre dels fitxatges. Autor de vídeos com *La batamanta*, ironitzarà sobre preocupacions de la vida. Ricardo Moure, científic de formació, farà monòlegs sobre coneixements, avenços i curiositats. Eduardo Aldán reviurà els anys vuitanta amb els espectadors del programa. Entre altres reptes, instarà l'audiència a diferenciar un peça de Lego d'una de Tente amb el peu.

Entre les noves seccions hi ha *Como niños pequeños*, *Ustedes mismos*, *¿Quién miente?* i *Seis grados de separación de la actualidad*, que estaran protagonitzades per Buenafuente i Romero. —

Andreu Buenafuente i Berto Romero. ATRESMEDIA

Jiménez denuncia la cadena Intereconomía per impagament

Antonio Jiménez ha demandat el president d'Intereconomía per l'impagament de 60.000 euros, segons El Confidencial. Els diners que reclama el presentador serien relatius a “nòmimes impagades”, a “part de la liquidació” de quan va decidir anar-se'n, de la publicitat i del pagament

de l'IVA, segons ha explicat ell mateix. Jiménez estaria disposat a una rebaixa de la quantitat abans del judici, previst per al novembre. El denunciante va presentar a Intereconomía *El gato al agua* fins que va marxar a la també ultraconservadora 13TV, on condueix *El cascabel al gato*.

HEROÏNA
L'actriu canadense Laura Vandervoort feia el paper de Supergirl a *Smallville*. THE CW

Supergirl plana sobre la televisió de la mà de Warner Bros

El productor d'Arrow està preparant una sèrie per a l'heroïna de l'editorial DC

JOAN CALLARISSA
BARCELONA

Warner Bros TV i el productor de la sèrie *Arrow*, Greg Berlanti, estan desenvolupant una sèrie basada en Supergirl, heroïna dels còmics de l'editorial DC, cosina de Superman. Segons apunta el portal especialitzat en televisió Deadline, el productor executiu de la sèrie *Arrow* –també nascuda dels còmics– exercirà el mateix càrrec en aquesta nova sèrie de superherois al costat de la cocreadora de *The New Normal*, Allison Adler. Ella es preveu que sigui l'encarregada de desenvolupar el guió, una tasca que potser compartirà amb Geoff Johns, un creatiu de DC que també sona per a l'equip.

A hores d'ara, *Supergirl* és en les primeres fases d'elaboració, de manera que encara no està associada a cap cadena, cosa que durarà poc si es té en compte l'acceptació que estan tenint en els últims temps aquest tipus de sèries derivades del còmic. Prova d'això és que els herois dels còmics, siguin els més tradicionals o els de nova creació, estant saltant tots a la petita pantalla. De cara a

l'any que ve, una altra heroïna trobarà el seu forat en la televisió. Es tracta de Jessica Jones, per a la qual la factoria Marvel ja té un projecte signat amb Netflix per desenvolupar-ne una ficció. Jones farà aquest pas acompanyada de l'Agent Carter, que a través de la cadena nord-americana ABC arribarà a l'audiència al llarg del 2015.

Vella coneguda de les pantalles

Supergirl ja ha travessat abans les fronteres del paper. L'any 1984 aquest personatge de DC va ser portat al cinema en una adaptació protagonitzada per Helen Slater, que el 2014 ha aparegut a la ficció *The young and the restless* i que té en el paper de ciència-ficció el més destacat de la seva carrera.

El film *Supergirl* va comptar amb un repartiment d'excepció en què hi havia figures de la talla de Peter O'Toole, Faye Dunaway i Mia Farrow. El film narrava la història d'una extraterrestre que arriba accidentalment a la Terra. Un cop aquí, utilitzava els seus poders per fer el bé i protegir els humans.

Però aquest film, molt mal considerat per la crítica, no ha sigut l'úni-

Versions
L'actriu Helen Slater ja va portar Supergirl al cinema l'any 1984

Companyes
Lois Lane va néixer l'any 1943 a DC Comics per acompanyar Superman

ca incursió de Supergirl fora del còmic imprès.

Abans de la sèrie que encara s'està gestant, l'heroïna ja va tenir un lloc a la televisió. Va ser a la sèrie de The CW *Smallville* –poble on va créixer Superman i on es va establir provinient de Krypton– protagonitzada per Tom Welling, on Laura Vandervoort va ser l'encarregada d'interpretar Kara Zor-El, el nom de pila de Supergirl.

Hi ha hagut diverses figures femenines que han aparegut amb Superman com a companyes de les seves històries des que va néixer, el 1932. Una de les més recordades és Lois Lane, que exercia el paper de Superwoman, personatge nascut el 1943, molt abans que Supergirl, que va aparèixer per primer cop el 1959.

Entre les ficcions d'heroïnes que s'estan gestant actualment hi ha la de la Vídua Negra, a la qual s'estudia dedicar una pel·lícula. A més, també està confirmada l'aparició de Wonder Woman, interpretada per Gal Gadot, a *Batman vs. Superman: dawn of justice*. —

passi-hobé

Iallambregada

IU FORN - PERIODISTA

Passin, senyors, passin

I, de sobte, l'assessor del carismàtic Pedro Sánchez va exclamar: "Ja ho tinc!" I és així com va dir al seu assessorat: "Aga-fa una camisa blanca, que s'ha girat feina". Sánchez, intrigat, va dir: "Ah, ¿però hi ha camises d'altres colors?" Total, el nostre home va entrar en directe per telèfon al *Sálvame* de Telecinco. La història va començar dimarts quan el badaloní més universal, Jorge Javier Vázquez, havia dit que no votaria més el PSOE (de qui és fidel client) perquè l'alcalde de Tordesillas, socialista, permetia això del Toro de la Vega. Dimecres, Sánchez va trucar al programa per dir que farà una legislació de protecció dels animals i bla, bla. Bé, o això ens han dit, perquè no el vam sentir. Només sentíem J.J. repetint el que li xiuxiuejava el candidat a cau d'orella. Certament, una manera molt estra-

nya d'usar la plataforma *Sálvame*, no troba? Crec que l'assessor ja ha vist l'efecte Pablemos, consistent en el fet que al segle XXI tot polític submergit en qualsevol programa de TV, sigui el que sigui, experimenta una empena electoral igual als minuts que hi apareix. Problema? Encara li falta entendre que, a més, se l'ha de sentir. El millor, per tant, no va ser el contingut de la trucada, sinó el fet en si i, sobretot, la reflexió de J.J. un cop va penjar: "No entenc com cap representant polític no s'havia posat en contacte amb mi abans. No entenen que la gent que veu aquest programa també vota. Aquest pas és molt importat perquè significa el respecte per l'audiència". A continuació, la seva bústia de veu va explotar d'ofertes. Que no ens passi res! I que no passi res als polítics!

ABANS D'ARA

De Garcés (Barcelona, 1901-1993) a *La Revista* (V-1921). Escòcia no sortia encara a l'escenari de les emancipacions nacionals. Foto: forces britàniques a Dublín el 1921.

La unitat dels nacionalismes

Hi ha gent que no veu amb simpatia el moviment nacionalista d'Irlanda pel sentit reaccionari i conservador –diuen– que l'informa. Altra gent, al revés, que desitja el triomf de la república irlandesa en la lluita que ha emprès contra l'Anglaterra dominadora, defensa de l'Imperi britànic "contra la rebel·lió índia i egípcia", fundant-se principalment en el no cristianisme de l'Índia i de l'Egipte. Heus aquí com segons la creença religiosa de cada persona variaria la seva opinió sobre cadascun dels moviments nacionalistes: la rebel·lió justa en concepte de l'un, serà un alçament perillós i barroer segons l'altre. Examinant des d'un punt de vista religiós les qüestions nacionalistes se'n falsifica l'essència i apareixen com a guerres de religió el que són anhels col·lectius de llibertat. [...] Havem d'ésser prou tolerants i comprensius per veure que tots els nacionalismes són justos, per bàrbar que sigui el poble que els sostingui. Que no és tan bàrbar com tot això un poble des del moment que es reconeix capaç de governar-se rebutjant la tirania. Encara que aquesta

tirania sigui exercida en nom de la civilització. Contra una Anglaterra més civilitzada tenen raó Irlanda, i Egipte i l'Índia, en revolta. [...] És lògic que els pobles que sofreixen una civilització importada vulguin des-eixir-se'n. La llibertat és una qüestió prèvia, s'ha dit repetidament; sense llibertat no podrà un poble col·laborar a l'edificació d'una cultura universal. I els nacionalismes no són sinó lluites per a una llibertat més ampla; precursors de la humanitat millor, que la nostra voluntat prepara; és un repartir-se el lloc que a cadascú pertoca, per quan arribi l'hora de la tasca definitiva. Vegem, doncs, un sol esperit en la diversitat dels problemes nacionalistes. Posem la nostra simpatia al costat de tots ells. Comprenquem la justícia de tots els moviments populars contra les tiranies estatals. [...] És tant just Flandes lluitant contra una civilització superior, com Catalunya oposant una cultura massissa a un Estat ignorant i nociu.

Tomàs Garcés 1921

PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚS

PERIODISTA, ASSAGISTA I CATEDRÀTIC A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Gaudeix 'online' dels mots encreuats de l'ARA a <http://passatemps.ara.cat>

PASSATEMPS

mots encreuats

elaborat per Senyor Ventura

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Horitzontals 1. Són durs com una pedra. Desitja un mal a algú. **2.** Panet sense crosta. O endevineu qual-sevol dels èsters de l'àcid carbàmic o us trauré de males maneres. Tenir per costum. **3.** Passi la vida com pugui. Antigament, era normal trobar-lo al servei de senyors. Pot ser taronja o de cristall. **4.** Quan arribes a Samarcanda et deixa amb la boca oberta. Una que és capaç d'alterar-ho tot. **5.** No té cap raó de ser. Farà malbé la roba. **6.** Agermana l'Aràbia Saudita i l'Argentina. Abaixar el volum. Fa pocs dies va provocar un col·lapse monumental als principals carrers de Barcelona. **7.** Flor blanca i olorosa. De vegades no té tornada. **8.** No ve amb l'Esteve. Faré una repassada. **9.** Amb ella, el crac anirà enrere. Obri de bat a bat. És mig xinesa. **10.** Sovint es trenca, mai es torça. Aquell espanyol. És bastant sensible als canvis. **11.** Pertanyent a l'ili. Clavo una surra. Iridi. **12.** Encara està a mig pair. Indret que aplega molts catalans que viuen més enllà de l'Ebre. Jerez sense fronteres. **13.** Faci una puntualització. II·lustres. **14.** Sake destil·lat. Ha sigut atacada i bat les ales. És tingut en estima.

Verticals 1. Deixada ben brillant. Amaneix amb sal i oli (potser l'enciam). **2.** Ja t'has llegit mitja pàgina. Part dels albergs són deserts. Amanir. **3.** Quan en tens, no hi ha res a fer. És una mica vague. L'essència del català. **4.** Al centre de Sevilla. Mandres. Quan és invisible es fa present. **5.** Conjunts de cuirs. Al segle XVIII, immigrants italians instal·lats a hostalers. **6.** Les inverteixes a la borsa. Trobaràs algú per atzar. Un corrent molt present durant certa etapa juvenil. **7.** Inicialment, és un ensenyament obligatori. Radiant. Essència d'absenta. **8.** Repetitiva. Rucs. **9.** Faci aigües, però aparenti ser dur com una roca. Anima algú a fer alguna cosa. **10.** Lletre de pal. Tenir pardals al cap, però fer volar coloms. **11.** Crua per dins. Sol ser a la diana de molts caçadors. Aquesta resposta en un referèndum posaria límits a la nació. L'Espanya perifèrica. **12.** Feres desaparèixer. S'alternen en el pergamí. **13.** Aca-ba en punta. No faria cas. **14.** Spielberg en va agafar una de perduda i la va fer triomfar als cinemes. Ens dona el resultat que esperàvem. Una pena passatgera.

sudoku

fàcil

					6	4		
6				3				7
	1				8	9		5
						3	5	
7	6			2			9	1
	4	3						
1		9	5				7	
5				7				9
		6	9					

difícil

	1	8		3			5	
	3	5						7
		9			5			
		2			6	7		8
	9						4	
6		3	1			5		
			4			9		
9						4	8	
	8			9		1	7	

solucions d'ahir

A	B	C		C	A	S	T		S	A	V	I	A
C	O	L	R	O		U	R	A	N	I		S	E
A		A	E	R	O	F	O	B		R	A	O	R
B	R	U	C		A	R	M	A	R	I	L	L	
A	A			O	P	T	A	B	L	E		D	E
	P	E	N	O		G	A	D	I	T	A	N	S
D	E	S	F	E	I	A		U	N	I	R		L
A			C	O	N	T	R	A	F	A		U	R
U	S	A	R		A	E	T	A		L	L	I	M
R	E	C	T	A	L		A	D	O	L	L	O	
I	C		A	T	I	P	L	A	R	A		L	I
	A	C	R	A	C	I	A		G	R	U	E	R
A	L	I	E		S	U	I	C	I	D	A	R	E
L	L	A	M	A		A	I	D	A		R	A	S

fàcil

1	8	4	6	7	3	5	2	9
5	3	9	4	8	2	7	1	6
2	6	7	1	5	9	8	4	3
8	5	6	3	2	1	4	9	7
7	4	3	9	6	5	2	8	1
9	2	1	8	4	7	6	3	5
6	1	2	7	9	4	3	5	8
4	9	8	5	3	6	1	7	2
3	7	5	2	1	8	9	6	4

difícil

2	9	8	6	1	5	7	4	3
5	4	3	8	2	7	6	1	9
1	7	6	4	3	9	8	5	2
6	8	4	3	5	2	1	9	7
7	2	5	9	6	1	3	8	4
3	1	9	7	8	4	2	6	5
4	3	1	5	7	8	9	2	6
9	6	2	1	4	3	5	7	8
8	5	7	2	9	6	4	3	1

DICCIONARA

Coordina: Fran Domènech

Rajoyuela
Joc dels disbarats del president espanyol en relació a la consulta catalana. @frandomenech

Escòucia
País del Regne Unit que causa irritació als unionistes perquè vol ser un estat independent. @jquintana7

Mas Callan
Whisky per brindar per Madrid al Parlament després del referèndum a Escòcia. @jepjopus

SCOTTer
Mitjà de transport per als escocesos amb pressa per arribar als col·legis electorals. @Carme_SC

Sobiranita
Mineral amb aparença delicada com la porcellana, però dur com el granit. @paucomes

Envieu la vostra paraula al Twitter @dicionara (hashtag #dicionara), a facebook.com/dicionara o per e-mail a dicionara@ara.cat

críticatv
MÒNICA PLANAS - PERIODISTA

Pedro Sánchez truca a ‘Sálvame’

Dimercres a la tarda Jorge Javier Vázquez es mostrava indignat davant dels seus espectadors del *Sálvame* per la celebració del Toro de la Vega. Aquella festa on maltracten un brau fins a matar-lo amb llances. Com que l'alcalde de Tordesillas on es fa aquesta salvatjada és socialista, el presentador, exhibint la seva ofensa, va ser contundent: “Dejaré de votar al partido socialista porque permiten que esta tradición se siga celebrando”. Al cap d'uns minuts, el Jorge Javier feia notar que li estaven comunicant alguna informació sorprenent per l'orellera. Va explicar a l'audiència que el secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, havia trucat al programa per parlar amb ell. Li van passar el mòbil directe del Jorge Javier i el polític i el presentador es van posar a conversar per telèfon. El Jorge Javier irradiava felicitat. Es va sentir l'home més influent del planeta. Per la conversa (al polític no el sentíem) deduíem que li demanava que s'ho repensés i que miraria de resoldre la situació a Tordesillas. El presentador va teatralitzar una mena de negociació en què canviava el vot per la vida del brau. Es va comprometre a tornar a votar el PSOE si la festa del Toro de la Vega no se celebrava més. Content, el presentador va convidar-lo al *Sálvame Deluxe* i va presumir de te-

Implorant el vot
El líder del PSOE va oferir la trista imatge de la política arrossegant-se davant el poder mediàtic

nir ja, a la seva disposició, el mòbil personal del secretari general del PSOE. El Jorge Javier, llest com la fam, repetia insistentment el nom del partit que votaria amb una clara voluntat de fer-li propaganda. “Volveré a votar al par-ti-do-so-cia-lis-ta”. Un cop van haver enllestit la duríssima negociació a favor del brau (amb prou feines va durar cinc minuts), la claca del programa aplaudia. Mila Ximénez, entusiasmada per veure l'enorme influència del *Sálvame*, va sentenciar: “¡Esto es un político! ¡El que está en todos los foros!”. Tots aplaudien contents. Se'n feien creus que el secretari general del PSOE s'hagués pres la molèstia de trucar espantat perquè el Jorge Javier amenaçava de retirar el vot al partit. Trista imatge del líder que ha de representar la regeneració del partit, esporuguit davant l'amenaça del programa més vulgar de la tele. La política arrossegant-se davant del poder mediàtic implorant un vot. Cedint ràpidament al xantatge d'algú que fins i tot li proposava passar pel polígraf. Aquesta és la nova classe política? Doncs els presentadors ja saben quina és l'estratègia per fer-lo anar a la tele. Ara bé, el més greu no és que Pedro Sánchez truqui al *Sálvame*. El pitjor de tot és que a aquella hora de la tarda l'estigués veient.

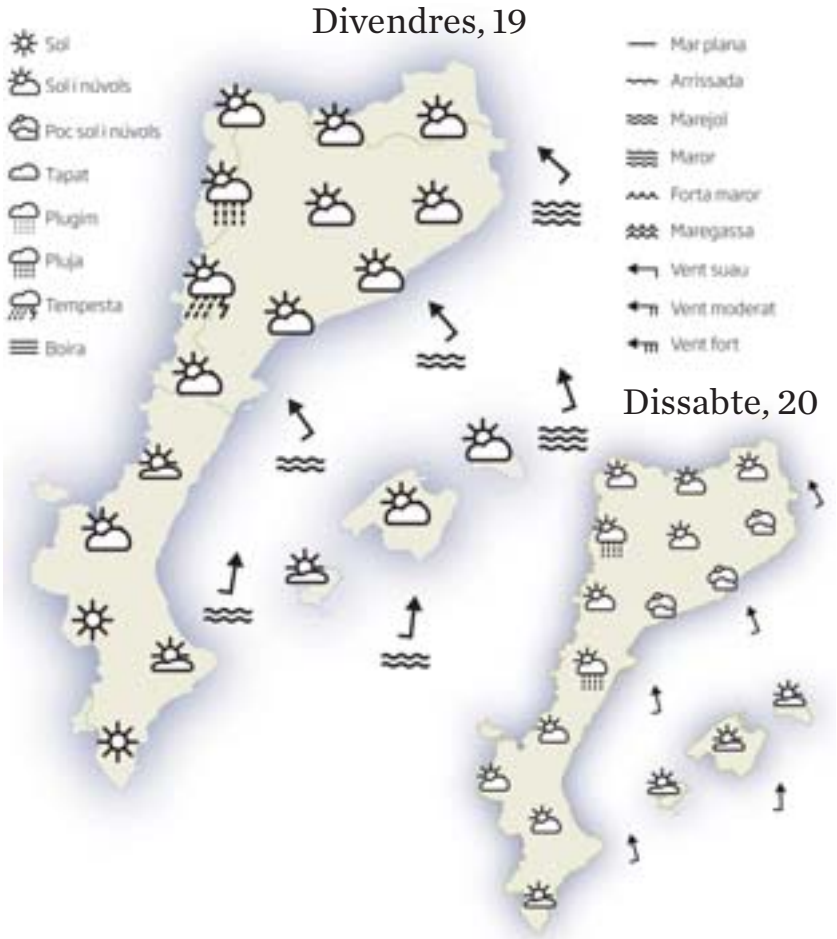
ELTEMPS

Ep! Nova app!

Ja pots descarregar-te la nova app de l'ARA per a iPhone!
Nou disseny, més bona usabilitat i tots els continguts de l'ARA a l'abast de la mà

MIQUEL BERNIS

Cap de setmana molt calorós per l'època, a l'espera que durant l'inici de la setmana que ve les temperatures es comencin a moderar. Demà els núvols seran més espessos que avui, però en canvi el risc de xàfecs anirà lleugerament a la baixa.

	AVUI		DEMÀ	
	15 h	21 h	08 h	15 h
Barcelona	28°	24°	21°	28°
Lleida	29°	24°	18°	29°
Girona	29°	22°	17°	28°
Tarragona	28°	24°	21°	28°
València	30°	25°	22°	29°
Palma	29°	25°	21°	30°
Fraga	30°	25°	18°	30°
Mataró	28°	23°	21°	28°
Manresa	28°	21°	17°	29°
La Seu d'Urgell	26°	18°	13°	26°
Tortosa	30°	23°	21°	30°
Vilanova i la G.	28°	23°	21°	27°

El consell

No gasteu energies fent un cim si preteneu fer bones fotos de paisatge aquest cap de setmana, la pols en suspensió del Sàhara farà que la visibilitat no sigui bona.

Que no us sorprengui

Els xàfecs inesperats i de poca estona continuaran fent acte de presència els dies vinents. En general seran més probables al sud i a Ponent que a la resta de comarques.

Europa

	MÀX.	MÍN.	
Madrid	25°	15°	insegur
Londres	24°	15°	xàfecs curts
París	27°	17°	insegur
Berlín	24°	13°	mig tapat
Roma	29°	20°	insegur
Brussel·les	25°	15°	xàfecs curts
Estocolm	21°	10°	pocs núvols
Amsterdam	24°	15°	mig tapat
Praga	23°	13°	mig tapat
Lisboa	23°	19°	xàfecs sobtats

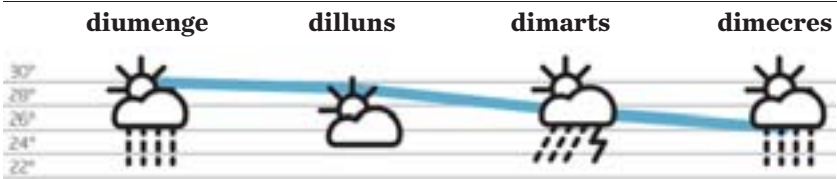
El sol

ALBA	SORTIDA	POSTA	NIT FOSCA
07.08 hores	07.35 hores	19.54 hores	20.22 hores

La lluna

SORTIDA	POSTA
03.05 hores	17.16 hores

La setmana

Estan
embarassatsDEMÀ
Albert Om

Xavier Bosch

L'altra victòria escocesa

Mònica Terribas va viure dos anys a Escòcia, a principis dels noranta. Hi va fer una tesi doctoral, a mig camí entre la comunicació, el periodisme i la sociologia que va merèixer els màxims honors a la Universitat de Stirling. Hi comparava dues realitats, la catalana i l'escocesa, a través de dos *talk shows* de televisió. *La vida en un xip* de TV3 i l'*Scottish women* de la BBC. Ahir dijous, ves per on, les dones també van ser notícia a Escòcia per una altra votació històrica que avui no mereixerà ni un breu a la major part de diaris del planeta. Coincidint amb el referèndum que ens té a tots pendents/il·lusionats/preocupats (posa-hi l'adjectiu que vulguis segons de quina de les tres vies siguis), hi va haver una altra votació històrica. Molt menor, però significativa. El Royal & Ancient Golf Club de Saint Andrews, allà on van escriure i preservar les regles d'aquest es-

El Royal & Ancient Golf Club de St. Andrews. GETTY

port addictiu, van votar si permetien, després de 260 anys, que les dones també en poguessin ser sòcies. L'edifici del Royal & Ancient és un dels més retratats d'Escòcia. És la casa club on conflueixen el *tee* del forat 1 i el *green* del 18 de l'Old Course, possiblement el camp més antic del món (1552). El R & A és un club privat que té 2.400 socis, tots homes, d'arreu del món, sempre amb el pal a punt. El 2011, tot i la petició de la directiva del club, els socis van decidir que continués la prohibició de l'entrada de les dones. Aleshores, fa tres anys, l'argument a favor del *yes* per part del club – “Si entren dones tindrem més ingressos” – no va ser ni prou convincent ni moralment adequat. La victòria d'ahir a Saint Andrews, amb el 85% de vots a favor, és simbòlica però rellevant. Mentre hi ha nacions que reclamen llibertat, hi ha llocs del món, fins i tot del Primer Món, on les dones encara han de lluitar pels drets, per la igualtat i pel respecte.

Faré un monument al teu cos

Mentre a Escòcia el “*No dogs, no women*” de la infàmia ja ha passat a la història, a les clavegueres de l'estat espanyol hi trobem encara instal·lat, com en bona part de la societat, un masclisme latent, sibil·lí, que de tan arrapat ancestralment a la pell ja no ens n'adonem. Per exemple, ara s'ha esbombat la conversa per SMS que Victoria Álvarez, exparella de Jordi Pujol Ferrusola, i Jorge Moragas, cap de gabinet de Rajoy, van tenir el 20 de novembre del 2012. Hi ha frases que, políticament, haurien de tenir algun cost. “*Si dices una entrevista y lo contases todo salvarías España y yo te haría un monumento*”. El 20-N sempre ha estat un bon dia per salvar Espanya. És, però, quan ella ja ha declarat davant la policia, que en Moragas –agraït i entusiasmats– li envia aquest missatge: “*Uauuu! Yo te haré un monumento a tu cuerpo*”. ¿Ho diu en sentit literal? ¿Algú creu que el fa-

Jorge Moragas, cap de gabinet de Rajoy. ZUPI/ EFE

rinetes del PP demanarà –amb concurs públic i amb factura– que un escultor cisselli una Vicky de travertí? ¿Ho diu com una insinuació? És un si cola, cola? ¿És un tirar l'ham a una excompañya de los Sagrados Corazones? ¿És un a veure si, a part de salvar Espanya, rematem una assignatura pendent? ¿És un poderós, un més, dels que té el cap a la bragueta? ¿O bé és, tan sols, una qüestió de llenguatge? Si es tracta d'una expressió col·loquial entre amics, tampoc és menys greu perquè denota una superioritat de l'home sobre la dona, i el seu cos, que fa ràbia i vergonya.

Però si per ordinar una trama per canviar els resultats d'unes eleccions, per trinxar el procés i per “*salvar España*” no dimiteix ningú, per fer un comentari de *to-rito bravo*, segur que encara rebrà algun copet a l'esquena, de complicitat, d'altres homes que també voldrien el cos de la senyora Álvarez, amb V de Victoria, per fer-li un monument.

Ahir, a la secció Gent d'aquest diari, el sempre llegit Joan Callarissa (o J.C., si firma més d'una peça a la mateixa pàgina) ens ofería aquest titular: “Comas i Gómez, embarassats per primer cop”.

M'hi vaig aturar tot i no saber qui eren en Comas i la Gómez (o en Gómez i la Comas). I el cas és que, un cop llegida la peça continuu sense saber qui són. “El gironí Aldo Comas i l'actriu cordovesa Macarena Gómez estan esperant el seu primer fill”, deia. I aclaria que en Comas és “músic, instructor de vol i realitzador”. No dubto que deuen ser personatges ben famosos i que sóc jo la que no està al cas. De tota manera, si em vaig aturar al titular va ser per l'ús plural i insòlit de l'“embarassats”. Tots hem sentit parelles que, de broma, t'ho diuen: “Estem embarassats”. O “Estem embarassades”, si són dues dones. És una manera de demostrar que comparteixen el desig i la il·lusió procreadora, tot i que el bombo només el porti un dels dos membres de la unió. Però al diari no ho havia vist i diria que serà un terme col·loquial que farà fortuna com el *pinganillo*. Si en un titular d'aquestes característiques no hi poses “embarassats”, has d'optar pel clàssic “seran pares”. I el clàssic “seran pares” avui en dia és políticament incorrecte. La manera correcta fóra “seran pare i mare”. Esclar que “seran pare i mare” és molt feixuc. I, a més a més, no serviria en cas que ja ho fossin. La fórmula “tindran un fill” té el mateix problema. Seria més correcte “Tindran un fill i/o filla”. O bé “tindran una filla i/o un fill”. Però no funciona en el cas que en tinguin més d'un. Per ser precisos hauriem de dir: “Tindran alguna filla o fill o potser més d'una o un”. Dir que “augmentaran la família” és molt pelleringa i digne de la Catalunya de la infantesa de la Sánchez-Camacho. Dir que la Gómez parirà amb el concurs d'en Comas ho veig barroer. Per tant, estan embarassats.

EMPAR MOLINER

FESTIVAL. TNT 2014

25-28 SET.

TERRASSA NOVES TENDÈNCIES

WWW.TNT.CAT

JAMES THIÉRRÉE, MICROSCOPÍA & OLIGOR, AGRUPACIÓN SEÑOR SERRANO, XAVI BOBÉS, DAVID ESPINOSA, SONIA GÓMEZ I MOLTS MÉS

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE: